

4°

Inc. lat.

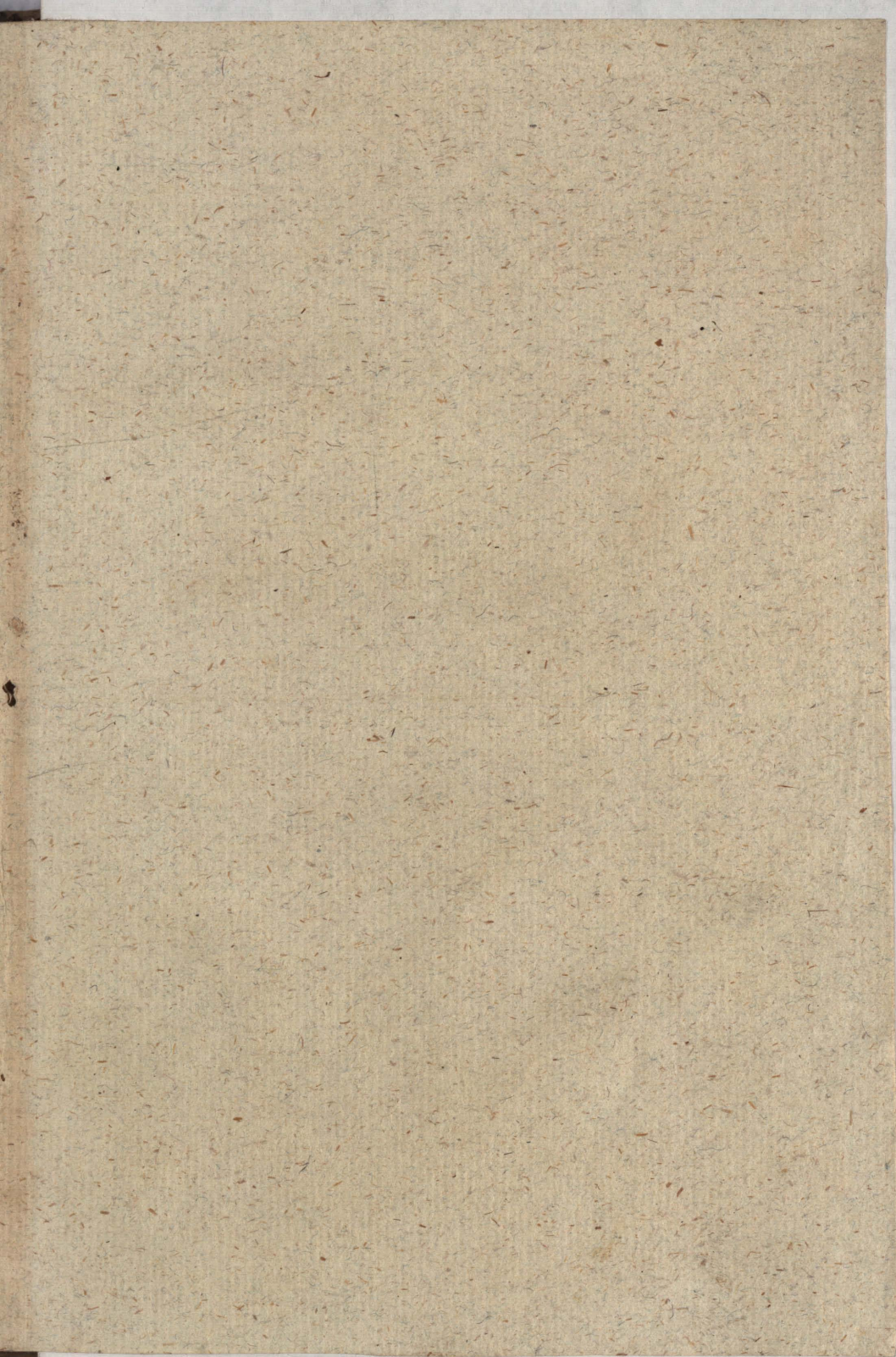
892

4° Inc. lat. 892

(früher: 8° (!) Philol. 702)

Alexander,

cop. II, 1: 358

Tercia et quarta partes doctrinalis magistri Alex

andri cum cōmento valde utili textus dante in-
telligentiam summariam. Quarum tertia do-
cet de quantitate syllabar. Quarta vero de ac-
centuatione cum novis quibusdam sententia-
rum additionibus.

Prohemium

Eliora sunt vbera tua vino fragrantia. vngētis optimis.
 Canticoꝝ pmo. Quāvis hec s̄ba sponse christi iuxta re-
 ctam sacraz scripturaz interpretū mentem de vberibus
 misericordie dei ⁊ veritatis eiusdem loquātur. qm ei⁹ ser-
 mo veritas est cōtra rationis penam: Exodi. xxi. iudeis traditum mi-
 sericordie s̄bum ptulit. Joā. viij. scriptum dicēs mulieri adultere Nec
 ego te cōdemnabo. vade ⁊ noliā amplī peccare. Tameꝝ per quan-
 dam trāslatiōis assimilationē ad hui⁹ operis sciam laudādam ea non
 inepte adducere pposui. nam sicut vbera scdm nomis interpretatiōez
 quasi vbera dicūtur. quia vuida sunt ⁊ lactis humiditate vuar moꝝ
 plena. vt inq̄t Guidoꝝ in de arte pmo libro. Fertilioꝝ seges est alienis
 semp in agris. Viciūq; pec⁹ grādius vber bz. Atq; vbera carnis trū
 co in fixa aqua p̄cipue in muliebri sexu ad determinatā quātitatē pul-
 lulāt. vt prolīb⁹ (quar tali sexui generatio cōpetit) apta ad educēdum
 instrumēta pie porrigāt matres. In quar persona loquī: s̄ apls pmo
 Corin. iij. dicēs. Paruulis vel lac potū dedi vobis. Ita sciētialis hu-
 mor in sermonib⁹ apte educēdis req̄rit debitā terminōꝝ pnūciatiōē
 iuxta syllabar diuersaz quātitatē. in q̄b tanq; vbera in carnis trā-
 co ipsa radicāt. qua audiciūm aures iuxta pueroꝝ s̄uetudinē de las-
 ete nutritiōꝝ ad suauius aduertēdū ⁊ interiora illuminandū puocā-
 tur. vt ex illoꝝ fertilitate tanq; vberioꝝ p̄ceore lanā sumētes abūdā-
 ti⁹ hauriāt. Lu. xxiij. Flois cuiusdā diuitis (diuitis in quā. l. sciētis des-
 bitas syllaz in pnūciādo auditorib⁹ quātitates) vberes fructus ager
 attulit. qd in ipsoꝝ galicoꝝ p̄melia affero. q̄s de syllabar quātita-
 te nō curātes viciōsissime n̄m latinū fari null⁹ ignorat. q̄z typū gessit
 p̄pheta Hieremie p⁹ dicens. Ecce loq̄ nescio qz puer ego sum. Et q̄b
 singularit sup vini natura vberz cōcludit speciositas. qm sicut corpis i
 beccilitati aiaz celsitudinē prestare neminē vt arbitroz lateat. ita viuā
 atq; briata syllaz quantitas aim in sp̄cū magnōꝝ mirabilr exornat
 atq; ornādo depingit. depingēdo fortificat. iuxta s̄bū Hieronymi di-
 cētis in plogo biblie. ca. ij. Habet nescio qd latētis energie viue vocis
 act⁹ ⁊ in aures discipuli de auroꝝ ore trāstula forti⁹ sonat. vñ et Eschi-
 nes dum rhodi cecularet ⁊ legētillā demosthenis orōēz quā aduersus
 eā habuerat (mirātib⁹ cūctis atq; laudātib⁹) suspirās ait. quid si ipam
 audisses bestia sua s̄ba resonātem ad ipsi⁹ aie aures. p̄t debitā sono-
 rū psonantiā. Vinū aut qd p̄mitit torcular ⁊ p̄mēdo sepat a sup̄suis
 rate corticis vuc in aliq quantitate sumptū toti⁹ aie regnū p̄turbat. ⁊
 imaginē dei (fm quā cōdit⁹ est hō) infra cuiuscūq; bestialitatis in falli-
 bil⁹ nature ordinē non p̄tergrediētis vtilitatē detrudit. iuxta s̄bū p̄-
 phete. ij. Efdre. iij. scriptū Vinū iniquū. iniquus rex iniq muliēs. iniq
 oēs filij hoim. ⁊ iniq illoꝝ opa. In q̄ orōne p̄us fm ordinē collocauit
 vinū. qm ex ei⁹ causalitate hec i posteriorib⁹ grādis p modū effect⁹ ses-
 quit inq̄tas. Vberiora ergo sunt n̄i doctrinalis vbera vino. qm illa
 mināt et dāt puulis intellectū cum fragrantia optimi vngētis ignorātiā
 aie medicātis. qm barbarisantiū linguas reformat. ne syllabas natu-

De energia ⁊ no ⁊ d. interior op̄at ut labor interior ⁊ d. en-
 q. opt m ⁊ vige q. opt op̄at 14018

Intentio auctoris

ralit correptas pducāt aut pductas corripīāt. nec vt carnis volup-
tas (que in metris tradit precipua) distorta pedū collatione diuerforū
cōfusiōis tedio aure infecta p exterminūū depascāt latrātes ppulchre
hui⁹ morbi medicinā. Alexāder i hoc ope pignētoz more diuersas spe-
cies herbas baptillis i martirio deterentiū glomus pnuiciadi natura
lit terminoz clemēta pficiēs. pro vsu edificatiōe. examinatiōe. z eos
rundē exculatiōe (vt infra patebit) addiscēda solícite suū in priorib⁹ p-
missum depromere metrica dulcedie accedēs sic exorsus est. Pandere
pposui per vsus syllaba queqz. Quāta sit. Cui⁹ modus pcedēdi faci-
l iter in pcessu hui⁹ materie luce clarius patebit.

i. manifestare scz in phemio .i. p metra

Pandere propositum per versus

i. quelibet syllaba

Syllaba queqz

scz brevis vel longa

vel indifferens

scz ante quantita-

tem syllabaz

Quāta sit et pauca proponam

id est vtilia versib⁹

congrua metris.

¶ Hec est tertia pars z decimū capitulum hui⁹ libri. in qua siue i quo
tractatur de quātitate syllabaz. ppositis tamen aliquib⁹ artis metricę
ntroductionib⁹. Est autem ratio ordinis ad precedentia. quia esse ali-
cuius rei precedit eius bene esse. sed in precedentibus capitulis dictum
est de his que spectant ad esse artis grammatice simpliciter z scdm se.
scilicet de dictionib⁹ z orationib⁹. hic determinat de his que spectāt
ad bene esse ipsius artis grammatice scz de bene esse dictionis seu ora-
tionis vt distinguatur vna syllaba ab alia in productiōe z correptiō-
ne. eluatione z depreSSIONe. z ornate proferatur. ¶ Dicit ergo primo
sic. Ego magister Alexāder (proposui) scz in prohēmio libri. ibi. Post
hec pandetur zc (pandere) id est manifestare (quanta sit quelibet syl-
laba per versus) id est quomodo cognoscatur syllaba longa vel bre-
uis in versu (Et proponam pauca) id est aliqua (congrua) id est cons-
gruentia metris. ¶ Pro euidētia eorum que dicūtur ac etiam dicen-
dorum primo videam⁹ quid sit vsus. Versus est oratio metrica clau-
sulatim porrigens rhetorice flosculis adornata. nihil in se superfluum
neqz diminutum cōtinens. Et dicitur versus quasi ter quaterqz reuer-
sus. quia sepius vertit⁹ z reuertitur anteqz perfect⁹ habeatur. vel qz fi-
nito versu reuertit⁹ ad lineę principii alium inchoatur⁹. ¶ Met⁹ po-
sic definit⁹ est litteraz syllabarum temporūqz dīmēsiō. Et dicit⁹ a metros
quod est numer⁹. quia in ipso attendit⁹ numerus z quātitas syllabaz.
¶ Et est sciendū qz hec ars metrica presertim ordinat⁹ ad tria. scz ad me-
moriam firmiorem ad maiorem dilectionem. z ad narrationē breuius
rem. vñ Metra muāt animos compbendūt plurima paucis. Præstis

Versus

Metru

a ij

Distinctio pedum

na cōmemorāt que sunt tria grata legēti. Itē nota q̄ sine hac lege mē-
trificādi q̄ legēda sunt male possent elucidari. Un̄? Ambulat in tene-
bris sine lege cleric⁹ ois. Qui sine metroꝝ lege legēda legit.

**Que doctrina licet non sit penitus generalis
Proderit ipsa tamē pueris si lectio detur
Per se multa scient et doctor pace fruetur**

Hic autor rīdet tacite q̄stioni. q̄z posset aliq̄s dicere seu q̄rere utrū
hec doctrina que dat in p̄nti capitulo sit generalis. i. plene dat de arte
metrica. Rīdet autor z d̄t q̄ nō. Tñ licet nō sit penit⁹ generalis prode-
rit pueris si lectio des eis. Postea d̄t z declarat q̄ p̄derit ad duo. sc̄z q̄
pueri multa sciēt per se de modo verificādi. et doctor fruetur pace. q̄z
non fatigabitur in interrogationibus

Multoties aliquas quas dat tibi regula lōgas.

Siue breues. metri cogit grauitas variari

Hic d̄t q̄ multoties inuenies in autoribz illam syllabam q̄ naturali-
ter est breuis prolōgari. z q̄ naturalit̄ est lōga breuiari. z hoc est causa
grauitatis metri. Et sic tāgit q̄ hec ars metrica ē satis difficilis

Grecaq; nūc nostro nunc more suo variatur

Dicit. q̄ greca vocabula ponūtur aliqñ in metro sc̄dm morem no-
strum z aliquando sc̄dm morem grecorum
i. ad libitū sc̄z nominū cōsiderant

Ad placitum poni propriorū multa notauī

Quali dicat q̄ multa pp̄ria noīa p̄nt poni ad placitū z maxime in p̄-
ma syllaba z i media. dūmodo positioe. diphthōgo. acc̄tur. vel vsu nō
stringātur ad p̄ductionē vel ad correptionē. Notāter dixit (multa) q̄z
non oīa pp̄ria noīa ponūtur ad placitū. Illa em̄ que in autoribz tantū
producta rep̄nūtur solūmodo sunt p̄ducēda. vt cesar

Cum sim christicola normam nō est mihi cura.

De proprijs facere que gentiles posuere

Autor se excusat de noībz gentiliū. i. infidelium. q̄z cum ipse christi-
cola sit. i. christian⁹ non intēdit facere normā de gentilibz noībz. z si for-
te fecerit hoc est ex incidēti nō ex p̄posito principalit̄ fecit

**Istinere pedes antiqua poemata plurce
Sex partita modis satis est diuisio nobis
Dactilus ac anapest? spōdeusq; trocheus**

Distinctio pedum

^{talis pes} ^{illo pede} ^{antecedere}
Iambus cum tribracho pñt precedere metrum
¶ Autor incipit exponē illa pauca cōgrua. i. pueniētia metris. q̄ se prius pñstit expositor. Dicit ergo q̄ antiq̄ poemata. i. antiqui poete (ol scingere plures. i. multos pedes. Nam Isidor⁹ posuit centū z viginti pedes. Debraic⁹ vero. xxiij. Nos aut̄ utimur nisi sex pedib⁹. Et hoc ē q̄ dicit (Diuisio) scz pedum (partita sex modis ē satis). i. sufficiēs nobis. Deinde enumerat illos sex pedes dicens (Dactilus z spondeus z ceteri). Pes aut̄ put hic sumit̄ est syllabarū temporūq̄ dimēsiō. ¶ Petrū sic potest definiri. Petrū est litterarū syllabarū temporūq̄ dimēsiō. Et sunt genera metrorū. Cui⁹. sed autor hic nō determinat nisi de duob⁹ que sunt de cōmuniōi vsu modernorum. scz de hexametro z pētametro. de quib⁹ inferius dicemus.

**Pes
Metrum**

^{producta} ^{corruptis}
Dactilus ex longa breuib⁹q̄ duab⁹ habetur.

Dactil⁹

^{productis} ^{ille pes}
Dicitur ex lōgis spondeus constare duabus
^{o pes}

Spōdeus.

^{producta} ^{corrupta}
Syllaba bina trocheo tibi stat lōga breuisq̄
^{longam} ^{postpones} ^{sp. o}

Trocheus

Productam breuib⁹ subdes anapestus duab⁹

Anapestus

Terna brevis tribracho iambo brevis infra lōge

Tribrach⁹

¶ Hic autor declarat essentia vniuscuiusq̄ sex pedū pñctorū. Et dicit q̄ dactilus pñtat ex trib⁹ syllabis. i. ex pma lōga z duab⁹ vltimis breuib⁹. vt audio. Spōdeus cōstat ex duab⁹ syllabis lōgis. vt audis Troche⁹ cōstat ex pma lōga z vltia breui. vt audit. Anapest⁹ pñtat ex duab⁹ breuib⁹ z vltia lōga vt pietas. Tribrach⁹ pñtat ex trib⁹ breuib⁹ syllabis vt legē. Iamb⁹ vero pñtat ex pma breui z vltima lōga. vt legas

^{corrupta} ^{sp. tpe}
Syllaba que brevis est vnū tēp⁹ tenet in quo
^{exomif} ^{tempus} ^{duplicare}

Profertur. longe spaciū debes geminare
^{spacia} ^{cōsiderabis}

Sic cuiusq̄ pedis quot tempora sunt nūciabis

¶ Au. dicit q̄ brevis syllā sub vno tpe pferit. z lōga sub duob⁹. z sic nūciabis vel pputare poteris q̄t sunt tpa vniuscuiusq̄ pedis. Nā troche⁹ cū habeat vnā longā z vnā breuib⁹ tria tpa Et sic de reliq̄s pcurredū est. ¶ Notandū q̄ syllā est ltraz sub vno accētū spiritusq̄ platar cerra cōprehēso. Temp⁹ prout hic sumit̄ est dispositio pñciatiōis syllabe scdm has differēcias. scz corruptum z productum

Syllaba

Positio pedum

Versibus hexametris semper debet pede poni

^{ille pes}

^{seruabit}

Dactilus in quinto. sextum nunquam retinebit

Hic docet quomodo quisque pes debet in versu ordinari. Et primo dicitur quod in versu hexametris dactylus debet poni in quinta pede et non in sexto

^{i. dactylus}

^{pones}

In pedibus primis hunc spondeum locabis

Quasi dicat quod tu potes hunc spondeum dactyli. vel pro et spondeum in primis pedibus. hoc est in primo secundo tercio et quarto loco ponere

^{illi pedi}

^{vales}

Omnes spondeos donare potes nisi quintum

Quasi dicat quod spondeus potest poni in omni loco preterquam in quinto hexametris plus. et si reperiat in quinto per dactilo ponit. nam equipollens sibi in versu potest. ut in Luciano. Alter pelorum pavit cruor armatorum

^{nullus locus}

^{illi pedi}

Sedes nulla datur preterquam sexta trocheo

Quasi dicat quod trocheus ponitur in sexto loco. et non alibi in hexametro plus. Et est plus hexameter qui stat ex sex pedibus. Dicitur etiam heroicus quod per hunc stilum heroium describitur ut plurimum gesta

^{ponis}

^{illa pede}

Quarto pentametri. quintoque locas anapestum

^{illius plus}

^{illi pedi}

^{locus}

^{solummodo}

Pentametri tribrachio sedes patet ultima tantum.

Dicitur quod anapestus potest locari in quarto et quinto loco plus pentametri. ut in Quidio epigram. Nil mihi rescribas. attamen ipsa venit. in scansione dicimus. nil mihi rescribat tamen ipsa venit sunt pedes anapesti. Possimus tamen vitare pedes anapesticos dicendo sic in scansione. Nil mihi rescribas attamen ipsa venit. Sic enim postponimus catalectam primis duobus pedibus. sicut et volumus quod simul iuncte. constituitur quintum pedem spondeum. Pentameter plus stat ex quinque pedibus. primus duobus dactylis et spondeis vel primo dactilo et alio spondeo vel e converso. tercio spondeo vel iambo. quarto anapesto. quinto tribrachio vel anapesto. ut patet in exemplo primo. Quidij finem primam scansionem. Vel pentameter plus stat in primis duobus dactylis et spondeis. ut super catalecta longa vel breui sequente. ut patet in poeto exemplo finem scansionem secundam. Si po in dissyllabis reperiat in tercio loco dicitur quod ibi syllaba dividit per dierem et efficitur pes trissyllabus. ut in Quidio eodem. Hemonis hemunio laudonia viro Dicitur etiam pentameter elegia. eo quod ipsum stat elegie. sicut tristitiae solebat enarrari. Nota tamen quod plus pentametri subditur hexametro

^{illi pedi}

^{sp. sedes}

Iambo vel nulla vel tantum tercia detur

Numerus vocalium

Et patet exemplū in his duobz ꝑsibz. Sub veneris latere deberet nemo latere. Nam mala venere plurima devenere

locum ille pes valeat

Forte tibi sedē tribrachus dare possit eandē

Quali dicat q tribrachus ꝑt poni in tercio pede. qz ꝑm aliquos ibi syllaba brevis ponit ꝑ longa z sic esset dactylꝰ z nō tribrachus illum pedem .i. antiqui

Et proceleumaticum posuit qñqz vetustas

modernus ꝑ. syllabis

Nūc nullꝰ ponit breuibz sonat ille quaternis

Dicit qz atqꝰ aliqñ ponebāt in ꝑsu pceleumaticū qui ē pedes ꝑstās et qꝛtuorꝰ syllis breuibz. vt i Virgilio. Herent panetibz. scale postelqz sub ipsos. In scanstione dicimꝰ herent pariete zc. ly pariet. est ꝑs proceleumaticus. sed iste pes a modernis non visitatur

.i. quinqz prima

Vine vocales sunt a priorꝰ eqz secunda

sequitꝰ scz duabz .i. vltima

Il succedit eis. fit o quarta. fit vqz suprema

Hic ꝑsequitꝰ de correptione z pductione syllaz. z qz syllabe fiūt et lris. tō scipita diffictioe lraz dices qz lre vocales sūt qñqz. .i. a e i o u. Et dñr vocales. qz sine ipsis nō ꝑt fieri vox. et qñbz eaz ꝑt facē vocē. .i. syllaz ꝑ se. Vt sic diffinit. Vt ē mima ꝑs vocis hūane q ꝑt scribi indiuidua

ꝑ. vocales

Omnis: ꝑter eas: tibi littera consona fiet

Dicit qz oēs alie lre ꝑter quinqz vocales dicunt ꝑsonātes. qñ cum alijs sonātes. nam sonum facere nō ꝑnt nisi cū adiutorio vocaliū

Nouē sunt mute. b c d vel f g h p q r

Quali dicat qz in ꝑsonātibz nouem sunt mute. scz. b. c. d. f. g. h. p. q. r. Et dicunt mute. qz videtꝰ mutus sonus z in hoc differūt a semiuocali qz apertiꝰ ꝑferūtur. Vt detꝰ emꝰ vocalis ante ꝑferēda ipsis semiuocali qz sunt fer. scz. l. m. n. r. s. x. de qbz Alexander nullā particularitꝰ facit mentionē. qñ eaz noīa in ꝑnti materia nō sunt necēaria

Sunt l aut r vere liquide. qz sepe liquescūt

pariter aliqñ ponimus

Mimul nqz vel s liquidas qñqz locamus

ꝑm nulla illarum

Snuuqz. sed m. nqz ꝑrius. nūc neutra liquescit

Dicit autor hic qz l et r sunt vere liquide. qz sepe liquescūt in metro. hoc est syllabā naturaliter breuem ꝑducūt. Deinde dē qz locamꝰ. id ē locatas reperimus liquidas scilz. l. m. n. r. s. Et magis declarando res

a iij

Numerꝰ
vocaliū

Numerꝰ
mutaz

Numerꝰ
liquidaz

Mutatio vocalium

stringit dicens q s nunq̃ liqueſcit. ſc3 apud modernos poetas. *Ex*
pla querantur ab autoribus antiquis

duplex

multotiens

Cōſona bina per i dic ſepe per vq3 notari

i. platio

monſtrabit

Hoc quando fuerit vocū ſonus ipſe docebit

¶ Dicit q i vel v ſepe ſiūt ſonātes. ſc3 qñ ponūtur in pñcipio ſyllabe
 alia vocali ſequēte. 7 qñ fuerit hoc. ipſe ſon⁹. i. platio dconis docebit. i.
 monſtrabit. nam perdūt ſonum vocalium. vt iuuſ venus.

p̃ ponit i. nō efficit ſonās ſonum

Vocali preiūgitur u non cōſona. vimq3

amittit

ille dictiones

docebit

Perdit et hoc ſuauiſ q̃ro: aut aq̃ lingua p̃babit.

talis figura

a tali lra

incipit

Nā diphthōg? ab u noſtro nō inchoat vſu

non⁹ mod⁹ loquēdi

aliqñ

p̃cedēte

Moſq3 modern? habet qñq3 q s p̃eunte

i. qñ ſunt due ſyllabe

Syllaba diuiditur tunc u vocalis habetur

¶ Dicit u aliqñ pñnit ante vocalem in eadem ſyllaba. 7 tūc nō efficit
 cōſonās. immo p̃dit vim ſonātis. Et hoc eſt quando iſte lre. ſc3 s q e
 g p̃ponūtur. vt ſuauiſ. quero: aqua. et lingua. *¶* Perdit vim cōſonā
 tis p̃ter ipla prolatiōe. Patet etiam. qz ſi eſſet cōſonans tūc p̃ma ſyl
 laba hui⁹ dconis aqua. p̃duceret per poſitionem de q et u cōſonātib⁹
 ſed compit quod p̃z in *¶*uidio. ibt. Cum dñs potādo neccare miſit
 aquas. nec etiā eſt vocalis. qd̃ pater in ipla planiōe. Et ſtatim cōſtitue
 ret diphthōg⁹ per cōglutinationē duar⁹ vocaliū in eadem ſyllaba ſz
 non debem⁹ diphthōgum inchoare per u. et ideo dē (Nam diphthō
 gus ab u noſtro non inchoat vſu) Preterea dē q apud modernos ſyl
 laba diuidit aliqñ p̃cedēte u. vt ſuauiſ. 7 tūc u habet vocalis

Verſificatores h pro nulla reputabunt

¶ Dicit q h reputat a verſificatorib⁹ pro nulla littera. nec p vocali nec
 pro cōſonate. ſed eſt tñi aſpirationis nota.

habeāt

id eſt i

ſc3 q ponat inter duas vocales.

Dum teneant iorā vocales vñdīq3 clauſum

i. duplex cōſonās

ſp. ſonātes

ille lre

Cōſona iota duplex. duplices 7 zetaq3 ſiunt

ſp. ſonās

inuenit

hoc nomen

Simplex zeta tñ reperitur. vt eſt perizoma

Ordinatio vocalium

to est i

sp. phonas

inuenta

Iotaq; composita simplex est sepe reperta

Dicit q ista ista i quam autor iotam nominat posita in medio duarū vocalium vim suam retinētum efficit duplex phonas. vt troia. Et nos ta q si neutra vel altera aliarū vocalium vim suam nō retinent tūc i nō est duplex phonas. vt via. Itē in hoc pbo batulo as are. i. portare i nō est duplex phonas. licet ponat in medio duarū vocaliū Et hoc est iō. qz nō claudis inter illas vocales equo accētū nec equo numero syllabarū Ideo dicit autor (yndiq; clausū). i. eqliter clausam ab vtraq; pte. hoc autem przin vsu Quidā dicētis. Clorho colum baiulat. lachesis trahit. atropos occat. Ibi illa syllā iu corripit. qd fieri nō posset si esset ibi duplex phonas cum facit positionē ad pcedētem syllabā. **D**einde dicit q et z sunt etiā duplices phonates. m̄ 3 sepe reperit simplex phonas. et hoc in dēonib; cōpositis. vt perizoma atis. qd componit ex peri ppos ne greca qd est circum. z zona vestis. Et est omne illud qd circumcins git pudendorū velamen. Item tota de qua superius distingim⁹ in cōs positione reperit simplex cōsonans. vt biuigis. quod componit a bis et iugum. quasi duo habens iuga.

sp. aliq. i. in vocale terminata

apponi

Dictio vocali finita vel sibi subdi

i. dictionē a vocali incipientē

Versu vocalem nunq; permittit eodem

Dicit q si aliqua dictio desinat in vocalem vel in. m. nō debet sequi dictio incipiens a vocali in eodem vsu. Et hoc fit ppter hiatus euitandū si autem repertat hoc est a licētia poetica. vt in Luciano. Thianū qz minax inuadit ariminū z ingens Sepissime tamē abijcit vocalis pcedētis dēonis z etiam in cum sua vocali. Exemplū de pmo. Tu res gere imperio popul⁹ romane memēto. Has discas artes. pactq; ipos nē mores. Parcere subiectis. z debellare supbos. Exemplū de secūdo scz vbi in cū sua vocali. Quisquis amat dēonis absentū rodere vitam. Hāc mensam vitātam nouerit esse sibi. Plura exempla quere in poetis. qz multa inueniūtur. **D**icit notāter in textu (eodem vsu) quia si hoc cōtingeret in duob; versib; scz q prim⁹ versus terminat in vocale vel in m et secundus versus incipit a vocali. non tamen propterea se queretur incōueniens aliquod in metro.

sp. aliqua

duas

i. sonū seruantes z

Syllaba que binas vocales vim retinētes

tener

pducta

ptale figurā

h nomē

Continet. est longa diphthōgo. sic pbat aura

Dicit q illa syllā q fit ex duob; vocalib; vim suā retinētib; ē diphthōgata. i. pducta p diphthōgon. vt aura. Quid pō sit diphthōg⁹ z vñ dicit scz qz sunt diphthōgi patuit in pen⁹ in pma decli. sibi (Dās ae diph.)

De positione

^{i. duplex phonas} ^{postponitur}
Quando vocalem duo consona iuncta sequitur.

^{i. vna duplex phonas} ^{sp. vocalē i. positio}
Aut vnum duplex producit eam positura

¶ Dicit q̄ quādo due consonantes iuncte simul immediate sequitur aliam quam vocalem. illa talis vocalis p̄cedens est longa positione. vt arma tellus Et idem attendit si vna duplex phonas vocalem sequat. vt axis et troia. Ideo dicit Alexander (Aut vnum duplex 2c)

^{terminat sp. aliqua}
Sed cum vocali finitur dictio curta

^{i. phonates sequitur} ^{sp. vocalem}

Consona q̄ subeunt non hanc producere possunt

¶ Dicit q̄ si dictio aliqua terminetur in vocalem naturaliter breuiem. consonantes que sequitur non possunt producere illam vocalem. immo remanet in esse suo. vt mare statuto.

^{i. correpta} ^{sp. aliqua}
Si faciat curta vocali syllaba finem

^{talis lra} ^{cū tali littera} ^{transcane}
Mutaq̄ cum liquida vocem subeat in eandem

^{sp. vocalē corripe.}
Ex vi nature proprie licet hanc breuiare

^{i. ppter tales lras} ^{productam}
Et propter mutam liquidāq̄ potes dare longā

¶ Dicit q̄ si aliqua syllaba naturaliter breuiatur. et muta 7 liquida sequantur in eadem dēone. tūc illa syllaba p̄t breuiari ex vi nature sue. et produci ppter mutam 7 liquidam. vt in hac dictiōe patris. 7 in similibus. prima enim syllaba naturaliter breuiat. vt hic. Fer patris imperiū cum verbis exit in iram. Potes etiam produci ppter mutam 7 liquidam. vt hic Est patris matrisq̄ pie succurrere natis

^{correpta} ^{illis litteris}
Syllaba que brevis est muta liquidāq̄ sequēte

Longa potest fieri. sed longā nequit breuiari

¶ Hic auctor clarius exprimit illud qd iam dictum est. dices q̄ si aliqua syllaba brevis ponat ante mutam 7 liquidam in eadem dēone. talis syllaba potest produci vt iam dictum est. sed longa syllaba nunq̄ potest breuiari. vt in hac dēone matris. cuius prima syllaba est longa naturaliter et non p̄t breuiari ppter mutā 7 liquidam sequētes

^{illas ppones} ^{componedo} ^{non corripies}
Et de pre vel se componēs non breuiabis

Dictiones compofire

Sed vocalis eas poterit breuiare fequela

Dicit q̄ ifte p̄pōnes e de pre fe cōpofite nō breuiātur. vt educo. dea
pono. p̄fero ⁊ fe paro. Poſſunt tamen breuiari ſi vocalis ſeq̄tur eas in
cōpofitiōe. vt p̄ceo p̄cis. Ideo d̄r (Sed vocalis eas ⁊)

hoc p̄bū h̄ p̄bū put̄ ſe diſtare

producta

Reſtio. refert diſtat dant re tibi longam

breuiabis ſp. d̄cōnibz

ſequatur

Corripies alijs. niſi duplex cōſona ſubſit

Dicit q̄ ifta p̄pō re p̄ducit in iſtis duobz d̄cōnibz ſc̄z reſtio et refert
pro diſtare. In alijs p̄o d̄cōnibz corripit. niſi due p̄ſonates ſequantur.
vt reſto reſtas. reſtituo reſtituis. Producit etiā in his reſtuli ⁊ repperi
Et ideo vt in plurimū ſcribūtur cū duplici cōſonante.

ille d̄cōnes ſp. in p̄pōne

.i. due p̄ſonates

Bis bi breues dant. niſi cōſona bina ſeq̄tur

Dicit q̄ bis ⁊ bi corripūtur in p̄pōne. vt biuū. i. loc⁹ duaz viar.
et bidens. i. pecus duoz dentiū. (Niſi cōſona bina ſequat̄). i. niſi duo
noīa cōſimilem ſeationē habētia ſequant̄ ſc̄z p̄pōnem. vt bimus a ii
quoz ſignificatio eſt eadē. Inuenit̄ etiā bimar⁹ us ut. i. ſpaciū vel tē
pus duoz annoz m. in quibz illa ſyllaba bi pouatur.

ſp. d̄cōnibz

.i. primitiui

In deriuatis ſua que ſit origo notabis

.i. a qua parte

.i. deriuatio

Quaqz fiet parte diſcenus aptior inde

etiā

in primitiuo

fuit

Et que vocalis in origine quantaqz manſit

p̄ quā .i. d̄cōnes deriuatiuas

decēs erit

Nam deriuata tantum ſeruare decebit

poſt poſita

talis ſit

nō mutetur

Subdita vocali ſi cōſona nō moueatur

illā l̄rām frequēter

facit mutari

Vocalē ſepe noua cōſona dat variari

h̄ nomē p̄bale ex illo p̄bo

variā

ſp. verbo

Mobilis ex moueo datur et mutat̄ ab illo

demōda

locabūtur

regule

Excipienda ſue ponētur in ordine nomie

In iſtis p̄libz au. do. q̄ ſc̄cē ſyllabā lōgā l̄ breuē i d̄cōnibz deriuatis Et ē
ſeſus q̄ c̄tra fuerit aliq̄ ſyllā i p̄mitio tāta d̄z ē i deriuatio. dū tñ i deri
uato n̄ mutet̄ illa p̄ſona q̄ ſeq̄bat̄ vocalē i p̄mitio. p̄bi ḡ. moueo corrip̄

Dictiones compositae

prae primam syllabam. Similiter mouēs et mouēdus corripit primam syllabam. ¶ Hic notat̃. dum tamē cōsona que seq̃bat vocalem in primitiuo nō mutet̃ in deriuatiuo. quia noua consona sepe dat. i. facit variari vocalem hoc est sepe facit logam syllabam breuiari. et curtā p̃ducī. Verbi gratia. moueo corripit primā syllabam. et mobilis producit eam quia cōsona que erat in primitiuo videlicet v mutata in deriuatiuo in b. Tamē ista ista regula patit̃ exceptionem que inferius ponet̃ in loco suo. et ideo d̃t (Exciptenda sue) zc.

i. in d̃cōnibz cōpositae figure.

Hoc de compositis teneas q̃ sit tibi tanta

talis l̃ra tenebit i. d̃cō simplicis figure

Vocalis. quantā seruabit dictio simplex

varies illā l̃ram regula p̃tate habebit

Si mutēs etiā vocalē. norma tenebit

talis littera postposita d̃cōne

Cōsona dū maneat in simplice subdita voce

i. demenda necessariū demantur

Exciptēda locis: quibz est opus: excipiātur

¶ Hic post regulā de quantitate syllabarū in d̃cōnibz p̃positis. dicēs q̃ t̃ta est vocalis in d̃cōne p̃posita quāta ē in d̃cōne simplici. Verbi gr̃a amo corripit illā syllabā a. silt et adamo corripit eandē. Deinde d̃t. q̃ regula etiā tenet si mutem⁹ vocalē in p̃pōne. dum tñ p̃sona subdita vocali in simplici d̃cōne maneat etiā in composito. Verbi gr̃a. facio corripit illā syllabam fa. silt in ficio corripit illā syllabam fi. licet a sit mutata in i q̃ cōsona q̃ seq̃bat a in simplici sequit̃ etiam i in cōposito. Verū tamē hęc regula multas patitur exceptionēs que infer⁹ loco suo et tempore declarabūt̃. Ideo d̃t autor (Exciptēda locis)

sp̃. p̃fecta locabis duarū syllabarū.

Omnia preterita pones dissyllaba longa

sp̃. p̃terita i. vocalis añ vocalē a bibo

Que breuiāt gemine vocales deme. bibitqz

a do a findo a scindo a sto a tollo sp̃ p̃bo

Et dedit atqz fidiit. scidiit. et stetit. et tulit hec sex.

¶ Hic autor ponit talem regulam dicēs. q̃ omnia p̃terita duarū syllabarū pducūt primam syllabā. vt cepi. Deinde ponit exceptiones dicēs tu debes excipere illa p̃ba dissyllaba. q̃ gemine vocales breuiāt. i. que hñt vocalē ante vocalem. quarū p̃ima semp corripit̃. vt tui fruit plui. zc. Etia excipiūt̃ur hec sex p̃ba dissyllaba in textu posita scz bibit dedit. fidiit. scidiit. stetit et tulit. q̃ licet dissyllaba sint. tñ corripit̃ur. Fidiit est p̃teritum a findo. scidiit a scindo quod sc̃at̃ aliquid p̃ mediū sc̃care. Tulit est p̃teritum a tollo vel fero. et sic de alijs.

Mutatio temporū

sp. pfectū duplicās sp. syllabam syllabā corripī
Preteritū geminās primam. facit hāc breuiari.

sp. syllaba curta .i. pedo h̄ p̄bū excipis
Estq; secūda breuis. tū vnū cedozq; demis

Dicit q; omne p̄teritū geminās primam syllabā: eādem breuiat
pariter z secūdam. vt cado cecidi. pario peperī. Tānē tu demis id est
excipis vnum p̄teritū scz pepedi. qđ venit a pedo is ere. et subtrahit
īp̄sūm p̄pter eius turpem significationē. seu metri vel breuitatis cau-
sa. Cedo etiam corripit cuius p̄teritū facit cecidi secūdam producdo.
Eā? In bello cecidi. multos tamē ante cecidi.

.i. p̄bis illoz temporū

Preteritis plusquāperfectis atq; futuris

regula .i. p̄boz p̄teriti t̄pis

Cōiunctiuoz lex seruit p̄teritorum

Quasi dicat. lex seu regula p̄dictoz verboz nup̄ dicta seruit etiam
plusquāperfectis z futuris cōiunctiuoz modoz. qui cōiunctiui di-
cunt. eo q; cōiunctione indigeāt vt p̄fectū significet sensum Nam tāta
est p̄ma syllaba plusquāperfectoz cuiuslibet modi z futuroz cōiun-
ctiui quāta est p̄ma p̄sona p̄teriti perfecti indicatiui modi

.i. ista p̄dicta sp. p̄bo associata

Hec in passiuo sunt tempora iuncta supino

Dicit q; tria t̄pa p̄dicta sunt iuncta supino in p̄bo passiuo. i. seruāt re-
gulā de supis. de q; statim dicit ibi scz lōga supina zc. Alij p̄o exponūt
q; sunt iuncta supino. i. facta sunt vel cōiuncta p̄ supplementū p̄cipij a
supino deriuati. z p̄ hoc seruāt regulā supinoz et p̄teritoz.

.i. regulā sp. t̄pis sp. a p̄nti formata

Norma presentis p̄ tempora cetera dicit

.i. p̄cipiū adiunge .i. p̄cipia futuri t̄pis in dus

Participās socia presens. in vltq; futura

eandem tenere regulam

Debent cōsimilē seruare gerūdīa legem

Dicit q; quāta fuerit p̄ma syllaba p̄ntis indicatiui modi singulari nu-
meri tāta erit p̄ma syllaba ceteroz t̄pm. exceptis p̄teritis p̄fectis z pl^{is} q̄p̄
fectis z futuris subiunctiuoz. de q̄b; superi^{us} dixim^{us}? Tanta ē etiā p̄ma
syllaba p̄cipioz p̄ntis t̄pis. z futuroz i dus desinētiū. silr z gerūdīoz.

producta tribues corripies

Longa supina dabis dissyllaba. s; breuiabis

tū tū tū tū tū tū tū tū tū

Qui. fi. ci. sa. li. J. da. ra. ru. sta. deq; supinis

Nomina verbalia

deriuata sp. supina p. participiū .i. exceptū

Nota: sequitur ea fit staturus tamē extra

Hic autor ponit regulam de supinis dicēs q̄ supina dissyllaba p̄o ducūt primā syllabam. vt natum. Sed inde excipiūtur decem. que p̄ decem syllabas in l̄ra politas intelligūtur. Qui. vt quitum quod veit a queo quis quire. Li. vt citum a cieo cies Si. vt situm a sino sinis. fa. vt satum a sero seris. li. vt litum a lino lins. I. vt itum ab eo is ire. da. vt datum a do das dare. ra. vt ratū a reor renis. ru. vt rutum a ruo rus is ruere. sta. vt statum a sto stas stare. Que oīa licet dissyllaba sint atz tamē corripūt primā syllabam. p̄ter statur⁹ quod p̄mā producit. licet deriuē a statum. vt in Luciano. Lū statura fides superz zc.

p̄ et nō p̄mittiūt hoc nomē .i. adiectiue teneat

Nec patrem sequitur ambitus si moueatur

Quali dicat. q̄ si ambit⁹ moueat. .i. adiectiue declinet non sequitur patrem. .i. suū p̄mittiūt scz ambitum. qđ est supinum hui⁹ verbi ambitio is ire. Et qñ ambitus ponitur exemplum in l̄ra tūc ei⁹ penultima corripit. Sed ambit⁹ ea tum ab ipso deriuatum penultimā syllabam p̄ducit. vt in principio metamorphoseos. Iussit. z ambire circumdare brachia terre. Et ambit⁹ idem est qđ circumdatus. Dicit notāter (si moueat) quia si nō moueret id est si adiectiue nō declinaret tunc sequeretur eius p̄mittiūt. qz penultima corripere. vt hic ambit⁹ us ui. i. circuitus

sp. nomē in illā terminatiōez in illā terminationem

Quo fit i us vel in o vel in or verbale vel i trix

participiū p̄teriti t̄pis p̄icipiū futuri t̄pis

Participās quoqz p̄teritiū. per rusqz futurz

ad regulam sp. a quo descendūt

Ad normā debent se cōformare supini

Dicit q̄ p̄balia nomia in vs vel in o vel in or vel in trix terminata. vt notus us ui. notio onis. notor oris. z notrix icis. Participiū quoqz p̄teriti t̄pis. z s̄lfr p̄icipiū futuri t̄pis in rus. vt notus a um. z notur⁹ a um tantā habēt p̄mā syllabam quātam habēt supina a quibz deriuatur. Ideo d̄r Ad normam debēt se cōformare supini.

.i. non correpta

Vi tum dante p̄reit vocalis non breuiata

tū tū tū tū tū tū nitiū nitiū excipis cōposita

Qui. si. ci. fa. li. i. cog. ag. demis et inde creata.

Dicit q̄ p̄ba facienda p̄teritum in vi. z supinū in tum mutādo vi in tum producit penultimam syllabam supini. vt amant amatum Des inde ponit exceptionē dicens. q̄ debes excipere p̄ba syllabalis in textu posita scz qui. vt quitum. si. vt situm. ci. vt citum a cieo. fa. vt factū. li. vt

Cremētū in dictionib?

litum. i. vt itum. cog. vt cognitū. ag. vt agnītum. Et sicut creata id est de
riuatua ab istis. quoz penultima semp breuiat. licet oia forment a p
terito mutādo vi in tui. vt nequitū. desitū. pstitū. insitū. oblitū. reditū zc
i. ntōs excedūt crescentiā habere

Qui rectos superāt obliq̃s crescere dices

Hic autor ponit introductionē ad quasdam regulas proxime sequē
tes et dicit. Tu dices obliquos crescere. i. crescentiā habere supra ntūm
singularem. que quidē crescentia fit aliqñ per a. aliquādo pe. aliquando
per i. aliqñ p o. et aliquādo per u. Et de omnibz ponit inferius regulas
generales videlicet vt sequitur

sp. numeri i. nomē crescentiā hñs pducit
Pluralis et e cremētū protrahit oqz

i. in noie crescentiā hñce

I vel u cremēto breuiare iubem? eodem

i. exempla ista noia

Sunt testes quoz quarum rez. manibusqz

Ista noia ponuntur etiam p exemplo

Et verub? rebus dominab? siue duobus

Dicit q obliqui pñs numeri crescentes supra ntūm p a et e et o pduc
cūt illas vocales. quoz quaz rerum z duobz duabus rebz z dominab
bus. Deinde dicit q i et u breuiatur in eodem cremēto. vt manibz z ver
rubus. Et hec exēpla ponuntur ab autore cum dicit. Sūt testes qz zc.
sp. aliqñ excedere

Verbum personā: quod habz superare secundā.

i. pñtis tpis indicatiui crescentiā hñs cōsiderabis

Primi presentis: crescēs hac arte notabis

ista regula

Debet ad actiui presens her norma referri

sp. gen⁹ imponere

Et si non habeat actiui fingere debes

Dicto de cremēto quod fit in dictionibz casualibz. Nūc autor prose
quit de cremēto quod fit in nō casualibz. puta in pñbis. Et pmo ponit
introductionē ad regulas inferi⁹ positas. dicens. Et notabis pñbum qd
habet supare secūdā psonā pñmi pñtis id est pñtis tpis indicati
ui modi. qz tale pñbum habet crescentiā supra dictā secūdā psonā
eodem mō sicut dictum est in dictionibz casualibz. Verbi grā. amas ē
dictio bisyllaba. amam⁹ vero est dictio trisyllaba z amam⁹ habet cre
scētiā supra illā secūdā amas. Et talis crescentia aliquādo fit p a
aliqñ p e. aliquādo per i. aliquādo per o. et aliquādo per u. De qbz oia
bus statim ponētur regule generales. ¶ Tunc ibi (Debet ad actiui)

Crementū in dictionibz

addit auctor 2 dicit qd hec norma scz de crementis pboz debet referri ad pns temp⁹ actiui. hoc autem dicitur ppter cognoscere crescentiam in verbis passiuis. que cognosci non possunt bene nisi representarent ad actiuam. Preterea dicit qd si pbum passiuue vocis nō habeat actiui debes fingere. hoc est supponere qd habeat. hoc autem dicitur ppter cognoscere crementa in verbis deponentalibz que non habent actiui.

.i. pbum hñs crescentia pa

.i. in oī coniugatiōe

A crescens verbum pducere debet ubiqz

.i. correpta

sp. coniugatiōis ppositis

Ex do fit brevis a cum prime cōpositiuis

Dicit qd pbum debet pducere a crescens. i. syllabam crescentem per a (vbqz) .i. in omni cōiugatione. vt amam⁹ doceamus legamus audiamus. Deinde ponit exceptionem dicēs. qd in cōpositis pme coniugationis hui⁹ verbi do das dare corripit a. vt in illis pbs circūdāmus 2 circūdare venundāmus⁹ et venundare. pessundāmus 2 pessundare

illa vocalis

plongare

Enisi cum subit r debes pducere semper

p qñ

brevē

sp. pba

sp. pba

pductam

Cum subit r curtā dant plurā plurima longam

Dicit Auctor. syllaba crescēs sup e producit semp nisi r sequatur. vt amem⁹ docemus legem⁹ audiemus. Notanter dicit (nisi r sequat⁹) qd cum r sequit. plurima pba dant illam vocalem e lōgam. vt ameris vel amere. docerem doceres doceret. Et plurima dāt illam vocalem e curtam. vt legerem legeres legeret. amauero amaueris amauerit. hec autem inferius distinguūtur. videlicet vt sequitur

in h pbo

in h pbo

a volo vis

In sum siue fero crementa velinqz notato

in hoc verbo

At edo

Dicit auctor. tu notato crementa in hoc pbo sum es est. siue in hoc pbo fero fers fert. 2 in hoc pbo velum qd venit a volo vis vult. qñ dicit qd illa pba irregularia sunt. 2 ideo nō sequitur regulam de crementis alioz pboz scz regularium. imo per positionē aliqui pducunt. vt eēm ferrem vellem. Aliqui etiam breuiant. 2 tūc referunt ad litteraturam preteriti pfecti. vt tulerō tuleris. fuero fueris. voluero volueris voluerit. Hoc idem intelligit de pbo irregulari edo es est. Nam aliqui plōgāt in crementis. vt esse in infinitiuo. aliqui etiam corripit. vt in lītatura pñtis optatiui. vt ederem. **N**ota qd in quantū hec qtuor pba pccā irregularia sunt notari debet. Inquantū vero nō referēda sunt ad regulam pcedentem vel ad sequentem put videbit oportunit

Cremētū in dictionibus

.i. oē p̄bū t̄cie p̄iugatiōis corripit .i. p̄iuctiui sp̄ t̄pa
Omne lego p̄ns breuiat. quartiqz secūda

p̄ductā sp̄ p̄bo vt legereris vel legerere
Longam passiuo reris vel rere notato

Dicit q omne lego .i. omne p̄bum t̄cie p̄iugatiōis breuiat p̄ns t̄p̄
pus in quo habet e sup r. vt in optatiuo mō vtinam legerem legēs le
geret. Et breuiat secūda t̄pa quarti .i. cōiunctiui modi scz p̄teritum im
perfectum. vt p̄terito imperfecto cum legerē legeres legēt zc. Deinde
ibi (Longam passiuo) dicit q in p̄bīs passiuīs vbi cūqz reris vl rere res
perit semp penultima p̄longat. vt legereris vel legerere legeret.
sp̄. p̄teritum sp̄. cōiugatiōē corripientiū

Plusquāperfectū per quālibet est breuiandum

Dicit q illa vocalis e breuiat in p̄terito plus q̄ perfectō cuiuslibet cōi
iugatiōis r̄sequēte. vt amauerā docuerā legerā zc. Et hoc i indicatio
correpta scz cōiugatiōe

Curta fit in prima beris et bere siue secunda

Dicit q penultima futuri in beris vel in bere terminati in p̄ma cōi
iugatiōe z in scda corripit. vt amaberis l amabere. doceberis l docebere
in tali modo breuiata

In cōiunctiuo duo tēpora curta notato

Ido est p̄teritū p̄fectū z futurū p̄iuctiui. vt amauerim z amauero
illā vocalē .i. hīs crescētā longā facit

Verbum crescens alibi producit ubiqz

Dicit Autor in omnibz alijs tēporibz z modis a p̄dictis p̄bum cre
scens producit illam vocalem e sequente r. vt futuro legar legeris. au
diar audieris vel audiere.

illā vocalē scz p̄iugatiōis p̄ximū incrementū

I tibi producit quarte crescētia prima

Dicit Autor q hec vocalis i p̄ducit in p̄mis cremētis quarte cōi
iugatiōis vt audim? auditis. Et or in p̄mis ad dīam secundaz vt audi
uim? ibi sunt duo cremēta. P̄imum cremētum attendit in hac syllab
ba di que p̄ducit. Secūdum cremētum in syllaba vi que corripit.

inuenit corripiendo

Omni p̄terito reperit imus breuiando

Dicit Autor q in omni p̄terito p̄fecto prime persone in imus ter
minato penultima breuiatur. vt amauimus
longa fac

Inqz velim producat cremēta priora vel in sim

Dicit q in hoc verbo velim velis velit. et sim sis sit priora cremēta
per i facta produciuntur. vt velimus. simus sitis.

Nomina composita

corripies illa lra
Breues alijs si non v consona subit
 Dicit q in alijs cremētis seu tpb sine modis i breuiatur. vt volue-
 rim? et fuerim? z amauertimus (si nō subit v cōsona) id est nisi v conso-
 nans sequatur. vt audistis. quia tunc i producit.
 habēs crescētiam longam facit corripiet
Crescēs verbū producit. et v breuiabit
 Dicit q pbum producit syllabam crescentem per o. vt amatote. et
 breuiat illam que crescit per v. vt volumus possumus
 p pba dissyllaba in syllabis crescentia

Has per cremēta normas dissyllaba serua
 sp. syllabas scz regulas

Sed tamē has omnes dic ad medias speciales.

Dicit autor q he regule de cremētis seruandis sunt per cremēta dis-
 syllaba. id est per verba duarum syllabarum. sed tamē sunt regule spe-
 ciales ad omnes medias syllabas que sunt inter primam z ultimam.
 que omnes medie a versificatoribus dicuntur
 dictio pposite figure seruans

Compositum partis retinens i fine prioris

scz corripit sp. syllabis hoc nomē hoc aduerbiū
Hanc breuiat medijs. sicut tubicen. s; ibidem

demes societur hoc nomen

Exripies iungatur ei tibicen vbiq;

Hic autor ponit vnam regulam dicēs (Eōpositū). i. dictio pposita
 (retinēs i in fine pris prioris) hoc ē in fine dēonis q pmo itrat pponem
 (breuiat hāc) scz vocalē i (sicut tubicen). i. canēs in tuba. qd pponit ex
 tuba z cano canis. Nā ista sylla bi corripit. cū i sit in fine hui? pris. De-
 inde poit exceptionē in his dēonib; ibidē tibicen z vbiq;. in qb; illa vo-
 calis i. ponit. Ibidē debet excipi z idē. et ē aduerbiū locale Tibicen
 cōponit ex tibia. qd est instrumētū. z cano canis canere. et ē ille q vtit
 tali instrumētō. Vbiq; pponit ex vbi etq;. et est aduerbiū loci

ex illa pponē inseparabili longā fac excipe

Ex di cōpositum producit. sed deme disertum

sp. illa et dictioe greca pones

Et que cōponis ex greco curta locabis

Dicit q hec ppō di pducit in pponē. vt diligo. Deinde poit exceptio-
 nē dicēs (s; deme). i. excipe (disertus ta tū). i. faciendus vel eloquēs. cui?
 prima corripit. vt in Horatio. fecudi calices quē nō fecere disertum?
 Si opponat auctori ex eo q istud pbum dirimo iuenit in pma correptū
 Et i Quidio metamorphoseos. ibi. Hāc de? z licē melior natura dis

Regula generalis

venit. Respondendum est qd hoc pbum dirimo componit ex di z emo.
et r interposita e mutata in i. z pter hoc vocalis dcōnis compōsite pōz
test variari. vt supra dixim⁹ in regula data de compōsitis. nam post il
lam pponem sequi deberet e in hoc pbo dirimo. sed iam r interposita
sequit eam. ideo illa ppositio di potest breuiari p illam regulam inferi
us positam. ibi (Sup r lōgam zc. Que polysyllaba sunt breuius zc)
Deinde ponit aliam exceptionē dicens (Et que pponis zc) quasi dicit
in dcōnib⁹ grecis ppositis di breuiat. vt diatesseron. qd est species can
tus. et disamis quod est nomē syllogismi logicalis

correpta sp. vocali sequente

Vocalis brevis est alia subeunte sed inde

excipt multa

i. diuus diua diuū

Demi plura queūt. vt dius diaqz dium

h pbi hīs duas syllabas

corripit

Et sic cum sit dissyllaba vox breuiatqz

i. dictio plures hīs syllabas

sunt exempla

Cum polysyllaba. si fierē probat hoc fieretqz

Hic autor ponit vnam aliam regulam gñalem ad omnes formas
prout vna vocalis pcedit aliam in diuersis syllabis. Et dicit qd vna vos
calis ante aliam vocalem breuiatur. vt meus in prima z respuo in secū
da siue in media (Sed inde) Ibi autor ponit exceptionē dicens qd plu
rima vocabula possunt excipi. vt dius dia dium. id est diuus (et sic
quādo est vox dissyllaba. id est dictio duarū syllabarū etiam pducit
tur. polysyllaba. id est dictio plurimū syllabarū breuiat. Et ponit exē
plum dicens (sic probat hoc fieretqz) Nam si bene consideras prima
de fiet productur z prima de fieret breuiatur

productam vt speciei maneriet

Et super i longa dat declinatio quinta

dum in grō singulari

Quando vocalis preit e. sed eam breuiabis

Consona si preat. dic ergo rei speciei

Dicit qd e ante i. pducit in genitiuis et datiuīs quīte declinatōis
quādo vocalis pcedit e. vt speciei. sed breuitatur qñ consonās pcedit
vt spei. Et ipsemet exemplificat in littera. vt speciei vbi e pducit. qz vo
calis pcedit e. Et rei. vbi e corripit. qz cōsonās r pcedit e

sp. noia sciēt

sp. greca

Grecaqz iungantur. q longa frequēter habētur

Quasi diceret qd vocalis ante vocalem i grecis dcōnib⁹ pducit fre
quenter. vt in Ouidio. Dedee medea forem zc. Dico (frequēter) qd
aliquādo corripitur. vt in eodem. Thesea deuoui zc.

b q

*Im vocali an vocali
dici: qz vbi
z hoc in ead. dicitur*

*Vir dicit atqz qd
sona facit an duo
vocalis tū pma voc
qz corripitur qz qñ
vocalis pcedat an de
vocalis tū q dicitur
vt vt speciei*

Regula generalis

^{sp. noibz} ^{corripit} ^{sp. dconibz}
I super a proprijs raro breuiatur hebrejs
Dicit q̄ iā a raro breuiat̄ in dconibz hebreis vt maria mathias
^{exigūt} ^{vt illius vnus}

Ut tua metra petūt dabitur genitiu? in ius
^{brentes} ^{ab alter} ^{plongas} ^{in grō}

Corripis alterius. semp producis alius

Dicit q̄ grās in ius terminat̄ in metro potest poni ad placitum in
 producēdo vel corripiendo. Inde excipiūt alterius cui? penultima
 breuiatur. et alius cui? penultima producitur in grō
^{producit} ^{vnus q̄tuor eq̄z solis}

Ten dicitur eous. aer. platea. chorea

Dicit Autoz q̄ nomina in littera posita producūt vnā vocalem
 ante alteram. Eous dicitur esse equus vehens currum solis. z declis
 natur etiam adiectiue. vt eous a um. id est orientalis. Choreā est lus
 dicris cantilena vel saltatio. Aer z platea de se parent. Tamen plas
 tea varie ponitur in metro. vt inferius patebit. ibi (Uc placet est plas
 tea) et cetera.

^{sp. syllabe} ^{corripiunt}
Vocalem medię breuiant si muta sequatur
^{cali littera} ^{scz mediā syllabā}

Cum liquida. tamē hanc pductā pone breuēqz
^{auxiliatrix} ^{ab october} ^{vt amatrix}

Longa sit adiutrix. octobris. nomē in attrix

^{sp. grāmatici}
Cum chiragra podagra quibā breuiāt. alij non
Quasi diceret q̄ in medijs syllabis vocalis potest variari. id est ad
 placitum poni muta cum liquida sequente. vt comparris. **E**t nota
 q̄ hec regula tantum valet in dictionibus naturaliter corripientibus
 vocalem. quia si naturaliter producerēt eam non possent corripere. vt
 supra dictum est ibi (Si faciat curta vocali syllaba finem zc) Deinde
 ponit exceptionem dicēs. q̄ adiutrix. octobris. et nomen in trix termi
 natum. vt amatrix producūt vocalem in mediā syllaba z nuncz breui
 ant. licet muta z liquida sequātur eam. Preterea dicit. q̄ quidam breui
 uiant. quidam non breuiant mediā vocalem in his duobus nomibz
 nibus chiragra z podagra. Chiragra est gutta vel infirmitas quedā
 in manibus. podagra vero in pedibus. Podagra enim dicitur a geni
 tivo podos quod est pedis z agra. i. dolor quasi pedis dolor

Sequitur de primis syllabis

Regule notabiles

breuias

hoc sbum

Nte b corripis a. sicut scabo huc scabellū

Ante b

hoc nomē hoc nomē hoc sbum

hoc nomen

Et stabilis stabulū dabo vel labo huc scabellū.

hoc nomen excipit a labor i. ficticiū a flo

Et labor. hinc demā labi cum fabula stabam

hoc nomē i. putredo a flo esce macula

Scabio? et tabes et stabā pabula labes

a for male videns

adiungam

Et fabo strabo nabamq; simul sociabo

hoc nomen ad placitū ponas

Fabellam varies

Superius posuit Autor: regulas generales ad omnes syllabas. In hac parte ponit regulas generales. Et pmo ad primas syllabas. Secūdo ad medias. Tercia ad vltimas syllabas. Pars secunda incipit ibi (A breuis in medijs) Tercia pars ibi (Voces sine dabis) Item prima pars in qua determinat de pmissis syllabis diuidit in quinque partes scdm q sunt quinque vocales. Primo em determinat de pmissis syllabis inquātm a pponit consonantibus. secūdo e. tercio i. quarto o. quinto u. Pars secūda incipit ibi (Ante b fit breuis e) Tercia ibi (Ante b corripis i) Quarta ibi (Ante b lōga fit o) Quinta ibi (Ante b fit breuis u) Item prima pars in qua determinat de pmissis syllabis inquātm a pponit consonantibus diuiditur in tot partes quot sunt consonantes. quibus a preponitur in dictionib⁹ latinis. Et primo sic. A ponitur ante b. secundo ante c. tercio ante d. rē. Partes iste de se patent. Item plima pars in qua determinat de primis syllabis a pcedēte b. diuiditur in duas partes. quia primo ponit regulam cum exēmplis suis. secūdo ponit exceptionem. Secūda ibi (Hinc demā labi) Ad primam partem dicit sic (Ante b corripis a) quasi diceret q a ante b breuiat in primis syllabis. sicut scabo scabis id est gratare In hoc scabellum. et pl⁹ nro hoc scabella. i. parua scamna. Scabilis. i. cōstans. vel firm⁹. et d⁹ a stando. Scabulum est loc⁹ boum et alium. Dabo bis a do das. Labo bas. i. vacillare. Scabellū est instrumentum fugandi muscas. Labor laboris est op⁹ vel opatio. et corripit primam. Deinde ponit exceptionē dices (Hinc demā) i. excipit illa que ponuntur in ista. scz labi qd est infinitiū a labor laboris. i. cadere. Fabula est sermo sicut? Flabo bas bar. et stabā stabas Pabula hoc pabulū in nro id ē esce. Labes. i. macula. Fabo est futu⁹ a for faris. i. loquor. Scрабо onis. i. luse? Habam bas bar a no nas. quoz omnium pma syllaba pducit. Exēpla quere in autorib⁹. Deinde d⁹ (Fabellam varies) qd si diceret q pma syllaba hui⁹ dēonis scabella p⁹ pducit et breuiari. Et scabella est diminutiū a fabula. vel fm alios a faba Pro eundēna regu

b iij

Regule notabiles

larum sequentium nota ordinem suprapositum, tanq̃ introductionem ad sequētia. q̃ satis facilia intellectu sunt

Ante c

A brevis. pbat hoc acer arbor. acerb? .acesco

ut bacca ut pacis plonga corripe pactū facere

Cum b preit aut p pduc. breuiatq; pacifico

b p̃bū b nomē hoc nomē

pducendus

Et placet z bacul? spaciū brachios estq; morād?

ppls qdā eloquēs edificū pplis quidā

His acer thrac? facundus machina datus

est autis qdā iungat flos vel lapis .i. indūter ponit

Graculus addat. sed iacynthus variatur

breuitatis sp. p quos ascēdit locus brevis in aqua

Ante d

Ad corripies tibi sunt gradus et vada testes

demis

cōsulo color equi ad modū palme

Excipitur radix et clades suadeo spadi

.i. do ultra duco deus belli

Trado traduco gradiu? vadoq; rado

.i. ciuitas vel insula

Et gades

ut vaser. i. callidus

sp. qn̄ fcat lapidem

Ante f

Est super f brevis a. fit saphir? lapis extra

¶ Dicit q; a an̄ f corripit. sed excipit saphir? qn̄ ponit p lapide. q; tūc producit sed qn̄ ponit pro viro tūc corripit. Un̄. Porticus est rome qua dum spaciando formose. Res querēdo nouas inueni de saphiro vas. Inuitor ignotus vendebat pro saphiro thus Glas tūc z semis solidis ego prodigus emi. z debet scribi per ph

ut ago

ingeniosus. occasio multoz hoim

Ante g

Ag brevis. pbat ecce sagax. strages retrahatur

.i. fleo. theca gladij. domus pastoz. vestis discolorata. i. incāratn̄

Vagio vagina magalia stragula saga

pastillum

de riga inquirō iungitur

Sagana producit petrus indago sociatur

Si p vel f prefit producit. fz deme flagellum

.i. qn̄ fcat rete vel regionem corripitur

iungitur strepitus arbor sed quando fcat vulnus producit

Auditur atq; fragor fragilis. plaga rete vel ora.

¶ Dicit autor q; in p̃mis syllabis a an̄ g corripit. ut sagax. Sz ista que exemplariter ponuntur textu sunt notāda qm̄ pducitur. ut de text?

De primis syllabis

A super l tardant dissyllaba. sed calo verbum

Alic atqz malum quod mobile demo. palāqz **Ante l**

turris lignea

dea pabulorum

Aqz phalam. fit deinde pales his iūcta phalāqz

Aqz salum mare

.i. q̄ descendūt ab istis. vt phalemū

breviantur

Ihis que nascūtur pariter quoqz corripīūtur

Ihet quibus est crescens gūs corripe. sicut

in q̄to

paludis

.i. auis

Sal salis atqz palus. calo dematur et ales

vt talio valeo

corpīs instrumentū mītrēdiacula

Que polysylla sunt breuias. balistaqz tolles

instrū q̄ ludif. obscuritas. piscis qdā. aspitas viāz. sordet

Alea caligo balenāqz. salebra squaler.

Dicit autor q̄ a sup l in p̄mis syllabis pducit. et hoc est vez in dcōi
bus dissyllabis. i. in dcōibz duāz syllabaz. vt talis qualis. Sz nota
exceptioes in textu positas. que ibi incipiūt (Sz calo p̄bū)

vt fama stramen

que postea ponūtur

A sup m tardant dissyllaba queqz sequūtur

a do das

eluries. vestis p̄ciola

h p̄bū

Sunt damus atqz fames chlamis. et tñ ac amo

Aqz thamos **dēpta**

.i. dcōnes plurium syllabaz

.i. perdo excipitur

Que polysyllaba sunt breuias. amitto fit extra

maīsa lata plango chorda cū qua iacit telum

Lamina lamentor. quib? amentum sociabis

Dic au. dr q̄ i p̄mis syllis a an m pducit in dcōibz duāz syllaz. dēpt
illis q̄ ibi ponūtur (q̄qz sequūtur) **T**ūc ibi (Que polysylla) **D**icit in
dcōibz polysyllis a sup m corripit p̄t illa q̄ excipit ibi (amitto fit extra)

A super n longam faciūt dissyllaba. deme

hoc nomen h p̄bū aial qdā .i. verula

piscis qdā

Hic man? atz cano: tanis. his an? addas analqz

Dicit q̄ a sup n i dcōibz dissyllis pducit vt pois In excipit man? cū q̄

busto i alijs. **D**an? p̄la fr. vñ? pars hoīs. p̄mpra. p̄tectio. turba p̄tās

Ehust? v̄ndicta. miseratio. mun? inago. **D**ipotēt? op? d̄esse man?

Lais **A** cane n maḡ sepe tenet aper. **A**n? **H**ic p̄cedit an? e? male sibi

lat anus. **E**alibi. **D**um se cūnat annis retro sibi libilat an? **E**alibi.

Ante m

Ante n

Regule notabiles

Estimo non sanum quando digitus docet anum. Anas ϕ fluuia
lis anas quanta dulcedine manas. Si mihi cauissim si frena gule po
suissim. Febres quaternas non reuocasset anas.

prepō greca .i. appantio

Ar ana siue phanes

.i. deriuent sp. dēōnibz vt maneo cōsiderabis

Ni sint a longis polysyllaba curta notabis

.i. gulosus vel luxuriosus

Ganeo dematur

Dicit q in dēōnibz polysyllabis corripit a añ n. In excipit ganeo
vt apud ancila qdā pberor comedē vt pueri

Ante p

Ap breuis. nisi papilio vel vapulo papo

nomē ppli herba qdā lapis p̄ciosus gula summ⁹ pōtifer

Apulus & lapa saphirus crapula papa

manutergium est herba qdā in

Mappaq; cum rapa

Dicit q a añ p corripit. vt apud aper. sed papilio cū alijs excipit.
vt aqua curta vt nequaq;

Ante q

Ante q fit breuis a semp. nisi cōpositiua

Dicit q a añ q semp corripit. vt aqua. nisi sint pposita. vt nequaq;
correpta sp̄cia curtuus diuinator

Ante r

Ar breuis ē. quod arista pbat varicosus aruspex

demitur herba qdā exico qdā vena

Excipit carex ac areo varica varex

Dicit Autor q a añ r in p̄mis syllabis corripit. vt arista. In excipit
carex cum alijs dictionibz in textu positis. **Varica a varex** est vena
protensa a pede vsq; ad caput. Unde nota q p̄nam habet produs
etam. vt p̄z in littera. & varicosus p̄mā correptam. quare p̄z q est ibi
exceptio ab illa generali regula (In deriuatiuis) et a varica varicosus
Un̄. **Varicatus aruspex** et flammās naribus efflant
regio qdā obedio fluuius

Area naricia vel glarea pareo naris

prolonga .i. noīa adiectiua

Produc rus vel ra vel cum. testis tibi clar?

altare stabulū porcorū greca p̄posi. .i. modicum

Ura vel hara dei suis para deme parumq;

vt nasus casus plonga. duaz syllabaz haduerbium

Ante s

Cum subit s pduc dissyllaba fit q̄i dempta

In primis syllabis

vilis domus fundamentū

vt asinus

Et casa siue basis polysyllaba turra notabis

h nōmē demit sunt oscula pducta

Caleus excipitur. et basis longa notetur

¶ Sententia est q a ante s in dictionibus dissyllabis producit. vt nasus casus. sed quasi caleus z basis excipiūt. Sed in dictionibz polysyllabis corripit. Exemplum vt asin⁹. exceptis in textu positis

correcta hoc aduerbiū hoc nomen

A t brevis. nato sit testis quater atqz quatern?

a sto

.i. mansio hoc sybū excipitur

Ante t

Atqz statum stat? z statio latet. ac retrahatur

pheta planeta lucerna adiectiuū

Vates saturn? laternaqz mobile latus

h nōmē numerale pstellatio h nōmē pūctio obscurus

Quattuor et satum naturaqz quaten? ater

palacia fidelis repagulū qd opponit ostio

Arria catholic? clatros sociare solemus

.i. latum h aduerbiū ad placitum pones

Platos cum statim varies. sz longa notabis

sp. dconibz. vt mater. vt pratum tali tra pcedente

In quibus m super est aut r muta preeunte

mathesis media correcta scia qdruualis. sz media pducta diuinatio

Philosophi mathesim dicūt. vetesqz mathesim

ad placitum ponit hoc nomen platea

Ut placet est platea dic platea siue platea

¶ Sententia est q a ante t corripitur. Exemplum vt quater quater nus. Sed excipiuntur dictiones in textu posite. Tunc ibi (Longa notabis) dicit. si m vel r pcedit a tunc talis syllaba producit. Exemplum vt mater pratum.

vt auis correcta

illas dcones

excipies

A super u brevis est sz gnauus z auia demes

a gaudeo puppis mars auis qdā a malo

Ante v

Gauisus nauis et mauros pauoqz mauis

dulcis puerus

pcedit

vt clauus z flauus

Suauis prauus. itē si pfect l addita mute

¶ Sima hui⁹ textus est q a sup u in pms syllabis corripit. Exemplū vt auis. Sed inde excipiūtur gnauus auia cum reliquis. Sill⁹ dicit d⁹ est de illis dconibus in quibus l littera addita mute pcedit ipsum a

c j

Regule notabiles

Exemplum vt clauus flauus. Sequitur nunc de illa secunda vocali. scilicet e quomodo se habet quo ad correptionem et productionem in primis syllabis.

E ante b

lebes lebetis .i. due cōsonantes p̄cedant
Ante b fit breuis e. si non duo cōsona p̄sint
 Hic autor agit de correptione ⁊ p̄ductione p̄max syllabarū. s̄m q̄ hec vocalis e p̄cedit b. vnde d̄r q̄ e p̄cedēs b corripit. vt lebes lebetis. Quidius fuluos operoso exire lebetes.

p̄pō facit hoc p̄bū .i. sol ciuitas q̄dā cōsiderent
De format debet. phebe? thebeq; notentur
 vestis sacerdotis infirmitas luna illa duo verba
Nebida debilitas phebe nebam q; nebo

Hic autor excipit a regula p̄dicta dicēs. q̄ iste d̄cōnes in textu possunt bene notāde. vt sunt debet phebus quoniam excipiuntur correpta iuxta p̄p̄e circa t̄p̄a fornicarius

E ante c

E c breuis secus est testis. nisi secula mehus
 a fer seorsum a cura fertilis regio p̄uat? visu
Pecis securus fecund? grecia tecus
 clamans p̄conium cū se furiosus aduerbiū son? reditu?
Pecco mecum te se petors secius echo
 locus in quo aliq̄d reponit manica deriuatur

Theraq; longatur. a quo chirotheca creatur
 Sma hui? tectus est. q̄ quādo in primis syllabis c p̄cedit e. tunc corripitur. Exēplum vt secus. Sed alie dictiones in textu posite p̄mo dum exceptionis produciuntur.

E ante d

producis .i. d̄cōnes duarū syllabarū
Ante d p̄trahis e. nisi sint dissyllaba. sicut
 seile hoc p̄bum hoc defectiuū excipis hoc p̄bum
Sedes et tedet. cede p̄dit demis edoq;
 organū gressus baculus pastoris arbor q̄dā d̄cōnes plurimū syllabarū.
Pes pedis atq; pedū tedus ⁊ polysylla curta.
 hoc p̄bum hoc nomē assiduus dematur
Vt sedeo medicus. s; sedulus excipiat
 discordia inter ciues .i. plenus seditione
Seditioq; simul cui sediciosus adheret
 quidā atheniensis .i. aruum
Debalus et predium
 Sententia est q̄ e ante d in primis syllabis produciuntur. nisi sint d̄r

In primis syllabis

etiones dissyllabe in textu posite q̄ corripit̄ur sicut sedeo. vt in hoc p̄
 su. Si qua sede sedes ⁊ cōgrua sit tibi sedes. Illa sede sede. nec ab illa se
 de recede. Sz polysyllabe corripit̄ur exceptis quibusdam
 pro qñ sequit̄ vt nefas vt refero defero

Cum subit f brevis e. sed cōpositiua notabis

Sententia est. q̄ c ante f corripitur in simplicibus. vt nefas. Sed
 in cōpositis produciatur. vt refero defero.

E ante f

Ante g fit brevis e lego teste. regoqz tegoqz

E ante g

Excipias reges reginaqz regula leges

infirmus regio qdā pauper regimen in paup̄tate viuo

Eger et egypt⁹ regens et tegula degor

Egis et egloceron

Sēma est q̄ e añ g in p̄mis syllabis corripit̄. Exemplū. vt lego tego
 rego. Sz alie d̄cones excipiūt̄. qz in illis e añ g produciť. vt reges in
 plurali numero a rex. et regina cū alijs in textu posit̄is

E ante l

E super l longam faciunt dissyllaba. ficut

brachia excipe cit̄hara hoc aduerbiū a volo frigus

Chelē. deme chelim velut inde velinqz geluqz.

Atqz melos scelus atqz celer delos. et breuiabis

vt elemosyna elemētum fouea monstrū marinum

Que polysyllaba sunt spelūcaqz belua demas

vinctus spēs metalli spelunca

Delibutus et electrum speleaqz grecum

locus p̄iorum templa associas

Elphius cum delicijs delubraqz iungis

Sententia est quando e precedit l in primis syllabis in dict̄ionib⁹
 dissyllabis produciatur. Exemplum vt chele. Inde excipiūt̄ chelim
 et gelu cum quibusdam alijs. vt p̄z in textu. Sed in d̄conib⁹ polysyl
 labis produciť. vt spelunca belua

ē. e. antem vt memini i. mulier a semen excipis

Est sup m brevis e. sz femina semina demis

Demoqz produces et longis addere debes

vt eminus sp. d̄conib⁹ hoc p̄bū sociabo

E sup m solam. sed correptis emo iūgam

E añ m

c ij

Regule notabiles

.i. orno dea fatidica

Ac ennuqz themis

.i. cū crescētia in grō vt semis semissis. thema thematis

Et cum tremēto dissyllaba nomina pduc

memoris silua simul coxa corripies

Sz memor atqz nemus parit femur abbreviabi.

Sentētia est e sup n corripit. Exemplum vt emimus emo emio z themis. In excipiuntur dictiones dissyllabe que habent crescētia in grō que producit e ante m vt thema thematis. Inde excipiuntur me mor nemus z femur que corripuntur

vt fenum venū illa pūctio hoc nomē

E ante n

E sup n longa. sed enī brevis atqz fenestra

Atqz penu penit? penetro penes atqz penates.

Et frenesis varies Harco dicēte frenesis

vt bene gene fener teneo venio pponit sp. lre e

Si b vel g vel l t vel o pueniūgit illi

corrupta hoc supinū a veneo hoc nomē

Fit brevis. ac venum pduc venaqz debet

corripit q pendet a mitra epi feras cape inferna .i. fer

Tenia tēna simul venoz sic tenera tenus

Sma est. e sup n producit vt fenū. In excipit em z fenestra cū alijs dconibz in textu positis. Et si b vel g zc. precedit e. tūc silt corripuntur. Exemplū vt bene gene teneo zc. pter illa q in textu excepta sunt

vt tepeo crepo inuenire

E ante p

Ante p fit brevis e. veluti reperire. p duplex

a reperio preputiū est pellicula que solet inadi a iudeis velox

Repperit excipies simul et preputia prepes

Cepaqz ptrahit e. sed hanc pducere debes

vt sepe sepiā sepio sepes corripit subtrus terrā aliquid ponere.

Sibi pposita. breniato tamē sepelire

num. rus in quo inuenitur nouilunū repo. i. latēter intro

Longa sic e pacta

repaqz simul sociatur

Sententia huius textus vult. q e ante p corripitur. Exemplum. vt tepeo reperio Sed inde excipiuntur illa que in textu ponuntur. quorum aliqua corripuntur et aliqua produciuntur.

In primis syllabis

ut equus substantiuū illa iunctio excipit. i. mare

An te q sit brevis e ficut neqz. demit equoz

adiectiuū .i. similis hoc aduerbiū hoc aduerbiū prauus

Equus z equalis nequaqz nequeqz nequam

Est sententia in hoc q e añ q in pñis syllabis corripit. Exemplū vt

equus fm qd est nomē substantiuū demptis illis q in textu ponūtur

.i. e añ r corripas ordo dñā fulmen apparet in mari

E sup r breuias. series hera siue ceraunum

ad herum pñes dñs diuisio demis .i. fortis l nobil

Sic et herilis her? heresis tñ excipis heros

hoc pbum mortalis miseria .i. viridis filius heri

Hereo feralis erumnaqz cerulus heres

eristatur vermis qdā vnguentū ludi ppl's qdā

Meret et eruca ceromaqz seria seres

.i. metallum hoc pbum .i. qñ fecit gentē pfectio apū tarda

Es eris quero gens ceres cēraqz sero

filia icari vel signum celeste. i. salue

Erigoneqz simul chere

sunt vestes inueterate .i. multitudo clericorū

Xeropellinas debes clerus sociare

venis a um excipe in q assat times

Longa fit e sup r. sed deme veru vereorqz

Inferie arū. i. sacrificia in feris facta p mortuis. Feretqz. i. lect? mortuo

rū. Veretru. i. virga virilis. Verū. i. vinū dulce siue claretū

Corripis inferias feretrum veretruqz meruqz

rali fra añ posita vt sphaera spero

Pquoqz pposita pones dissyllaba longa

mantica genus calciamenti q vñ sunt apli

Est testis pera vestis, productio pera

Estia vult q e añ r in pñis syllabis corripit. Exemplū sicut senes de

ra ceraunū. Sed ab illa regula facit exceptionē que incipit ibi. tñ ex

pis heros. que durat vsqz ibi. Longa fit e sup r. in quo notat q in qui

busdam e sup r. plonget. Exemplū vt verus fm q est adiectiuū. de quo

tamē itez. excipit. vt pñ in textu

vt deses thesis dictio cōposite figure. i. postio

Longa fit e sup l. nisi compositiua thesifqz

Arqz iesus

Cante q

E sup r

E sup o

e h

Regula notabiles

E sup e

Sma stat in hoc q e sup s. pducit. Exemplū vt deses. In nota ppo
fite figure excipiūtur. vt thelis z ielus in quibz corripit
vt etas .i. visus vel cōsilius hoc nomen

An te t sōga fit e teu fret? deme metallum

timeo mare abscondo carmina post

At etiam metuogz fretū meto metragz retro

sociabis nomen ppli vt peto vt veto

Ad iungesqz getes. et si p preuenit aut v

illa ppositio facit hoc nomen prolongare

Pre format preter. pretor pducere debes

.i. mare vel vxor oceanī vel dea aquaz mater achillis

Tethys pos tethym dabit. atz thetis thetidisqz

Sma ē q e an t. pducit in pmiis syllis. In excipiūtur qdā noia i ter
tu satz expisse enūerata. Etia i ill in qbz pl v pcedit. Exēpli pmi vt pe
to. Exē. scōi vt v veto In tū excipiūnt. ptes qd pducit cū sequitibz i textu.
vt euū malus excipe. dī qsi sequēs vez

E ante v

E super v produc. vt seu? deme seuerus

subleuo currus castor .i. non graue

Et leuo siue breuis beuer et leue non onerosum

Sma hui? textus stat in hoc q e sup v pducit. Exemplū vt euū se
uus. In tamē nomia in textu posita excipiūtur

breuias qdā herba .i. ppl's hispanie

I ante b

An te b corripis i. tribul? probat hoc et iberus

Hic autor agit de correptione z pductione primaz syllabaz scdm q
hec vocalis i pcedit b. Et dī q i pcedēs b corripit. vt tribul^o
istrumētū exercitiūdi fruges. vehiculū hyemalis. monile. i. lras trabo

Tribula dematur hybern? fibula scribo

cora genus vehiculi ingenuus ob eo is ere

Tibia liburnum vel mobile liber et ibo

At ibis fibra. poteris cōiungere vibra

Dicit q ista nomina in textu posita a predicta regula excipiūtur. qz
in illis i ante b non corripit sed producit

I ante t

An te t fit breuis i. fit cōiucior tibi testis

loquat excipio opprobria sagitta loquor

Atz dicar demo cōiucia spicula dico

qua platea reliquie panis signa victorie inuolutio capilloz

Vicus cum mica vel miciteria trica

De primis syllabis

vicessimus tricesim⁹ auis qdā arbor qdā
Vicenus quoq; tricen⁹ ficedula ficus
 alicū arista anis qdā rostro suo pforās arbores

Licia cum spica vel ficut picaq; picus
 geminat gladi⁹ aridus mutabis

Couplirat ficca ficcus. s; ico variabis

sp. cōposita hoc nomē pponit q̄si fatum dicēs corripit

Queq; dicar ponit. ut fatidicus breuiabit

Sīma ē. q; i aā c corripit. Exē. vt quidoz. Sz alia noīa i teru posita in
 producta vt fidus .i. qū est mal. ge. pido (de excipiūt

Nō d longa sit i. velut idē p mare fido

.i. fidelis excipies. i. qū est neutri g; fidelitas

Et fid⁹. s; demis idē neutrale fidesq;

His ideo fidis atq; cidonā iunge quidēq;

id est aptus vt bidens video tridens

Addis idone⁹ his. et si b vel v preit aut t

.i. sonum facere cum dentib; locies

Scrideo producas. et strido rideo iungas

id est statua reperies est colens idola

Idola dic longa. n̄ inuenies idolatra

Sīma hui⁹ textus est q; i aā d pducit in p̄mis syllabis. Exemplum
 vt fidus z idem put est masculini ḡnis. Sz quādo est generis neutri
 tūc excipit cum alijs nomib; in textu positis p modū exceptiōis.

vt gripho pducta vt biformis triformis

Super f longa. nisi cōpositiua ciphusq;

Sīma est qū i precedit f. pducit. Exemplū vt gripho. In excipiunt
 noīa cōposite figure. vt biformis. z hoc nomē ciphus
 vt vigeo .i. cructo firmo excipit

An te g corripis i. vult figo figoq; demi

bīga est currus duarum rotarum sunt nates

Viginti bīge trīgintaq; frīgora pyge

transio est auis asso iungimus

Migro pygard⁹ frīgoreq; simul sociamus

precedūt fīgo as .i. stimulo. sed fīgo onis est nomē verbis

Si si p̄ceūt. ut fīgo longa manebunt

flunius infernalis aues sunt instrumētū purgādī equū

S; fīga cū strīgib; breuiēs. strīgillis variām?

c iij

Ante d

Ante f

Ante g

Regule notabiles

Sma est q' tan' g corripit. Exemplū vt vigeo. In tñ excipiūtur ate
dcones. figo. figo. migro pygardo' cum reliqs. vt notat text'
vt bilis lapis est vel serpens

I ante l

Longa fit i sup l vt milia deme cylindrum

est auis quedā herba. letus. pellis sup oculum

Et philomena filex hilaris ciliūqz cilerqz

pondus duarum librarum

Est granum milij bilibris pilus et pila ludus

vt sileo

vt tilia

curtam facere

Si preit s aut t tunc debes i breniare

Sma text' est q' qñ i pcedit t tūc pducit Exemplū vt milia. S; no
ta illa nomia que in textu excipiūtur. z etiam illa noia in q' b s et t pce
cedūt i. Exemplū pmi vt sileo. Exemplū secūdi. vt tilia
vt limus thuma sunt flores frequēti ab apibus

I ante m

I sup m tardat dissyllaba. s; thyma deme

stercus qd letamen d; deus nupciarum

Et nimis atqz finus. fim? his et hyme sociem?

vt timeo

monstruosum aial quoddam

Que polysylla sunt. nisi fimea curta manebūt

Sententia hui' textus est q' quādo i pcedit m in dconib; dissylla
bis tūc producit. Exemplum vt limus. Sed inde excipiūtur nomina
in textu posita cum nominib; polysyllabis in quib; corripit. vt timeo
excepō illo nomie fimea in quo i producit

vt finis vinum est vermis quedā

I ante n

Longa fit i super n. tinea linio lino deme

longam fecit

de riga

Tinea pducit petrus quod non imiteris

vt cinis

vt lino

vt minus

corripienda

Que c vel s aut m iungūt i sunt breuiāda

.i. gremium sinū est vas in quo mulgetur lac

Ut finus atqz minor. s; finū minorqz deme

Sma hui' textus est q' qñ i pcedit n tūc debet pduc. Exemplū vt
finis z vinum. In excipiuntur tinea linio z lino cum alijs. Etiam illa
nola in quib; c vel s vel m pcedit i in illis ipsa corripit. Exemplū de c
vt cinis. Exemplū de s. vt lino. Exemplū de m. vt minus

vt piper

corepra

serpens locus prim' flumib;

I ante p

Ante p fit brevis i vt vipera ripaqz demi

Sententia hui' textus est. q' i ante p corripitur. Exemplum vt p
per In vipera z ripa excipiūtur

De primis syllabis

- S**ipharium siphon siphus cum stipite stipa
correpta exemplificat aqua vel humor
- I**q brevis. pbat hoc liqueo liquor inde liqris
fluere naturaliter ex calore fluere sicut nix
- A**tqz liquor quaris. fit liquor extra liqueris
producit dēones duarū syllabarum
- I** sup r longat dissyllaba. lira probabit
rogus vir arbor instrumentum musicorū
- V**ult ppra siue viri pprus et resonās lyra demī.
vt mirica arbor tyria est serpens vel gutta cadēs a stillicidijs
- Q**ue polysyllaba sunt breuies. h̄ tiria deme
rotunditas nariū p̄do. i. mari. sepultura nobilis
- P**prula pirata. fit ppramus his sociata
¶ Sima est q̄ i ante r in dēonibz dissyllabis pducit. Exemplum vt lē
 ra. Sed in dictionibz plurimarū syllabarum corripit i añ r. Exemplū
 vt mirica. demptis illis que in textu excipiuntur
- L**onga fit i super s. nisi deme miserqz diseri?
pducta vt nifus vifus pauper eloquens
- H**is ptilanam iūges. et cōpositiua notabis
¶ Sentētia est q̄ t ante s producit. Exemplum. vt vifus vifus. Sed
 miser pauper cum alijs excipiuntur
- A**nte t fit brevis i. iter hoc testat itemqz
correpta via exemplificat cōiunctio
- A**mbit? ambitio demes ambit? et iter
circuitus cupido honoris circumdatus ab eo
- R**itor dis diris clitellaqz lis quoqz litis
de italia serpens aglis p̄ herba cortina in tēplo vel gen^o ludi
- I**cal? et phiton gliris ptilinaqz iungas
auis .i. sol ad nifum prouoco a sum
- P**htacus et tican titilloqz his qz fitis
vt mitis vt ritus vt vito plongare
- L**ittera t duplicat sed lirtus nō duplicabit
¶ M̄ p̄reire vel r aut v p̄ducere debes
- S**ed breuies virulum bironis ouiqz vitellū
compies fetus vacce quidā ppl's

Ante q

Ante r

Ante s

Ante t

Regule notabiles

Sententia huius textus stat in hoc quod ante corrumpitur. Exemplum
ut iterumque. Unde tamen excipitur multa nomina que in textu per
ordinem ponuntur. ut facilius intuenti patet. Et addit postea quod in illis
dictionibus in quibus in r vel v precedit t in illis producitur. Exem-
plum de m. ut mutis. Exemplum de r ut rir. Exemplum de v. ut vita. Sed
quatuor nomina in textu posita excipiuntur quia in illis corrumpitur.

Vt prius **gtūm a nīc** **exapi**

Fante v

Wlongā facit i. nūis hinc vult regula demī
qz possunt indifferēter poni vt tritium

Bisq; notes et tris. et que cōponis ab illis

Sententia est q̄ tante v̄ productur. Exemplum. vt paulo. Inde ex-
cipiūtur hoc nomen nix niuis quod substantialiter significat aquam.
Quis in modo differant. et ergo solet cōmuniter dici q̄ ista tria nomi-
na nix glacies et aqua idē significant. quod intelligendum est scōm
substantiam rei significare. non autem scōm modum seu dispositio-
nes qualitatū et accidentales. Unde mērista. Nix glacies et aqua
tria nomina sunt. res tamen vna. Et scōm illam similitudinem solet
dedarari trinitas personarū scōm essentie vnitatem. Quis scōm Das
mascenum omnes terrene similitudines ab eius declaratione defic-
iunt tamen propter credentium imbecillitatem adducitur. quia non
intelligitur diuina nisi per quasdam similitudines sensibiles sicut in-
quit Apostolus ad Romanos primo. Inuisibilia dei per ea que fa-
cta sunt. intellecta conspiciūtur eius quoq; sempiterna virtus et veri-
tas. Tunc ibi (Bisq; notes) ibi dicit auctor q̄ bis et tris possunt in-
differēter poni. et composita illorum. vbi binium. trinium. de quibus
regula excipiens intelligitur.

Dante b

ut thobias sobrius obstaculū verbum

Ne b lōga fit o velut ober obijciōq3

ab obsum progenies corrosus

Ercipies obes verbū soboles et obesus

.i. breuiabis

vt globus probus

Corripies etiam. si duplex consona presit

Sententia huius textus est ista. q. o ante b producitur in p̄mis sol
labis. **E**xemplum. vt **T**hobias sobrius. obex et obijcio. **T**hobias est
proprium nomen v̄ri. **S**obrius autem significat temperantiam in ei
bo ⁊ potu vel verbis. **O**bex significat repagulum quo solent firmari
ostia tempore nocturno contra fures seu hostes. **O**bijcio significat cō
tradidere. Sed ibi (*Excipies* obes) autor facit exceptionem a p̄dicta
regula dicens q. hoc verbum obes ab obsum excipitur a regula p̄dicta

In primis syllabis

et soboles et obesus. Etiam excipiuntur illa nomina in quibus duplex
consonans est. quia in illis corripitur. vt probus globus &c.

medietas denarij

Ac obulus

brevitamus

sicut vrbantitas plenus iocis

De corripimus. veluti iocus atq; iocosus

ludum exerceo nobiles

i. excipitur

Et iocor et pccres oculus voco. s; retrahatur

bilaris hec vor i. longus velocior iungis

Jocundo? vocis procer? et ocior addis

monstrum maris fluuius infernalis

Foraq; vocalis corptus. e duplicabit

abscondo

potus adde

Oculo longa dare decet oclia pocula iunge

i. scindo

strango i. ad placitum ponere

Oro e duplicat. suffoco decet variare

vt rodo dis. modus eodem

aduerbium

Od producit dissyllaba. sed modo deme

vt hodie odio. breues

Ac odor atq; mod? polysyllaba curta manebunt

a prosum

i. producta. est vestis sacerdotalis

Proderit est longa sed poteris est varianda

ante

correpta

i. predico fugitiu?

parua offa

Super f brevis est pfero profug? vel ofella

procul fugio excepta procul fero. a prosum fructu panis

Profugio depra. vel pfero profuit offa

vt cogo gis

gen? vestis

congenies lignoz

Og pducet. roga deme rogoq; rogusq;

Atq; logos sermo logicus logicalia curtes

format

hoc verbu. deme hoc sbu

I curtam facit o sicut colit. excipe nolo

conor vel ordino pondus

i. vasa

pgenes

Molior et moles sol solis volia proles

verbum fungus est aliqui

genus abi

Salor boletus olim coliphia solus

Dante c

Dan d

Dan f

Dan g

Dante l

Regula notabiles

^{piscis vel putredo nasci. i. longus in sermone}

Polypus et stola prolixus coloz colas

^{festiuus ingeniosus}

^{inuenitur}

Sollennis sollers quib? Il duplex reperitur

^{vt nomen prodices}

^{i. ornare curialis}

Dañ m

Osuper in longâ facies. vt comere comes

^{pinguedo vel intestinū excipias cōgregatio intestinoz.}

Omētū. s; homo demas stomachū z omasum

^{i. edo}

^{i. habitaculum}

^{i. splendere}

Et comedio dñs domus et coma siue comare

^{cōgregatio filorum}

^{mansuetudo dimitto}

Est glom? z glomero comes atq; domo l'omitto

^{i. diuisio}

^{i. abum vel aliud pos emitto. vt euomo.}

Et comos atq; comio sic que componis ab illo.

^{i. mensura cōtinens quinq; sextarios}

Atq; gomoz

^{vt moneo}

^{curta}

^{aum}

^{i. corrigia}

Dañ n

Est sup n breuis o. nisi nou? z onaq; pono

^{numerus in kalendario. i. vnus. hec dictio in pma est indifferēs}

Et nonas pone. mono. longâ credo breuēq;

^{vt conoz. dono. pono preit i. producit}

Si c d vel p pretebat. longa loratur

^{correpta est sicut}

^{i. somnus somnolētus hoc pbum}

Dañ p

Op breuis. veluti sopor atq; sopor? oportet

^{progentes pastor ouium emissio spermatis}

Atq; propago. s; opilio popismaq; demas

^{vinea progenies}

^{dozmio}

Vitis propago vel sopio populus arbor

Et topus

Opportunus et opperior tibi pp duplicabū

^{pro qñ vt copia arduū sarum corbis labor excipitur}

Cum c preit o lōga. scopul? cophin? copus extra

^{vt loquor coquo}

^{vt quoz}

Dañ q

Dañ c

Oq corripitur. s; compoficiua notentur

Osup r breuis. excipitur flans corus et oris

De primis syllabis

rogo ^{propositio} ps dei. i. noueram
Oro cū coram vel thora horaqz noram
 Indurefcit in lapidem. id est herba quedam in mari rubro. que ad
 tactum solis indurefcit in lapidem

Corallus quoz mos moris morus et hoz
 nomen gentile mus aquaticus

Doricus et sozer

^{precedit} ^{vt lotum} ^{ros rozis}

Et cum puenit l aut r producere debes

^{vt glosa} ^{genus florum} ^{oratio vel domus pauper}

Sup s longa. rosa demitur atqz proleuca

^{datio medicine} ^{a pono} ^{i. ad placitum poni}

Et dos et posuit. sed rosa potest variari

^{i. ante} ^{tantum} ^{manifesto}

Super t brevis est. totidem qd? z noto testes

^{hoc nomen} ^{bibo} ^{i. lapis quidam}

Et nota: sed deme dos dotis potaqz cotis

^{aduertiū tps} ^{cognitum} ^{promissio}

Quotidie totus notum notumqz notemus

^{vt clotho. i. vna de tribu parcis}

Productit etiam si pefit consona bina

^{i. corripere} ^{i. casus} ^{vt monaptora}

Sed breuiare ptotos et ab illo sumpta solemus

^{i. crudelis} ^{primus} ^{i. p. m. marty?}

Atqz proteru? itē grecū ptos hinc ptomarty?

^{vt ouis} ^{i. regio} ^{exicipies}

Sup u breuias. ouū puincia demas

^{i. circūspectus} ^{fit comes} ^{redditus} ^{i. abundo}

Prouidus esto comes puēt? prouenioqz

Ante b fit brevis v. testis ruber est rubeusqz

^{demies} ^{tumor} ^{vitium} ^{cortex arboris} ^{i. m. āma}

Exicipies tubet rubigo suber et ober

^{i. iuuenis} ^{vt bubo. scz auis qdā. vt nubo}

Et puber pubes. et si b preuenit aut n

^{i. innupta} ^{breuiablis} ^{astans nubenti} ^{pastor bouum}

Innuba corripies et pnuaba siue bubulcus

Dante s

Dante t

Dan v

Dante b

Regule notabiles

- maritare vel tegere matrimonia .i. ad placitum
Rubo tamē longū. cōubia ceu metra poscūt
.i. sicut .i. nemus
- Wante c** **Ante c longa sit u. ceu duco luceo lucus**
excipe hi ducenti he ducente hec ducenta
Deme lucerna luccor. et dux ducis atqz ducēti.
anteponas vt nūcis. cuculus. crucis
Et si pponas n aut c vel t breuiabis
sicut hoc pbiū .i. funes qbo velū sursum trahit
- Wante d** **Ante d lōga sit v. ceu trudo. deme rudētes**
hoc pbiū palus acutus pga emeritionis sterē capre
Et pubet atqz sudes rudis atqz ruder studeoqz
fabrico clamo ad instar alui .i. ad placitum
Et cudo. sz rudo pones ceu metra requirūt
vt buso busonis sed semp producitur
- Wante f** **W raro ponis sup f. nec eam breuiabis**
vt mugio a tugurium. z ponit pro tuguri. i. vilis dom⁹
- Wante g** **W g pducto. iuguriqz tamē memor esto**
vt fugio vt iugum pugil
sz ppreunte vel i vel p debes breuiare
fructus Iuger est spacium terre quod aratur zē.
Fruges pducis et iugera mobile iungis
.i. vile
Et frugi
vt vlulo. puler .i. pinguedo terre
- Wante l** **W super l breuiēs. oligo demere debes**
vt gulio. i. leccator. fuligo. i. color. mulio. i. custos muloz
sz ppreunte vel f. aut m pducere debes
autis qdā semina anterior pars colli
Excipitur fulica. mulier gula iungit istis
vt pluma id est mansuetum
- Wan m** **Longa sit v sup m. sic humanū dabo testem**
terra armus pius a sum
hinc humus ac humerus humil sum? excipia?
vt numerus cumulus tumulus
Si preit n vel c vel t debes breuiare

De primis syllabis

i. maiestas dei

gibbus in collo

Numen produco. strumāq; simul sociabo

vt funus i. instrumentum diuidendi ligna

U sup n longa. cuneum tunicāq; retracta

vt stupor lupus planeta quidam

U p corripitur. sed iupiter excipiat**Cupaq; cum stupa sociatur. et upupa longa**

vt nuper vt rupes vt puppis pupillus pupilla

N preeunte vel r aut p producere debes

indifferēter ponas quia anceps est

Sed varies oculi pupillam**S**ima est q; v ante p corripit. Exemplum vt stupor lup⁹ Sed ind⁹

excipiūt ista noia iupiter cupa cum alijs in textu positis

vt murus thuris ante focus i. dematur

U producat sup r. nurus excipiat

infans locies fex olei sedes iudicium

Et furit adiungas. muriā simul atq; curules

producta vt musa pulsio mumuro paucum

Longa sit v super l. h; deme susurro pufillum

vt tutus a um dōnes duar; syllabar; i. excipe

U r producat dissyllaba. h; puto deme

marcidus sicut pellis densitas vulgarum

Putris uti cutis atq; fruter pter ostra lutumq;.

vt buryzum puteus vt putcal corripies

Que polysyllaba sunt cū prole sua breuiabis

alternatus demitur hoc pbum deuoro aputreo es ere. i. fetere

Mutius excipit et mutio glorio putret

quod facile decurrit i. fundo i. producit

Futiles addatur cum futio long⁹ habetur

proficius fruo; venter i. nō sequit suū primitiuū scz vter

Utilis et vter vterus bene nō sapit vterem

vt vna vt pluvia fluuius

U super o solam produc. dat cetere curtam

sp. syllabis

hec dictio

Breuis i medijs datur añ b. syllaba restis.

W ante n

W ante p

W ante r

W ante s

W ante t

W ante v

De medijs
syllabis

Regule notabiles

Ante b

*amabilis
form*

i. ybalia in bilis terminata habentia a ante bilis
Si bilis a sequitur ut amabilis excipiat
i. leticie deditus i. ad eandem quantitatem

Et letabundo? formāq; parem sociamus
sp. noia vt cunabulum venabulū est instrumentū venādi.
Que facies in vlu iunges venabula testis

Hic consequēter autor incipit determinare de medijs syllabis. hoc est quomodo vocales se habent ad correptionem vel productionem quando non ponūtur in principio dictionum sed in medio. Et dicit q in medijs syllabis a ante b corripitur. Exemplum vt syllaba. Sed quando bilis sequitur illam litteram a tunc talis dictio excipitur quoniam producit. Exemplum vt amabilis cum alijs excipiendis. Et ita similiter dicendum est de alijs regulis sequētib; in a ante b c d v f z c. corripitur vel producit prout habetur in textu propterea versu sentētiās derelinquo manifestas nō ponēdo eas

Ante c

vt phitac. i. auis qdā obscura loc. immūdos
Ante c fit brevis a. dematur opaca cloaca
sp. nomē vt cenaculū sp. pluriū syllāz vt voracis loquacis
Quod dat vlu iunges. obliq; addē debes

i. noia duaz syllāz nō sunt sub regulis de medijs syllis. vt pacis fac
Sed nūq; medijs subeunt dissyllaba normis.
vt lampadis terra qdā vel nomē ciuitatis aial qdā

Ante d

Ante d corripis a. demantur elada cicada
vel super ph ictus datus in collo

Ante f

A super f brevis est. colaph? testis tibi fiet
vt imago ppago vt asperagus onager. i. asin? siluestris

Ante g

Ante g longa fit a. sed noia deme secunde
mare nomen cuiusdam viri

Sic pelag? pones. his abdenago sociabis
corripas aliq; de italia sp. noia

Ante l

A sup l breuias. velut italus. excipis hec que
declinatio aliquis de austria

Tercia declinat. velut australis manifestat
in nominib; neutri gnis ornamētum lecti

Produc in neutris obliquos ecce toralis
nomē viri vel nomē ciuitatis adiūgitur nomen viri
Alcalon esto brevis superaddit absalon istis

De medijs syllabis

filius vel nepos yrali filius vel nepos tantali .i. suū p̄m̄itiuū

Italides et tantalides sua curtat origo

califra sequente

cubiculum

M subeūre brevis dat a thalamusqz p̄babit.

Que faciunt amen producis. ut thimi amen

ut galbanum

furnus

sp. nomina

A sup n brevis. ut clibanus. tamē excipis illa

Que declinabit tibi tertia. ficut inanis

sp. littera n

poma siluestria

Vocali iuncta producit. ut machiana

ut montanus

romanus garganus

Deriuata simul nomen gentile lociqz

mons quidā corripio p̄mis qdā vnguentū quoddā

Sed libanū brevis. fit arena iuncta balano

Produc obliquos. sed cōpositiua notato

Istis lucanum cum gargano superaddes

ut alapa Priap' est p̄p̄iū nomē vel membz virile herba qdā

A super p brevis est. s; deme priape finapis

corripas

alienus aial suauem dans odore

A sup r brevis. ut barbarus hinc zeduarda

deme

sp. noia

ut amarus scholaris

Excipe queqz vides deriuari manifeste

sp. gr̄matici obulum corripit .i. nō p̄m̄itiuos

Quidam denariū breuiāt. nō p̄m̄itiuales

ut calcaris torcularis

splendor

impator excipe

Obliquos pduc. iubaris et cesaris educ

ut cōparis disbaris dulcis pot' nomē ducis l' paries et assento fact'

Compositiua notes. et nectaris asparis addes.

nomen viri vel stabulum boum

Gostaris et caparis rectus qd dicit herba

Sina est q a a n r in medijs syllabis corripit. Exemplū ut barbaro.

In excipiuntur quedam noia de quibz quomodo se habeāt ad correptionem vel pductionem manifeste habet in textu.

A a n m

thalamus

A a n e n

orphanus

finapis

A a n t e p

A a n t e r

refar

Regule notabiles

Antes

^{correpta velum naus demas sp. illa noia}
A super s breuias. ut carbasus. excipias que
^{deriuatiua manifeste scies pastor asinorum}
Deriuata palam cognosces ficut agaso
^{sp. dconibz quida mons omasus est vetricul? q? pmet alia viscera}
Longis perna sum iunges. sociabis omasum
^{breuias est vas ad potandum}

Ante t

Ante t corripis a. ficut ciathus. tamē inde
^{demas dcones vt armatus amatus manifeste}
Excipias uoces quas deriuabis aperte
^{sp. noia terminant adiunges nomē viri vel gen? lapidū}
Que fient in res sociabis. ficut achates
^{vt nostratis pietatis abbatīs}
Iungit nomē in as obliquos. sic pbat abbas
^{breuiabis sp. obliquos}

Ante v

Corripies alios. sunt schemata stemata testes.
^{producta vt papauer corpus mortuoz}
Longa fit a sup v. tibi fit p teste cadauer
^{vt abauus attauus titrauis}
Compositiua nores

E ante h

^{vt docebam iuuenis sine barba}
Nre b longa fit e. fiet tibi testis ephēbe
^{excipitur infernus arbor quedam}
Demitur hinc hereb? esebon simul z tere bint h?
Additur elleborus

Akr

E ante c

^{Fluc psequēter sequit de scda vocali scz quō se hz i correptōe vel pductōe i syllis. dicēs pmo q e aū b pducit in medijs syllis. Exēplum de q in textu. vt ephēbe. s? qdā alia ponūtur i tertu p modū exceptio nis a pdicta regula. vt herebus cū alijs sequētibz}
Ante c longa fit e. se peram tamē excipis inde
^{vt putredo. hoc hesedū est currus in quo claudī portātur}

E ante d

Ante d ptrahis e. sed tu tū esse da demis
^{proprium nomen viri vt andremida}
Melchiledech socia. et noia que facis in da
^{sp. curram. vt bipes bipedis a compes}
Pes dat edis cum cōpositis. qd cōpede prestat.

In medijs syllabis

vel ante ph vt cephalus aial quoddā corripitur
E super f dabitur brevis. hinc elephas breuiat
 vt elegia locus tricameratus nomen viri
E g corripitur. sz abest tristega cethegus
 vt camelus parua nauis
E super l dabitur longā. patet ecce phasel?
A bimelech remoue. debet brevis angel? esse
 vt racemus locus desertus excepta
E sup m longā. vehemēs heremusqz retracta
 sociatur. sup. pōictis ab hyemis loc? in quo christ? orauit
A dditur his hpmis alemania gethsemaniqz
 vt camena nomen mulieris nomen viri
L onga sie e sup n: helenam tamē hinc helenūqz
 .i. nondū ad senium peruenit
E t iuuenis. asenē: heben? debes remouere
 vt intrepidus edepol
A nte p raro fit e. mouea tñ hanc breuiare
E xcipe presepe. cui? penultima longa est
 sequente vt camera
R ubeunte brevis datur e. tñ excipis erus
I n proprijs. sicut galterus. adde stateram
 sp. nomen vt sincerus a um
E t deriuatum qd rus tibi terminat aut rum
 .i. strenuus vel crudelis pilleus peregrinor
E r hoc auster? producitur atqz galerus
 ianitor inferni furia infernalis monstz quoddā
C erber? esto brevis sunc lōga megera chimera.
 inferiora superioribz illa cōiunctio ab vterus
I nfera cū superis itez breues vterūqz
P antheramqz morās crathedram iungis lbez
 breuias vt verberis carceris
C orripis obliquos alios varies mulieris
 aliqua corripitur vt gliscerium. z aliqua pducunt vt misteria
E tūqz rium sequitur vsu vario reperitur

o ij

E ante f

E ante g

E ante l

heremita

E an m

heremid

E ante n

E ante p

E ante r

trastera

Ita franciscus in cum hinc voluerit

Regule notabiles

duris

Cante s

ut lachesis heresis demitur lars diuinandi
Super s brevis. ex cipit diuina marthesis

poesis

moerbo quidam scientia poetar
Ad placitū frenesis pones. longāq; poesis

Cante t

illalra sequente vt facetus demis sp. noia
T lubeunte datur e longo. s; ex cipis her que

sp. declinatio vt seges lapis in quo naute cognoscūt ventū

Tercia declinat. iunget eis ametistus

vt pperis interpretis ab agnes

Obliquos breuies agnetis dicere debes

sp. dcōnib; iunge locuples a quies a lebes

Longis associa locuplete quiete lebere

lapis attrahens ferrū vinū ad placitum ponere

Et magnete simul. temetū variare solem?

vt longeuus a um. coeuus a um

Cante v

Sup v raro. fiat tñ her tibi longa

vt calibs .i. dcōnes composite figure

Cante b

Nte b corripis i. sed composiua notabis

sp. noia pbalia sp. cōiugatio indrñter pont

Que dat quarta solēt variari. possibilisq;

Sequitur nūc de illa vocali i quomodo se habeat cum alijs conses
quenter ad correptionem vel productionem dicēs pmo. Ante b cor
ripitur. Exemplum. vt calibs. Sed singulariter sunt notande dictio
nes composite figure. etiam nomina verbalia de verbis quarte cons
iugationis que possunt pont indifferēter. vt patet in textu. Ita etiam
seruandum est de alijs cōsumilibus quorum sentētie (quia leues sunt)
scholarum ingenijs relinquo.

vt angelicus rusticus

dilectus

Cante c

Ic sequēte brevis dematur aprie? amicus

sp. predictis. ps ventris aial quoddā. verecūdis

Additur his ombilicus formica pudicus

vestis ferrea genetica arbor flum? quidā

Et cum lorica lectica mprica raicus

sp. dcōnib; egenus intestinū quoddam

Istis mendic? cum pelico sociamus

herba quēdā vt postica vt antica

Ac prica simul et que post format et ante

In medijs syllabis

In proprijs icis producit. ut fredericus

producta in genitius quod habet felicitas

Longa sit icis ab i: exemplū dat tibi felix

nomē mal. ge. sp. curram a calix corripit

Sed mas sol? icis sicut salicis breuiabit

lapis qdā arbor qdā velox longam

Junges cum filice salicē. pernix dabit icis

ab illo pbo .i. quando venit a pernicio tunc corripit icis. et est

quod maliciosus

A pernicioz icis. a perneco sic breuiabis

herba quedā vel gūmi auis quedā corripiendo

Masticem poucet phenicē. breuiando

sp. nomen in ntō. nisi a loder vermis quidā

Quod dedit ex nisi lodicis. bombix dabit icis.

vt audus auarus nomen insule vel ciuitatis

Id corripitur sicut auid? demis abyduus

demes sp. noia noia trum syllabaz. vt attrides

Excipies et que trisyllaba ponis in ides

sp. predictis filia coronei. et fuit amalia phebī

Hisqz coronides iungi veteres voluere

noia terminata in ido verecūdia auaricia

Produces ido. sicut formido cupido

¶ Et plantioz babeatur istius rextus intelligētia hoc modo est dāda

sentētia istorum versuū. Dicit ergo sentēcialiter sic. q. Ante d corripit

tur. Exemplum. vt auid? Sed abyduus quod est nomē insule vel ciuit

tatis producit. Etiam inde excipiūtur nomia trisyllaba que terminā

tur in ides. Exemplū vt attrides. Et voluit antiquoz grāmaticorum

opinio q. coronides q. fuit filia coronei adiungat. Sed nomē termina

tum in ido producit. Exēplū vt formido cupido

cum hoc nomine adiunges attendo. sp. dictionibz

Cum desiderijs addes cōsidero longis

loca sp. syllabas illius nominis exigunt

Done duas pmas dauidis sicut metragz poscūt

psid? a fides ē altera breuis. et dē q. si pōēs fidē. s. isid? a fido ē alta lōga

Perfid? infidus. hoc fido fidelz probabo

vt manifestis sp. irām i corripies

¶ Super f ponis raro. sed eā breuiabis

Ante d

Ante f

o iū

Regule notabiles

Integ

redigo

agilis

Inte l

agilis

Int m

sublimis

Azim

Munimenta

Inte n

propina

vt mitigo prodigus sp.noia vtrauriga caligo
Idabo pre g breue. sed q facis in ga del in go
 ecapis rector currus obscuritas oculorum
Demis. vt auriga caligo. sed abbreviada
 diligo trigo. z no oia pposita. qz sequuntur simplicia vt affigo affigo
Quedam composita tibi sunt calige foriada
 vt agilis labilis noimen neutri generis
Isup l breuias. solum m excipe neutrum
 vt cubile seiole sp. deriuata
Cum facies ile. que sunt a noie iunges
 id est iulius qsi quint? a marcio mitis parilisqz
Sicut quintilis breuis est humilis parilisqz
 largus in cibis pestilentialis aptus vel apta nubere
Daphilis et pestiles nubilis additur istis
 vilis vel leuis abilis mensis qd. i. dom? refugij
Exilis logum subtilis apzilis asplum
 correpta vt animus dematur pinguis vel diues
Ibreuis est sup m. tamē excipiat opimus
 sp. excipitur excelsus vt magnanim? qz sequuntur simplicia
Cum quo sublimis. sed copositua notabis
 fermentum productum sine fermento
Zima puto longu. tamē azim? est breuiadum.
 i. qd deriuat de quarta coniugatione vbi. vt a munitio is. h. munitimēinis
Et deriuatum de quarta fit tibi longum
 vt dominus accelero fornax
Isup n breuis est. tamē hinc festino camin?
 sp. nomina furia infernalis
Exipitur. propriaqz simul iuges et erinnis
 herba quedam vas salis
Iunge cininum siue catinū siue salinum
 i. deriuatiua quirin? est miles romanus
Et deriuatū tibi fit pro rekte quirinus
 de cedro socias sp. deconibz amax gen? legumis
Cedrinus iugas pdictis atqz lupinum
Pina superqz dabūt tibi longa supina propina

De medijs syllabis

a'ras derivatur
Crastin? esto brevis fil' hiccine nundine iungis *Nundine?*
i. statim granum racemi id est per diem meror?

Procin? his facinūqz perendina iungit. et que
 oleaginus biffinus clādestinus serotinus faginus
Ex oleo bpflo clam formo seroqz fago
hoc est hiacincinus bombicinus amatistinus
Et que hiacinct? bombiqz dat et amethist?
ut farina cathelina excipi

Ante na longa sit i. vult pagina semia demi
 artificialis cōpositio statera filia cereris parua lama
Machina cū trutina pserpina lamina iūges
i. tuba nomen ciuitatis pond' instrumentū ferreū tridēs

Buccina cū mutina seu sarcina fuscina iungis
Sit elemospna sit patināqz simul sociabis

i. ex nris terminatis in in. ut delpbin inis ut flumen fluminis
Obliquos ex in produc alios breuiabis

ut architypos. i. princeps figuraz. i. ppl's hñs pedē contra nos
Ante p sit brevis i hinc antipos ē tibi restis
id est inclinatus hoc verbum adiunges

Obstipum retrahas. et constipo sociabis
ut antiquus obliquus productam i. nequam

Q subeunte dam? i longā. sicut iniquus
folliculus cuiuslibet leguminis aliquod aliquo

Cum filiquis reliquos. et cōpositiua notabis
ut satyra. i. reprehensio demis

I sup r brevis est. tamē excipis inde butpiz
fatuus carta bombicinata

Sic delirus erit saphiz iunge pappo

qñ saphir? fecit lapidem pducit. sed qñ fecit virum tūc corripit

Appellās lapidem. sed pro vito breuiabis

ut elosum casta hoc nomen i. produces

Est sup s brevis i paradisum nā breuiabis

Anchises iunge. gauisus eis superatōde

serotinus?
clādestinus?

Ante p

Ante q

Ante r

Dehinc

Ante s

primū brevis
pappus

Regule notabiles

vt paralysis

q̄ntis sit naturalit longa

Precedete para breuiatur lesia longa

vt breuitas

.i. exemplum

Stante i

Est i super t breuis. leuitas erit hinc tibi testis

sp. nomina

vt heremita

deriuata

Que sunt in ra proprio noie sumpta

supple nomina

prolongare

Siue loci propriaqz simul heremita

est exemplum

a leui

ab heremus

Ut margarita leuita simul heremita

ad placitum pone infirmitas in lingua galline. quedā vestis

Ut placet est pituita petr? dicit et polpmita

vt sunamitis testites

cōsiderabis

Que sunt in cis aut in res longa notabis

vt maritus auritus

id est productus

Itus si detur a nomine lōgus habetur

id est diues

teneris

Et sic ex censu censitus dicere debes

corripit. vt seruit?

vt penitus funditus

Seruis curtat itus. aduerbia sic breuiabis

cōiugatio .i. habens p̄teritum vt strepo strepui strepitum

Tercia preteriens in ui dat itum breuiando

id est alio modo q̄ in ui. vt peto petui petum

Preteries aliter itum producere debet

breuiat regulariter vt paritum paritum poscitum

Curtat itum paris vel disco parcoqz posco

vt fugio fugitum bibo bibitum vt dormitum exhibitum

Que gio dat vel bo. que prima dat atqz secūda

vt dormitum sopitum

Cunqz supino dabunt i longā t subeunte

sp. producant penultimā. vt dormito tas repetes

Que formatur ab his ito lōgo reputabis

id est cognitus corepta iungetur ra tum

Agnitus esto breuis. societ cognitus illi

participium in tus terminatum. vt obliuiscor oblitus

Itus pducit quod deponēs generauit

Haluta

Sunamitis

maritus

Seruis

strepit

peto

parco

dormitare

oblitus

De medijs syllabis

hoc verbum corripit vt tuitus intuitus
 Sed tuor abbreviat ea que de se tibi format
 id est prolongatur vas olei id est aial participas de vtrogz seru
 Et poucunt lechit? et hermophroditus

venena ponas fluuius infernalis
 Sic aconita locas corptus ei societur

vt quiris quintis productos
 Nomis obliquos quod in is fiet dabo longos
 Corripies alios testes cum milite sospes

vt salua producta nomen ciuitatis corripienda
 I sup o longa. niniue tamē est breuiāda

quedā ciuitas vel quidam popul? corripies
 It ozobus testis q? o super b breuiabis

ab hac regula deambo de duo
 Demitur ambob? october siue duobus

Sequit nūc de quarta vocali scz O quō se habeat cū alijs lris cōbt
 nata ad correptionē vel pouctionē. Dices pmo q? o sup b id ē qñ pces
 dīr b. z tūc est corripēda i medijs syllabis: Exēplū. vt ozob? In m exci
 piūtur qdā in textu posita. vt sunt ambob? october z duob? a duo des
 cendēs. Et sic pportionabilis suo modo fit alioz versūū sentēna

vt apocopa curta velocis atrocis excipiantur
 Ante e fit breuis o. tamē obliqui retrahātur

vt podos corripis quidam liber in biblia
 Ante o corripis o velut exodus. hinc pcul esto

hoc nomen iungendi
 Herodes et ei custodes sunt sociandi

vel ph. vt sacrophagus quedā figura vel qdā mod? loquēdi.
 O sup f breuis est. tibi fit apostrophā testis

curta sermo capitiuus
 Est sup g breuis o. velut egloga. scz remouebis

sociant i. congregatio iudeorum
 Que g vocali preiungūt vt synagoga

ante correpta proles testatur
 O sup l breuis est. illud soboles tibi monstret

demas id est oī? sunt illi qui ferunt vnguenta
 citur per vicos ad vendendum

Excipias illud qd fertur pharmacopule

e j

hūmā a mōr
 hūmā

hūmā
 m m m e y

I ante o

O a n b

orob? s
 ambob?

delond
 exodn? y

O a n c

O a n o

m p d o s

O ante f

O a n g

synagoga

O ante l

soboles

Regule notabiles

Dañ in
Salomon

Dañ n
Pyndano
Sardimio
diaronud

butomd

Simoni
canomd

Dañ p
demone

isopud
Dañ r

Sephoram
honorosus
equosid

rethore
memorid

Sup m brevis est. salomon sic esse pbabit
sp. noia id est que sunt neutri generis est quideam arbor
Que seruāt neutz gen? excipe. sicut amomū
pduta vsermōis qdā pān? in q voluūt mortui fm iudeos
Longa sit o sup n. sed syndonis excipiat
quedam regio quasi duos hñs ordines qdā ciuitas
Sardinis atqz diaconus et turonis sociatur
lapis vel popul? ciuitas popul? quidam
Chalcedonis redonis ac valconis associabis
popul? quidā scz terminatoz in o. vt macedonis
Ligonis ac briconis atqz obliquos proprioꝝ
ad dñam eoz que non designāt locum iungere
Que loca designāt pdictis addere debes
vt babilon onis demes nomen loci
Cum propriū sit in on. m̄ excipies calidonis
propuū nomē dulcis cantus .i. pecunia male acquisita
Simonis harmonic? et māmoha tu breuiabis
regula clericalis curta diabolo p̄ breuiari vel pduci
Canonis esto brevis cū demone. sydois vt vis.
caropus est dictio greca. z est via cartulosa vel est color in vña
P subeunte breuē facis o. carop? dabo testē
quidā fluuius terciā pars terre lapis p̄ciosus
Isopum retrahas europā siue ppropum
Vt placet est canop? isopus quoqz iungē debes
ante corripas nomen mulieris vel ciuitatis
Sup r breues. sephorā testē tibi sumas
vt a canoz canonis a sopor soporus sonus
Deriuata palā produc. patet ecce sonorus
vt honor honoris adde
Rominis obliqz quod in or sit iunge. s; arbor
memoris castoris rhetoris marmoris equoris
Et memor et castor rhetor seu marmor z equor
abbreviauerūt scz obliquos quidam mons
Corripuere suos. sed lōgis adde piloz
Et quedā propria sunt obliquis breuiāda

In medijs syllabis

.i. masca. ge. vt lepos oris. flos floris. ebur eboris. 7 pectus pectoris

Mas facit os oris. que dāt ur z us breuiabis

vt mendosus exemplificat quidā piscis maris?

O sup s longa. sic restificatur aloa

vt egrotus azorum est nomē castri in terra philistinorū

T subeūte dabis o longam. sicut azorum

quia sequitur sua simplicia. vt antidotum. aliquotiens

Que componitur discreta mente notetur

Dañ v raro iuenit. s3 qñ regit. pducit. s3 pposita sequit sua simplicia.

O sup v raro. sed compositiua notato

Ante b fit breuis v. sed demitur inde saluber

producimus vt lactuca. festuca. eunuchum. caducum

Wt ptrahim? quoties a vel o subit aut c

Manduco iunges fiducia his sociato

vt lucet pollux nomen viri vel signū celeste

Ecetera corripies. pollucē non breuiabis

vt testudo consuetudo mansuetudo dematur

Ante o lōga fit v. pecudis tamē hinc retrahat

producta vt lanugo erugo

Ante g lōga fit v. rñ hinc fit cōiuge dempra

prolongas vermis aquatilis. q etiam dicitur hīrudo

Sugo producis. s3 sanguisugam breuiabis

vt sedulus corripe nomen gētile blātor

Wsuper l breuia getulus aduloz adempra

supplē nomina sp. declinatio. vt curulis

Que declinabit tibi terna longa notabis

Nomia. sed zabulon breuiabitur. hercule iūcto.

sp. predictis iunge .i. pmitiū qd est speculor vel specula

His sotular socia. specular breuiabit origo

presul est ille qui preest alijs in dignitate .i. ribaldus

Obliguos breuices vt presulis et nebulonis

id est sine lumine. et potest accipi pro inferno

Wdabim? sup m longā tibi. sicut alumen

Incolumis cōtumar demis. et autumo iūges.

e ij

egrotus ✓

Dañ s

Dañ c

antidotum

Dañ v

W ante b

W ante c

W ante d

W ante g

W ante l

W añ m

Regule notabiles

- lacuna. i. pua fossa que prouenit in facie ex nimio risu
- Wante n** **W** sup n longa dabitur pro teste lacuna
vt vpupa vitupero qz ponitur scdm exigentiam simplicium
- Wante p** **W** super p breuias. sed compositiua notabis
vt perurus hoc nomen .i. excipitur
- Wante r** **W** sup r longa. s; purpura ponit extra
abbrevia vt parturio esurio
- Corripe verba quib; meditatio couenit. et que**
Sunt forme similis et luxurio sociabis
planeta vel nomen viri qui pzeest centu. fantastice apparitioes
- Mercuriūq; notes. et centurio lemuresq;**
vt murmuris gutturis terram excipere
- Obliquos breuias. tellurē demere debes**
vt cerusa prout est quidam color nōmē fluij
- Wante s** **W** super s lōga. tibi fit p teste cerusa
vt cornutus ciuita corripienda
- Wante t** **P**re t lōga fit v. tamē arbut? est breuiada
qz aliqui corripit̃r. vt disputo. aliqui pducunt. vt unbutus
- Compositiua notes. sed cōputo disputo curtes**
corripies. vt induuie diluuium
- Wante v** **W** sup v breuias. sunt exuue tibi testes
- Sequitur de vltimis syllabis**
vt vltra citra .i. pōctam corripies
- Deis sine dabis a longā. s; breuiabis**
vt mīsa vt pectora vt o mīsa iungendo
- Rectum cū quarto casu quintum sociādo**
demas ntus vt andreas
- Hinc tamē excipias cū rect? in as tibi fiet**
sp. casum sicut productum
- Inde vocatiuū velut andrea dabo longum**
in nominib; numeralib; .i. pnt̃r producti z corrip̃i vt triginta
- In numeris ginta sint ad placitum tibi dāda**
postea. antea. preterea. p̃terea. quando sunt vna dictio tunc a pducit̃
sed quando sunt due dictiones tunc a corripitur
- Postea non breuia. nisi fiat dictio bina**

De ultimis syllabis

Utputa corripies. ita vel quia iungere debes

.i. longum nomis vt manna pascha' egea

Productū greci rectum quādoq; notauī

Hic autor determinauit de vltis syllis pcedēdo fm ordinē vocaliū. vt prius dcm est. Et p^o de illa vocali a. dices q^a in fine vocis posita pducit Exēplū vt vltra citra. In tñ excipiunt nrūs accūs z vtrūs Exēmplū vt mūs pectora. z h est vez nisi qñ nrūs illoz obliq; terminat i as qz ille vtrūs andrea ab andreas pducit. Sz noia numeralia sūt ad placitū ponenda Et ista dictio postea pducit qñ est vna dictio. sz qñ sunt due dcōnes tñ corripit. Itē vtputa. ita. et qz corripunt. Sz nti noim grecoz in a terminati qñq; pducunt. Exēplū vt egea

.i. breuis. vt amare .i. multa inde excipiuntur

Corrupta datur. exceptio multa paratur

Sina ē q^a i vltis syllis corripit. Exē. vt mare sz oia alia q sequit i textu ponit p modū exceptiōis Un volēs huiōi itelligē d3 p^o notare sentētiā itelligētiā pncipal regle. Scdo d3 notare exēpla q inde correfpondēt illi regle. Tercio si q sunt exceptiōes a pncipali regla pōcā q il las notat. qz p h multoz vitat errorē i argumētatiōib; z etiā in itroga

.i. dictio greca vt pentecoste

.i. luna

(ctiōib;)

Grecū nomē i e pduc. testis tibi phebe

vt mus

sp. declinatiōis

Declines pae diphthogon nomina prime

ablōs

sp. declinatione

pductos

Et casus sextos in quinta dicito longos

pductā

a fames. qz olim fuit quinte declinatiōis

Longū pone fame. quoniā famei debet ante

.i. cōposita de noīb; quinte declinatiōis. vt merdie ptdie

Et que cōponis de quinta lōga notabis

illa cōiunctio aduerbiū

.i. exempla

Quare quotidiē tibi sunt testes. hodieq;

productū

illā secūdam psonā pntis impatiui. vt moue stude

Longani pone doce. similis quoq; tpa forme

vt achate encide cali ope vlire vri casus

productum

Ez vocatiuū dat nomē in es tibi longum

.i. aduerbia descendētia a nomib;

.i. regulariter

Nomē longa dabit aduerbia si tamē apte

.i. pparatū a iustus iustior iustissimus

Compar. vt iuste. sed nec bene nec male crede

e iū

Regule notabiles

sed corripienda esse .i. nullum eoz 2gatur regularit
Produceda fore. quia neutrum comparat ap^{re}
 hoc aduerbium .i. qz non deriuat a nomine

Sepe breuem ponis quia nō a noie sumis

.i. suplatiui vti iustissime producta
Summi cuncta grad² aduerbia lōga notamus

nomē relatiui pductum sz qñ est cōiunctio
Que nomē longūqz. notās et. erit breuiādū

illa pronomia productis illas pōnes iunges
Ne. te. se. longis. simul e. de. pre. sociabis

.i. cōiunctiones adiunctiue aduerbia prohibēdi
Ne nisi cum dabit an pduc. fermeqz fereqz

cōiunctio disiunctiua .i. qñ ve est interiectio product
Aut ve facit curtam. dabit interiectio longā

vtdñi magistri vt colchi tybzi vti casus

i Dabitur longa. quedā volo demete greca

¶ Sma est. q. tñ vltimis syllabis pducit. Exemplū vt magistri dos
 mini. Sed quedam nomina greca sunt excipienda. Exemplū vt col
 chi tybzi. Et illa que ponūtur in tetra possunt indifferēter poni. qz ex
 apitūtur ibi (Sed mihi siue tibi zē)

iste dōnes hīc posite possunt poni ad placitum
Sed mihi siue tibi sibi vel nisi vel quasi semp
 quia vltima syllaba eozum potest breuiari vel produci

Ad placitum ponis. et vbi vel ibi sociabis

vt sicubi necubi

Et sua composita sunt illis associanda

.i. ad placitum .i. dictiones in o terminatas

Tua metra petūt o ponis. deme dros

vtdño magistro decens est productos

Ac ablarius. quoniā detet hos dare longos

.i. dictiones vnius syllabe. vt do sto longa

Que monosyllaba sunt sp pducta manebūt
 hoc est geridia in o desinētia pñt finale syllabā pducē vel breuiare

Deqz gerundiis tua consule metra leradis

.i. longa. vt cornu gelu

.i. obseruatur

Produce datur. exceptio nulla paratur

De ultimis syllabis

^{ab ad et tum corripere}
Que dāt b vel d c vel m debes breuiare S o t m

^{i. dictiones i. dōnes diph/ i. dōnes causantes posi}
^{syncopatas thongatas tionem in vltia syllaba}

Exripe concilas diphthongos et posituras

^{pro audiuit. est aut ē exēplū de dicunt est exemplum}
^{exēplū de syncopa diphthongo de positione.}

Audit aut dicunt. ex hoc testes tibi fiunt

Elongam ponis. nec lac donec qz remotis C

^{hic aduerbium p̄t produci vel breuiari}

Hic poni poterit merri ceu regula poscit

^{vt animal banibal prolongare}

I breuiare dabo: sed nil p̄ducere quero I

^{quia etiam producit vt michael dr ad dīam latinoz vt mel}

Ol vt sol iungis. et in el que barbara ponis

^{sp. noim barbarorum in el scz in poetis}

Istorum multa tamen inuenies breuiata

^{vt titan pean quin illa dictio dematur}

R producta datur. s̄ forsitān excipiat R

^{aduerbiū p̄positio p̄positio p̄posita aduerbiū p̄pō p̄posita}

Forſan et in. tñ atqz de in iūgas an et ex in

^{ntūs vt egea egean accō corrip}

Rectus in a greci facit an quarto breuiari

^{i. correpta vt nomen nominis. carmen carminis}

Si brevis est crescēs genitiu? in antesup̄ma

Ex hoc in recto decet n poni breuiando

Quartus casus in on solet in greco variari

^{sp. in on sp. solet. vt canon. noia nentri ḡ. vt diapason}

Rect? produci. nisi neutra. sed hec variabis

^{dōnes in r vt cesar pater i. dōnes vnius syllabe}

R breuiādo loca. que sunt monosyllaba demas R

^{i. exempla veris paris sp. nomia composita a par}

Testes sunt ver par. et q̄ ab hoc sumis vt impar

^{composita a par in pluribz autoribus inuenimus}

Que tamē in multis breuiata locis reperim?

e iij

Regule notabiles

- Et brevis ē perfer et cor vir terqz. sed ether**
ippositio p̄bū cordis viri supremū elementū
 ciphus pluvia modernor hoc nomen
- Et cracher imber vltus producit et aer**
illam lram .i. cuilibet p se adiungi
- Slego vocali diuifim cuilibet addi**
ideo facilius .i. vel brevis vel longa
- Hinc leuius scitur que syllaba quāta locetur**
nomen in as terminatum corripies
- As longā ponis. vt musas sed breuiabis**
vt pallas adis vel ados archas adis vel ados
- Nomen in as grecū. qđ ponit in os genitiuū**
indm̄ter ponit. plis numeri sp̄. declinatio. accūm
- In greco variat pluralem tertia quartum**
vt sedes illa ipposito dematur
- Es pducta datur m̄ hinc penes excipiat**
a verbo sum es est ab assum a possim corripies
- Es cum cōpositis vt ades potes abbreviabis**
.i. gr̄us fr̄is crescentiā habens penultimā syllabā
- Obliquus crescens qui corripit antelupremā**
in nrō hoc nomen
- In recto facit es curā testis tibi miles**
hoc nomen dea frugum producta
- Sed res atqz ceres et spes sunt lōga se de lqz**
.i. nr̄is nequit corripit
- Rectus qui tenet i supes nescit breuiari**
pro q̄uis sp̄. nr̄is .i. penultimā syllaba
- Cum tenet hic e breuē tamē ante tis in grō**
parietis abies .i. p̄decessores nostri
- Vt paries abies. sic vbi ponere patres**
quali diceret q̄ iste dcōnes causa necessitatis possunt breuiari
- Forse tamē ratio concederet in breuiando**
sp̄. poete hoc nomen vt cōpes tripes
- Multri dant longā pes et sua cōpositiua**
q̄si di. plis casus nois greci terminat in es aliqñ corripit aliqñ pduct
- Pluralem greci variatum sepe notauī**

In ultimis syllabis

ut panis canis ablatum

excipies

Is breuias. ^{adiungas} ^{ut vis lis} ^{ut quis} **tertium casum trahes atque dative****Cumque suis addes monosyllaba compositiuis**^{in nra singulari} ^{hoc nomen. hoc pronomine. hoc aduerbiu}**In rectis breui quis et is bis eis sociando**^{producta} ^{ut velitis auditis}**Accetu longa verbi persona secunda**^{in plurali numero} ^{i. in singulari numero}**Plurali numero. facit is longa preterite**^{possitis} ^{velitis} ^{auditis}**Hinc tibi sint possis pro teste velisque vel audis**^{producit} ^{ntis} ^{hoc est si quis} ^{producit penultimam syllabam}**Protrahit is recte? si protrahit i genitiu?**^{crefcentiam} ^{nomen populi et hysaminitis in greco} ^{quicquid aduersatiua}**Creteres. ut samnis longaque dabit tibi quis**^{ut dios} ^{dicit ad diem os oris quod producit}**Os longam ponis. tamen excipiat os ossis**^{hoc nomen} ^{corripit}**Cumque potis dabit os breuias. ut copos et impos**^{ut pallas} ^{ut pallados}**Nomen in as grecum breuiabit in os grum**^{ntis} ^{sp. nominis} ^{quedam insula} ^{corripit}**Rectus in os greci teu delos habet breuiari**^{ut vulnus} ^{ut thus mus}**Os curtam ponis. tamen hinc monosyllaba demis. Os**^{Et notate nominatur isti casus. quia terminant in us. producant}**Declinas quarte genitiuum: tresque sequentes**^{i. nuntium accem vocatiuum plurales}**Plurales similes casus: producere debes**^{ut virtutis salutis}**Utrumque habens longam: solet us dare recto**^{producta} ^{i. exemplo} ^{telluris salutis}**Longam: pro teste tibi sit tellusque salusque**^{icet palus huius longam in penultima. genitium. scilicet paludis. tamen finem Hora. corripit}**Tu tamen horari doctor palus abbreviasti**

Regule notabiles

reperies vt panthus melampus
Inuenies aliqua grecoꝝ nomina longa
¶ Finita Tercia parte Alexandri
Sequitur Quarta pars

**Incipit q̃s
ta pars**

.i. accentuationes diuersas post hoc
Centus varias docet hunc distin-
diuidere .i. regulas
guere normas

¶ Incipit accentus metricus antiquus siue mos
denuſ magistri Alexandri (metricus) dico. q̃ de vtroq̃
ferētiā accētus profaici (antiquus siue modernus) dico. q̃ de vtroq̃
tractat. et p̃mo de moderno. secūdo de antiquo. ibi Accētus normas.
Et d̃t p̃mo (docet) nos (distinguerē) .i. distinguēdo declarare (varias
normas accētus) .i. diuersas regulas (hinc) .i. post p̃dicta
.i. depressus .i. medio mō se habēs .i. eleuatus

**De accētū
modernoz**

Est grauis accētus. est et moderat⁹. acutus

supple accētum tenuerunt. .i. antiquoz
Et circumflexum multi tenuere priorum

¶ Dicit q̃ triplex est accētus. scz grauis moderat⁹ et acutus (Et mult⁹
q̃ priorum) id est antiquoz tenuerūt (circumflexum) accētum

Gravis	Accētus ē certa lex. .i. regula ad ele
Moderatus	uādā vel deprimēdā syllabā vni⁹
Acutus	cui⁹sq̃ p̃ticule õis Et hz fieri ca
Circumflexus	sualit in lra. inisialr i syllā. additā
	ter in dcōne. particularit in õdne.
sp. accentus	.i. descendit .i. non ascendit

Hic grauis est qui deprimi⁹. nec tendit in altū

inchoabitur sp. eleuatur sp. accentus
Ut grauis incipiet. sed in altū tendit acutus

pro et .i. medio modo se hz inter acutum ⁊ grauē sp. accētus

Atqz grauis medius et acuti fit moderatus

Est circumflexus grauis in p̃mo. sed in altum

extenditur sp. accentum terminatur sp. modernoz

Tollitur. inqz grauē recidit. sed cessit ab vsu

¶ Hic declarat spēs accētus dicens (q̃ grauis accētus est ille qui dep̃
mit. nec tēdit in altū) .i. qdā depressiōe cognoscit. Acut⁹ est ille qui in
cipit vt grauis. sz tendit in altū (Moderat⁹ vero ē qui hz mediā morā
grauis ⁊ acuti. Circumflexus p̃o incipit vt grauis ⁊ postea tollit in al
tū. ⁊ itez recidit in grauē. sz cessit ab vsu modernoz

De impedimētis accētus

sp. syllabis sp. syllabis .i. nunc apud modernos
In primis medijsqz modo regim? moderato
 dictiones .i. vltima syllaba

Voces accētū finis regitur sub acuto

¶ Dicit q? moderat? accētus h? fieri (modo). i. apud modernos in pri
 mis z medijs syllabis. Et appellat media syllaba quecūqz est inter p
 mam z vltimam. Accētus vero acutus habz fieri in vltimis syllabis
 tñ. Grauis vero accētus potest esse in quacūqz syllaba
 sp. accentum vltima syllaba tenet

Accētum: per quē regitur: vox vltima seruat

sp. accētum magis pprie sp. syllaba
Aut hunc iunctaz proprius tenet vna duaz
 sp. accentum sp. syllaba scz moderato z acuto

Datqz grauem iure. quecūqz carebit vtroqz

sp. accētus sp. syllaba scz moderato z acuto

Hos solos vsu debes seruare moderno

¶ Hic Autor: probat q? nos non habemus nisi accētum grauem acu
 tum z moderatum. Et dicit q? vltima vox id est vltima syllaba. seruat
 accentum moderatum vel acutum. Et quecūqz syllaba caret vtroqz.
 id est moderato z acuto accētū dabit graue accētum. Et sic pz q? nos
 non habem? nisi tres accētus. ideo dicit (Hos solos zc)
 .i. dictio vnius syllabe facit

Accentum tibi vox monosyllaba reddit acutū

sp. monosyllabe dictiones

Sunt quedā quib? est grauis accētus qñ null?

.i. cōiunctiones

.i. prepositiones

Ut cōiunctiue voces et prepositiue

¶ Causa hui? est propter enclisim. quam habent cōiunctiones super
 accētum precedētem. ppter casuale cui deseruiūt prepositiōes. **¶** Hic
 specialiter distinguit accētum dictionū in quib? est. et hec c facit vsqz ad
 illam partem (Accentus nomas) Et primo in dictionibus monos
 syllabis. Et dicit q? ipse monosyllabe dictiones proferūt acuto ac
 cētū. vt dos z flos. Deinde dicit q? sunt quedam monosyllabe dictio
 nes quibus est grauis accentus quasi nullus id est non omnino gra
 uis. vt sunt cōiunctiones z prepositiones monosyllabe.

.i. dictio hñs tñ duas syllabas tenet

Dictio cui: tñ duplex est syllaba: seruat

sp. syllabam .i. siue sit longa siue breuis

Accētum supra primā. sit longa breuisqz

Regule notabiles

**Hic agit de
impedimē-
tis accētus**

Dicit q̄ dictio duarū syllabarū tm̄ seruat accētum supra primā syllabam. siue sit ipsa longa vt ples. siue breuis. vt honor. Si longa causa ē. q̄ syllaba longa tener duo tpa. Si breuis hoc fit ppter euphoniā. siue ad dīam dictionū interrogatiuarū que in fine acūtur

illa cōiunctio illa p̄positio sicut illa p̄positio. i. simul
Ergo pro causa. circum. puta. pone vel vna
i. cum sint pres indeclinabiles sp̄. syllabas

Non declinata super extremas acūtur

aliter i. dīa dictionū
Sic alias acuis. facit hoc distantia vocum
vt eo illo isto deriuas

De p̄nomib? aduerbia. q̄ facis. addas

illa dictio i. duarū syllabarū

Huius aciendo sonat si fiat syllaba bina

Dicit q̄ ergo quādoq; ponit pro causa. vt in Quidio. Illi? ergo vt uim? et circum p̄positio (puta). i. sicut (pone) post. s. p̄p̄e (vna) id est si mul (als). i. aliter vel in alio loco (nō declinata). i. cum sint pres indeclinabiles acūtur super extremas syllabas. Causam subdit dicens (facit hoc distantia vocum). q̄ si dicet q̄ acūtur in fine ad dīam ipsarū dictio num qm̄ aliud fecant ergo scz cōiunctiōis circa nomis a circus. puta z pone p̄poz. vna nomis. z alias nomis. qz tūc acūtur in p̄mis syllabis. Deinde dicit q̄ aduerbia a pronomib? deriuata similiter acūtur in fine. vt hic illic istic. Huic etiam acūtur si per digresim duarū syllabarū efficiatur.

hoc p̄nomen hoc nomen vt ij dij
ij proferas et dij debet tamen ij dupla scribi

Dicit q̄ hoc pronomē ij et hoc nomen dij debent proferri per simplex i et debent scribi per duplex ij

i. oīs dictio barbarica z greca i. fm̄ latinam declinationē
Omnis barbarica vox nō declinata latine
sp̄. syllabam tenebit

Accentum super extremā seruabit acutum

i. qm̄ declinātur scdm̄ latinam declinationem

Nostra sed accētum dat declinatio nostrā

Nota q̄ dictionum alie sunt barbare. alie grece. alie latine. De barbaris z grecis dicit q̄ acūtur in illis casibus in quibus non sequitur latinam declinationem. Causa est vt notetur differentia inter ipsas et latinas. Si vero ad nostram declinationem reducantur tunc faciunt accentum nostrum scilicet in primā syllaba. et hoc est quod dicit (Nostra sed accentum zt)

De impedimētis accētus

.i. cōiunctio endetica

.i. syllabe

Attrahit endetica vox accētum sibi vocis

.i. pcedētis syllabe. qui quidem accētus debebat cadere sup pām

Premisse. q̄ eum finalis syllaba seruat

Dicit q̄ vox endetica vt q̄. ve. ne attrahit sibi accentū vocis pmissē id est pcedētis syllabe. qui quidem accētus debebat cadere sup pām syllabam dōnis sequētis. et ppter endeticam vocem cadit sup finalē syllabam. vt cum dī putasne. Habet em̄ endesis fieri in partibz indeclinabilibz. et quia cōiunctio ē magis indeclinabilis q̄ alie partes orationis. ideo per ipsam tantum fit endesis

dōnis syncopate

tener

Accentum vocis concise. littera seruat

retineret

sp. accentum dictio

Que seruaret eum. si vox pfecta maneret

sp. littera

.i. generalis norma

Que sibi si deficit. huic publica regula seruit

sp. iam dicta locum dabit

Regula vocali cedit tamen ipsa sequenti

Construe (lra) scz vocalis (vocis). i. dōnis (cōcise). i. syncopate (suat eum) scz accētum quem (seruaret si vox). i. dictio (maneret pfecta). i. in tegra. z hoc est vox si vocalis maneat in dōne. q̄ pr̄ in ista dōne de um p deoz. letus p letatus. tūc illa dictio subiaceret regule cōmuni. vel nūc iste p̄sus (Que sibi si deficit) Dicit vltim⁹ q̄ regula ipsa q̄ dicta ē si pen⁹ (cedet). i. locū dabit cōmuni (vocali sequenti) i. dum vocalis seq̄ tur vocalē dōnis syncopate. Hoc pr̄ in hac dōne audijt. Primo em̄ dicebam⁹ audiuit. z cadebat accētus supra illā syllabā oi. z licet i mas neat in dōne syncopata. tū supra ipsam nō cadit accētus pcedētis syllabe. Et hoc ideo est. quia vocalis scz i sequitur

tener. i. dictio plurimū syllabaz

sp. syllabam

Accentum seruat polysyllaba vox sup illam

sp. syllaba pcedit sp. syllabā pducta

sp. syllaba

Que preit extremā. si lōga sit het aliter non

correpta manet

.i. sup antepositam syllabam

Si brevis ē sedet accētus sup ante locatam

pro vel sp. syllaba correpta

sp. accentum

Siue sit illa brevis seu lōga. tamē tenet illum

Datis duabz regulis. scz de monosyllabis z dissyllabis dōtibz. nūc intēdit de polysyllabis. Dicit ergo si penultima dōnis polysyllabe fue rit longa accētus pcedētis syllabe cadit sup illam. vt maiestas. Si p̄ fuerit brevis cadit accētus sup antepenultimā syllabā. vt bonitas siue

Regule notabiles

illa antepenultima fuerit brevis vt bonitas, siue lōga, vt sanitas. tñ te
net illum scz accentū. et hoc sup ante penultimā syllabam
tenet sp. suis hoc p̄bū hoc p̄bū

Accentū seruat cum cōpositis facit et fit

pro qñ vt malefacio tenet

Dum vox cōposita vocalem seruat eandem

Hic autor ponit exceptionē a regula p̄dicta dicēs. q. facio ⁊ fio cum
his p̄positis eandē vocalē retinēdo seruāt accentū simplicis dēōnis.
vt benefacio calefacio. Si vocal' mutet subiaceret regule p̄i vt infacio
h' aduerbiū vt aliqui .i. breuiter profertur

Quādo cōpositū festinat et inde: licet sint

producta locabis vt deintas vt delōge. hoc aduerbiū

Longa: simul pones intus longeqz deinceps

His orsum iunges. sic dicas forte seorsum

Dicit q. (qñ p̄positū) vt siqñ (et inde) vt deinde (intus) vt deint' (lō
ge) vt delōge (et deinceps licet sint lōga) in penultima syllaba. tñ hñc
accentum predominantē in antepenultima syllā. ⁊ hoc iō ne videant
esse due dēōnes. Deinde dē (His orsum iūgas). i. cōposita ab orsum.
vt deorsum. Et alij habent sic (Utriqz deniqz pones) In his em cadit
accētus sup antepenultimā dēōnis scdm Palscianū
illā dictionē morando illam dēōnem

Pleraqz pferre cunctando vel utraqz disce

Dicit. tu disce pferre pleraqz l' utraqz cūctādo. i. morādo sup pe. syllāz

Barbarus el acuit. obliquis regula seruit

Dicit q. noia barbara i el terminata in ntō hñt accentū acutū in vltis
ma syllā. vt michael gabriel israel. ⁊ sic excipiunt a reglā. s. in obliquis
hñt accētum sup penultimā syllabā p regulam superi' datam. ⁊ sic ser
uāt nostz accētum. Cōstrue (barbar'). i. nomē barbar' (acuit el) s.
regula de accētū (seruit obliquis) qz nro accētū pferunt.
.i. p̄dicte exceptionēs modum variare

Hec excepta solent vsum mutare legēdi

Hunc etiam mutat lector si questio fiat

Autor excusat se dicēs q. (hec excepta). i. p̄dicte exceptionēs (solēt mu
tare vsum legēdi) (Quidā tñ p hypallagē legūt dicētes (vsum legēdi so
let mutare hec excepta) p̄dicta. Deinde dē q. (lector mutat hunc) scz
vsum legēdi (si questio). i. interrogatio (fiat) qz tñc dēōnes i fine acui
tur. scz qñ interrogatiue ponūtur. q. alias forte deberēt grauari
sp. noia proferre

Greca per accētum debes formare latinum

De accentu antiquorum

Nunc dicitur quod nomina greca debent proferri secundum accentum latinum
Et hoc intellige quando reducitur ad declinationem latinam aliter non,
ut patet in hoc nomine helena greco et latino

regulas

modus antiquorum

Ceterus normas legitur posuisse vetustas

scilicet normas tenendas

De accentu antiquorum.

Non tamen has crebro seruandas tempore nostro

Autor superius dixit de accentu modernorum. nunc dicit de accentu antiquorum
cum qui tamen non est seruandus tempore nostro. Sed de ipso ponit veterum regulas
ut si reperiamus libros veteres eos pronuntiare sciamus

id est naturaliter

dictio unius syllabe

Si sit natura monosyllaba dictio longa

Circūflectatur. sed si brevis est acutatur

Dicitur quod si dictio monosyllaba naturaliter producat. ut dos et flos.
tunc proferat accentum circūflecto. et si breuietur naturaliter tunc proferatur
accentu acuto. ut par far quis dux crux

scilicet syllabam

scilicet aliquam

Si teneat primam dissyllaba dictio longam

supple syllaba

id est antiquorum precepta

Sitque suprema brevis veterum si iusta sequaris

id est prima syllaba

scilicet syllabis

Circūflectat prior. in reliquis acutatur

Dicitur quod si dictio dissyllaba primam producat et ultimam corripit. sicut antiochus
quod prima circūflectat et alia acuta accentu proferat. ut mittat legat madat
tenebit regulam dictio duarum syllabarum

Seruabit legem polysyllaba dictio talem

brevis

scilicet syllaba

precedit

Si sit correpta penultima. que preest illi

sive

longa

sive

id est acuto accentu proferenda

Seu sit producta seu non. tamen est acutenda

scilicet syllaba

correpta

scilicet syllaba

producta

Si sit suprema brevis. et penultima longa

id est naturaliter

scilicet penultima syllaba

Fiat natura. sit circūflectus in illa

Dicitur quod quando duo polysyllaba corripit penultima tunc illa syllaba que preest illi penultime
syllabe est acutenda id est acuto accentu proferenda sive sit producta ut amabilis
sive non ut legibilis. Deinde dicitur quod si suprema id est ultima syllaba sit brevis. et penultima
sit longa naturaliter tunc accipit circūflectus in illa syllaba ut bonas bonoradas

Regule notabiles

hoc aduerbium

.i. similes deōnes

Illic in fine circūflectes sociosqz

Dicit Autor tu circūflectes in fine hoc aduerbium illic et socios suos id est similia aduerbia. ut illuc istuc illac istac illo etc. Hoc est omnia aduerbia descendētia a pronomīnib⁹ habent accentum circūflexum vltima syllaba.

Vltima p̄ducta tibi sit ac ante suprema

sp̄. syllabam

hoc nomen

Ante supremam acue. sic testificat arhene

Dicit autor q̄ si vltima et antefuprema. i. penultima syllaba sit. p̄ducta debet ante suprema. p̄ferri acuto accentu. ut arhene
longam positio facit penultimam syllabā

Sed si p̄ductā positura dat ante supremam

sp̄. penultima acute

correpta sp̄. syllaba produca

Hec acuendo sonat. breuis vltima lōgave fiat

Hic dicitur au. q̄ si penultima syllaba p̄ducatur p̄ positionē. tūc ipsa sonat acue do. i. acuto accentu p̄fert siue vltima sit breuis ut amādo. siue sit lōga ut
.i. non oīno .i. regulas p̄suetudo (amādos)

Restet nō penit? has normas approbat vsus

Dicit (penit?) p̄pter accentū circūflexū q̄ moderni nō vniunt. Q. d. q̄ de regule de accētib⁹ antiqz apud modernos nō approbant.
ut daniel .i. syncopata talis figura

Barbara. concisa vox. vsus. et enclēsis. ista

destruūt aliquādo .i. p̄pter differētiā vocabulor̄

Quassant interdū. facit hoc distātia vocum

Hic assignat q̄dā impedimēta q̄ interdū (quassant). i. destruūt regulas de accētib⁹ modernor̄ et antiquor̄. Et dicitur (vox). i. dictio barbara. ut daniel emaus. vel (concisa). i. syncopata ut celicolum p̄ celicolaz. (vsus) scz loquēdū. ut de longe ut helena media p̄ducta. licet corripit de beat (et enclēsis). i. endetica p̄iunctio. ut dixitqz quecūqz (ista quassant interdū) scz que dixim⁹. Et causa est. qz facit hoc distātia vocum. i. hoc fit p̄pter differētiā vocabulor̄. Enclēsis est que attrahit accētum de vna syllaba in aliam. ut superius dictum est.

tribus modis

**De modis
pauſandi**

p Ausat tripliciter lector. distinctio plena

pro qz

distinctio

Namqz. fit. et inedia. fit subdistinctio terna

Hic autor determinat de accētū prout est particulariter in oratione Et dicit sic (lector) ille q̄ legit (pauſat). i. accentū facit tripl̄. Q. d. q̄ tres sunt pauſe in mō loquēdū. i. distinctio plena. distinctio media et subdistinctio

De modis pausandi

**Si suspensiuu fiat constructio, quando
Pausat, tunc media potest distinctio dici**

**Si sit perfecta constructio, sed tamen addi
congruū est teneri**

Cōuenit, ut plena sententia possit haberi

Si lector pauset, ibi subdistinctio fiet

Completo sensu fiet distinctio plena

ista talis figura variato

Hec est periodus mutato nomine dicta

**Hic declarat Autor illas pausas supradictas. Et dicit si constructio
sit suspensiuu quādo lector pausat ibi, tūc talis pausa dicitur media distin-
ctio et figuratur sustinēdo vocem donec perfectio constructionis inuenia-
tur. Deinde dicit qd si constructio sit perfecta, ita tamē qd aliquid addi cō-
ueniat ut sententia possit haberi plene si lector tūc pausat talis pausa de-
bet dici subdistinctio. Preterea dicit qd cōpleto versu vel sensu id ē com-
pleta sententia tūc fit pausa que dicitur plena distinctio que etiā alio no-
mine dicitur periodus. Et hoc est quod dicit (Hec est periodus etc.) Di-
ctarum pausarum patēt exempla in hac periodo. Si quis agis. Ec-
ce media distinctio que alio nomine dicitur coma prudenter agas. Ec-
ce subdistinctio que alio nomine dicitur colon. et respice finem. Ecce ple-
na distinctio que alio nomine dicitur periodus**

Est metrum media distinctio, finis habetur

Versus periodus, est subdistinctio punctus

**Hic docet mutare nomina dictarum pausarum. Et dicit qd media distin-
ctio dicitur esse metrum, et intellige, scdm grecos (finis plus) id est constru-
ctionis toti⁹ (habet period⁹) Et dicit periodus a peri quod est circum, et
odus cantus quasi circularis cant⁹, quia sicut in circulo est pfectio ro-
tunditatis, ita ista period⁹ habet locum in fine perfectarum constructio-
num. Subdistinctio dicitur alio nomine punctus taliter figuratus
multotiens .i. ecōuerso**

Pro puncto sepe metras, sed non retrouerit

Sustentans pausas, si bis metrare recuset

**Hic ostendit quōd vna pausa ponit p alia. Dicit em̄, tu (metras), .i. fa-
cis metrum seu mediā distinctionē (sepe pro puncto), .i. p subdistinctiōē.
Pro puncto em̄ eleuato p̄t legēs facere puncti depressum, ut hic. Das
nus habēt et nō palpabūt, pedes hñt et nō ambulabūt nō clamabūt in**

Regule notabiles

gutturis suo. In qualibet istarum orationum est perfecta oratio. sed tamen erigit aliquid addit. et sic in quolibet est punctus eleuatus. id est subdistinctio. Si vis facere punctum depressum. id est media distinctione per punctum eleuatum. id est per subdistinctioem. ne eadem paulatim pluries repetita fastidium generet. potes facere quod dicas. *Sanctus* hunc et non palpabit. pedes hunc et non ambulabit non clamabit in guttore suo. Sed dicit quod non sit e contrario. ut per metro fiat punctus. non enim debemus ponere punctum eleuatum per punctum depressum. Et ratio huius est quod minoris est supplet vices maioris et non e contrario. De dia enim distinctio cum fiat in instructione suspensiuu minor est quam subdistinctio quod fit in oratione perfecta (Sustentans pauces etc.) Dicit quod in psalmo si te piget facere plura metra. id est medias subdistinctiones vel legere puncta depressa potes legere vocem tuam aliquatulum sustinendo. ut cum dicitur rege veniente ad ecclesiam: deum habere pre oculis orare. per petitionem. exaudita est oratio eius et perfuit illi. In quolibet paulationum istarum esset metrum si velles. sed si recuses illud potes legere nec deprimendo vocem nec eleuando. sed equaliter sustinendo. Tota istud prout in legendis epistolis et euangelis et alijs sermonibus. Item periodus non inuenitur nisi semel in quolibet psalmo. et propter hoc non est in eodem psalmo ipsius repetitio. propter quod non oportet aliquid repeteri preter periodum quod suppleat vices eius. Item finis alios punctum est signum legregas intellectum et spiritum recreas per latoris. Et est duplex scilicet essentialis et accidentalis. Essentialis punctus est qui semper quacumque ponitur oratione in fine. Sunt autem puncti essentialis quatuor. scilicet suspensiuus. et est simplex per gula quod solet quietis gratia poni antequam sensus aliquid clausule habeat. ut mors. Beminus punctus est qui vitimur ubi clausula maior quando quiete habet et tamen spiritus est sensus imperfectus. ut mors uultus. Loma est cum planus punctus in superiori prelinea posuit est vel in inferiori cum per gula superius posita eleuata quod vitimur. ubi sensus non est expleto numero conclusus. ut mors obitusque terribilis est his. Colon est punctus planus in inferiori parte lineae posuit quo vitimur ubi sensus toto corpore est abrutus. ut mors obitusque terribilis est his. Quod cum vita omnia extinguuntur. Periodus est punctus planus cum per gula inferius circumflecta quod vitimur in fine clausule. ut mors obitusque terribilis est his. Quod cum vita omnia extinguuntur. non his quod laus amoris non per. Accidit talis punctus est qui non semper sed ex aliquo accidet in oratione ponitur. Sunt autem puncti accidentales quatuor. scilicet interrogatiuus. et est qui interrogatione facit. ut si vos qui tandem. Exclamatiuus seu admiratiuus est qui admiratione cum clamatione facit. ut tunc ne animis celostibus ire. Semipunctus est virgula quod in fine lineae ponitur cum dictio imperfecta est cuius per se in sequentem lineam transsit. ut quando parathesis est in posita orationi sua duplici signa discolle. ut namque (fatebare ei) dum me galatea teba-

Capitulum duodecimum et vltimu

multis speciales paritira

Turib? est mebris distincta figura loqle.

scz membra figure locutionis

Hec sunt schema. tropus. metaplasin? rursus eaz

De modis pausandi

Quālibet i species proprias distinguere debes

Alexāder p̄ter in h̄ vltimo capitulo intēdit determinare de figuris locutiōis. Et p̄mo diuidit eas in ḡnali. sc̄o in sp̄ali. sc̄o ibi (Qualibet in sp̄es) Ad p̄mā partē sic d̄r (figura loq̄le). i. figura locutiōis (est distincta). i. diuisa (plurib; membris) Quasi dicat q̄ figure locutiōis sunt multiplices (sunt schema tropus ⁊ metaplas̄m) Deinde subdiuidit figuram locutiōis dicēs (rursus debes distinguere quamlibet earum in proprias species (vt patebit in sequentibus).

Sunt species alie scripto vel voce figure

Hec sunt exempla pleonasmus acrologia

etiam

sunt figure taliter dicte

Et cacosyntheton. et eclipsis tantologia

Amphibologia. capinosis. macrologia

Perissologia. cacephaton. allecotheta

Nota q̄ triplex ē figura sc̄z dēōnis locutiōis ⁊ p̄structiōis. De figuris p̄structiōis hic p̄ncipalr nō intēdit. s; de figuris locutiōis ⁊ dēōnis Et ē sciēdū q̄ figura dēōnis fit i dēōne. vt audijt p̄ audiuit. Figura locutiōis fit in mō loquēdi. vt fistula p̄lauit buccas. i. bucce p̄lauērūt fistulam. Figura p̄structiōis fit i mō p̄struēdi. vt ego ⁊ tu legim⁹. De figuris p̄structiōis dictū est sup̄ in caplo de regimie dictionū. ibi sc̄z (Hic iubet ordo lib̄r) Et nota q̄ iste figure dicunt vitia annexa. ⁊ habent excusari per tropum. de quo ibi) Dulce tropi ⁊ c)

p̄ tū non p̄t

adiungi

Sed nequit his solce vel barbar? associari

excusata

Sunt etenim vitia nulla rōne redempta

Hic d̄r (q̄ solce). i. solceusmus. vel (barbarus). i. barbarism⁹ nequit associari p̄dictis figuris seu vicij; annexis. eo q̄ sunt vitia nulla ratiōe redempta. Hoc autem d̄r vt caueam⁹ nos ab eisdem. q̄q̄ metaplas̄mus excuset barbarismū. et schema solceusmum

i. barbarism⁹ dēōnis

Barbarus est vocis corruptio facta latine

illud

formamus producēdo mediā syllabam

Hoc vitium facimus dicendo domina dñs

Barbarism⁹ dicitur q̄si mos barbar⁹. ⁊ dicitur q̄s barbari q̄ non sunt greci vel latini. Dicit ḡ autor (barbar⁹). i. barbarism⁹ ē corruptio voc̄ latine sc̄a Barbari em̄ veniētes romā corrūpebāt p̄prietates voc̄is latie Itō dicebāt latini. isti p̄mittūt barbarismū. i. h̄ vitium faciūt dicē

f q̄

barbarism⁹

Regule notabiles

do. dñs dñs media pducta. que poti⁹ est corripēda. ¶ Pro quo scien-
dum q^d barbarism⁹ vel dissonās. z qui apud poetas metaplas^m dicit^r
est cōtra latini sermōis legem aut scripta aut pñciata victiosa oratio.
Et pñtitif octo modis. Primo additione. z hoc quinq^z modis scz lfe
syllabe temporis toni z aspiratiōis. Additiōe lfe quādo vltra ratiōē
littera adiūgitur vt reliquias danaum pro reliquis. Additiōe syllabe
cum vltra rationem syllaba adiūgitur. vt maioris pro mars. Additio
ne temporis. cum correpta syllaba ponit^r pro lōga. vt Italia^m fāto p
fugus. Additiōe toni. vt si quis roman⁹ accentu circūflexo pferret cū
leuiter pferri debeat. Additiōe aspiratiōis. vt si quis coronam cū aspi
ratione pferret cum leuiter pferri debeat. ¶ Secūdo cōmittit barba
rismus etiam quinq^z modis detractiōe scz lfe syllabe. tps toni z aspi
ratiōis. ¶ Detractiōe lfe cum detracta lra structure grā syllaba lōga
corripit^r. vt apud Lucillum. Pteroz ne fias pro pteroz. vel cum simplis
citer lra detrahif. vt iminitis achilli. p achillis. ¶ Detractiōe syllabe.
cum structure grā syllaba detrahif. vt repostum p repositum ¶ Des
tractiōe temporis. cum structure grā pducta p breui syllaba ponitur
vt feruere leucātem p feruere. ¶ Detractiōe toni. vt si quis romanus
acuto pferret accētū cum circūflexo pferri debeat. ¶ Detractiōe aspi
ratiōis. vt si quis homo sine aspiratiōe pferret. cum debeat dici homo
cum aspiratiōe. Tercio immutatione sūt barbarism⁹ cōmittit quinq^z
modis. scz lfe syllabe temporis toni z aspiratiōis Immutatiōe lfe aut
syllabe si lram pro lra. syllabam p syllaba posuerim⁹. vt olli p illi. quū
pro cum. Immutatiōe temporis. si temp⁹ pro tempore posuerim⁹. vt
ceterasq^z tractulq^z. Immutatiōe toni. si accētum pro accentu posueri
mus. vt dos acutum pro circūflexo. Immutatiōe aspiratiōis. si phi
posuerimus pro pli z ecōuerso. vt hāmo pro amo. omo pro homo.
¶ Quarto transmutatiōe cōmittitur barbarism⁹ etiam quinq^z mos
dis. scz. littere. syllabe. temporis. toni. z aspiratiōis. Trāsmutatiōe lfe
vt euand^{re} pro euāder. Trāsmutatiōe syllabe. vt discipline. p disciplis
na. Trāsmutatiōe tps. vt si quis diceret latin⁹ antepenultima produ
cta z penultima correpta. cum debeat ecōtrario dicere. Trāsmutatio
ne toni. vt si quis diceret adamantiu⁹ trāsmutato accētū acuto antes
penultime in penultimā. Trāsmutatiōe aspiratiōis. vt si quis diceret
incoblo trāsmutata aspiratiōe penultime in ultimā. ¶ Quinto locacis
mo cōmittit barbarism⁹. vt si lra sup istum decozem ostēdat in dictos
nibz. vt dñi i lra nūmim protēta. ¶ Sexto labdacismo barbarism⁹ cō
mittit. vt si l lra sup istum decozem ostēdat in dēonibz. vt abna lites
ra nūmim protēta. ¶ Septimo metacismo barbarismus cōmittit. cū
in fine dēonis pronūciat^r in sequētī dictione a vocali incipiēte que tan
tum scribi nō autem enūciari debeat. vt quosdam tandem abutere.
¶ Octauo hiatu cōmittitur barbarism⁹ cum plures inter se vocales
sine consonante concurrunt. vt eoulsq^z acies.

i. dictionibus

Barbara
lexis

Si tamen eloquijs cōmiscis verba latinis.

sp. antiqui

talem figuram

Barbara. doctores hâc dicât barbaralexim

Quasi dicat q̄ latini vrâtur p̄bis barbaror̄ in sermonibz. z tale vitium dicitur barbaralexis. i. ratio barbaror̄. Donat⁹ tamen dicit q̄ barbarif mus fit in lingua latina. z barbaralexis in peregrina. Un̄ barbaralexis est tota peregrina dictio orōni inserta latine. vt apud Liceronem. Quem purpura regalis non cōuenit cum sardoz mastruca mutauit qđ sardum est vocabulum. Et apud maronem. Arma virum tabule q̄s. et troie gaze per vndas. quod Persicus est terminus

talis figura

vitiosa cōpositio

dictionum

Est solœcism⁹? incōgrua copula vocum**solœcism⁹.**

Sunt exempla

Ut si dicatur vir bellica sponsa pudica⁹

Solœcism⁹ dicitur quasi mos solœcism⁹. Solœcism⁹ est quedā ciuitas in greciam z barbariam. cui⁹ ciuitatis ppli venientes Athenas vt linguam athenicū addiscerēt suam parit̄ z illoz corrupiebāt. vñ et libuit athenicū vt illud viciū solœcism⁹ vocaret. Hūc sequent⁹ auctor declarat qđ sit solœcism⁹ dices. Solœcism⁹ est incōgrua copula vocum. viciū in cōtextu partium orōnis cōtra regulas artis grāmaticē factum. vt si dicat vir bellica. sponsa pudic⁹. deberem⁹ em̄ dicē. vir bellic⁹. sponsa pudica. Item solœcism⁹ quidē apud poetas schema ab alino caprone im̄ parilitas. et a vetustioribz scribilego dicebat. et ē incōueniēs romano sermoni iūctura p̄boz. Et cōmittit sedecim mos dis. Primo cum vna pars orōnis p̄ alia ponit. vt coruic⁹ repente clamat p̄ tonie zc. Secūdo cum gen⁹ p̄ genere ponit. vt purpurea narsissus. pro purpureus. Tercio cū finitum nomē ponit p̄ infinito. vt si dicam⁹ de absente. hic facit p̄ hic fecit. et de presenti is facit p̄ is fecit. Quarto cū casus p̄ casu ponit. vt urbem quā statuo vīa est. p̄ vrbis. Quinto cum numer⁹ p̄ numero ponit. vt ps in frustra secāt. p̄ secat. Sexto cum plona pro plona ponit. vt danai qui parāt attridis q̄s p̄ mī arma sumite. p̄ qui paretis. Septimo cū temp⁹ pro tpe ponit. vt nec veni nisi fata locū sedēz dedissent. veni p̄ venissem. Octauo cū p̄boz significatio p̄ fecatiōe ponit. vt spoliatur oēs z corpa nuda relinquit. p̄ spoliāt. Nono cum p̄boz modus p̄ mō ponit. vt ar rutilo regi ducibz ea mirāda videri aufonijs. p̄ videbant. Decimo cum aduerbia loca. p̄ alijs aduerbijs ponuntur. vt intro sum p̄ int⁹. Undecimo cum p̄positio pro p̄pōne ponit. vt rapuit in fomite flāmam pro ad fomitem. Duodecimo cum vn⁹ comparatiōis grad⁹ pro alio ponit. vt respondit iuno saturnia sancta deaz. p̄ scissima. Decimotercio cum due dōnes in orōne geminātur abnegantur. vt nihil nūq̄ peccaui. p̄ nil vnq̄. Quartodecimo cum p̄tula p̄mo loco pōnēda postponitur vel ecōuerso. vt cum dicit. Arma. q̄ vix p̄ arma virumq̄. Quirōdecimo cum accent⁹ pro accētū ponit. vt lōgo post tpe venit. ibi (post) qđ graui accētū pronūciandū esset. pnūciat acuto. Septōdecio cum vnū

i iij

Regule notabiles

salutates saluete dicem? Fuit preterea pluribus alijs modis solcecismi q̄s reprehendendo magis q̄ imitatio notare possum? Et nota q̄ int̄ solcecismū z barbarismū hoc interest. q̄ solcecism⁹ h̄z discrepantes voces int̄ se vt vir bellica. barbarism⁹ pō fit i singulis d̄conib⁹ scriptis vel p̄nūciat⁹
ille figure vitande

Barbaris et solce tibi sunt penitus fugiende

¶ Dicit q̄ barbaris. i. barbarism⁹. et solce id est solcecism⁹. sunt penitus fugiende tibi. id est non debent visitari

i. non p̄pria significatione

talem figurant

acryologia

i

Improprie posita vox format acryologia.

Sunt exempla

Si dicas requiē timeo vel spero laborem

¶ Determinato de barbarismo z solcecismo. Nūc particularit̄ p̄cedit in declarationē vniuscuiusq̄ victorū annexorū. Et primo determinat de acryologia dicens (vox). i. dictio (improprie posita format acryologia) vt (Si dicas requiē timeo vel spero laborem. Itē acryologia ē dictio min⁹ cōueniēter elata. vt At sperate deos. p̄timeo vel non p̄prijs d̄conib⁹ obseruata sentētia. vt accedo ad ignē hūc. p̄ accedo ad meretricē.

i. malum sonū faciens talis figura exemplū est

Cacephatō

Dictio turpe sonās cacephaton arrigit aures

¶ Detur in exemplū. vt tu cum compare ludis

¶ Cacephaton est obscura enūciatio. vel in composita dictione vel in vno verbo. vt numerum cum nauibus equat. et in Therenzio babes tur Arrige aures pampbile zc.

talis figura

pleonasm⁹

Atq̄ superuacua dici debet pleonasmus

¶ Additio vocis. vt sic est ore locuta

¶ Pleonasm⁹ ē superuacue vocis additio ad plenā sc̄atioēz vt sic ē ore locuta. Ecce ly (ore) superuacue addit. q̄ satis intelligebat pillā d̄coēz locuta
sp. sc̄atum dictionibus talis figura

Tātologia

Signat idem verbis diuersis tantologia

¶ Exultans redeo rursus gaudensq̄ reuertoz

¶ Tantologia est eiusdem verbi repetiti viciū. vt in exemplo autoris (Exultās redeo rursus gaudensq̄ reuertoz) Nam iste clausule idē significant. licet per diuersa verba.

sp. in orationibus talis figura

Eclipsis

Dicitur onius verbi defectus eclipsis

¶ Hoc secum precibus ne bonū parere precat⁹

De carephaton

Ecclipsis est quidam defectus necessitate dictiōis. que poni deberet
ut cōstructio fieret plena. id est perfecta. ut *Hoc secum* deficit loque
batur (precibus ne bonum parere precantis) deficit ibi. sit. Et dicitur
eclipsis ab e quod est extra. et clepos clepis. quod idem q̄ furoz aris.
quia quod subtrahimus furamur.

sp. humilia

humiliatio

Cum per verba rei magne submissio fiat

talis figura

Tunc capinosis erit si dicatur mare gurgēs

Capinosis est humilitas rei magne non id agente. id est significan
te sentētia quod demonstrat. *Construe* (capinosis erit) tūc pro quan
do submissio rei magne erit per verba. scilicet humilia (ut si dicat ma
re gurgēs) gurgēs est parue aque riuus.

i. vitiosa

illa figura

Et male confusa cacosyntheton est vocitāda

compositio

dictionum

est exemplum

Congeries vocum te mouit prelia contra

percutit

retro

Discipulos cedit cū virgīs terge magister

Cacosyntheton est vitiosa dictionū compositio. *Construe* (*Cōge
ries*). i. compositio (vorum) id est dictionum male confusa id est male
ordinata (est vocitanda cacosyntheton) Deinde ponit exemplū (*Les
dit cum virgīs discipulos terge magister*) Iste dictiones cōfule locan
tur. quod patet ipsas reducendo ad debitum ordinem

talis figura

dictionum

Perissologia dicenda superflua vocum

Additio: sine vi rerum que significantur

Qua poterāt ibant. sed nō qua nō potuerūt

Perissologia est superflua additio vocum. i. dictionū. sine vlla vi rez.
ut ibāt qua poterāt. sed nō ibāt qua nō potuerūt. *Dulca* em̄ sunt hic
superflua que non hnt vllam vim rez. *Benescimus* q̄ nō ibant nisi per
locum per quem poterant. superflūū ergo est hoc addere

Cum res comprēdit varias sentētia longa

talis figura

comititur

inspicimus

Macrologia datur. plogis hoc sepe videm?

In istis metris d̄t q̄ cum snia longa cōprehēdit res varias. i. nō ne
cessarias. tunc comitit macrologia: ut i hoc exēplo. *Legati nō impe
trata pace vnde venerāt reuersi sunt.* *Ideo* d̄t. hoc sepe videm? in plo
gis. q̄ multa cōtinentur in prologis que nō sunt necessaria

Capinosis

Cacosyn
thetonPerissolo
giaMacrolo
gia.

Regule notabiles

Amphibologia

talis figura
declarans

Amphibologia cōstructio non manifestans
plane
est exemplum

Sensum perfecte. puto te sociū superare
Hoc fit multotiens: quia nō determino plene
.i. cōceptum
impediente

Affectum mentis defectu praevedienti
.i. duplex sentētia
orationibz

Sive duplex sensus ex verbis possit haberi

¶ Amphibologia est ambiguitas sermonis seu dēonis q̄ fit p accūm calum. vt si q̄s dicat puto te socium supare. aut per cōmune ybum. vt **criminas** cato. aut p distinctionē. vt vidi statuam auream hastam tenētem. Fit etiam per onomia. vt si quis aciem dicat ⁊ nō addat oculo rum vel exercit⁹ vel ferri. Fit praeterea pluribz alijs modis quos recensere omnes ne nimis prolixus sim non oportet. Onomia sunt ea quorum varia sunt significata. vt acies et lira.

Alleothea

.i. viciose ponit
talis figura

Cōfundit casus numeros genus alleothece
¶ Alleothea est gñale viciū. ideo nō pputat in p̄dictis decem. Et hz fieri p casus. vt Urbem quā statuo vestra est. Per numeros. vt armaro milite complēt. Per genera. vt praeneste sub ipsa.

**de spēs? me
taplasmi**

sp. lrām vel syllabam
talis figura

¶ **Addeō sepe fiet metaplasim? et eius**

illa figura
talis figura
talis figura

Prothesis est species. et epēthesis. ac paragoge
supple metaplasim? alitqñ
accipiende

Subtrahit interdum: species tūc ei? habende

talis figura
talis figura
talis figura

Apherefis vel syncopa sunt vel apocopa sinis

¶ Dicto de vicijs annexis. sequit^r de figuris excusantibz dicta vicia annexa. Et pmo de figuris excusantibz barbarismū. Secūdo solocismū Tercio de vicijs annexis. secūda ibi (**Dat spēs**) tertia ibi (**Ultra tro pi spēs**) Dicit ergo sic (**Metaplasim?** fit addēdo) scz lrām vel syllabā et tūc sunt ei? spēs prothesis epenthesis ⁊ paragoge (**Subtrahit iters dum**) Dicit q̄ aliquñ metaplasim? fit subtractionē lre vel syllabe. ⁊ tūc ei? spēs sunt apherefis syncopa ⁊ apocopa. Itē metaplasim? est trāsformatio qdā recti solitqz sermonis in alterā spēm metri aut dēonis causa.

talis figura
remaneta pncipio dēonis
talis figura

Apherefis. **Apherefis tollit capiti. quod pthesis addit**

De metaplasmo

Syncope de medio tollit qđ epēthesis auget

Idēōnis remouet talis figura addit talis figura

Hoc finit: quod tollit apocopa: dat paragoge

Hic declarat spēs metaplasmi supradicti. Et dī qđ apherelis tollit id est aufert lrām vel syllabam de principio dēōnis. Lrām vt ruit omnia late pro eruit. Syllabam. vt mitte p dimitte. Sed prothesis addit scz lrām vel syllabam ad principium dēōnis Lrām vt gnato p nato. Syllabam vt retuli pro tuli. Syncope aufert de medio dēōnis licetram vel syllabam vt apū pro apium. nozam p noueram. Sz epenthesis ex cōtrario apponit lrām vel syllabam ad medium dēōnis Licetram vel relligōe pro religōe. Syllabam vt induperator pro impator. Apocopa tollit finit dēōnis lrām vel syllabam. Lrām vt dic p dice. Syllabam vt mi pro mihi Sz paragoge addit ad finē dēōnis lrām vel syllabā. Lrām vt hostis p hosti. Syllabā. vt potestur p potest

sp. syllabā corripas talis figura

Si longam breuius debet tibi systola dici

Quasi dicat. qđ systola cōmittit si longa naturalit corripit. vt in Latone. Non eodem cursu zc. Aliud exemplū. Aquosus orion

talis figura sp. syllabam

Ectasis esse solet: si pducēs breuiandam

Ectasis fit qñ syllaba naturaliter breuis pducit. vt in Ouidio Uita dederitis in vnois. Aliud exemplū. Exercet diana choros id est quattuor spēs

talis figura sp. spēs

Bis binas species hz ectasis. hasqz vocam?

sic dicat talem figuram terciū

Cesuras. faciet pentimemerim tibi terni

Syllaba prima pedis. ibi pducēs breuiandā

Cesura dī a cedo is ere. i. diuidere. qđ p cesurā diuidit aliqd ab aliqđ precedere. et vnit cum sequēte. Dicit ergo qđ ectasis hz quattuor spēs. et ipsas appellam^r cesuras. Vñ vidēdum est qđ sit cesura. Cesura em̄ est in naturalis ectasis. qđ in principio pedis fit z in fine dēōnis. Et nata qđ nunq̄ fit in pmo nec in vltio pede plus. Fit em̄ in principio terciū pedis qñ breuis syllaba pducit. vt in Ouidio. Vicit hypermestra. de tot modo fratribz vni. Et ita talis figura vocat pentimemeris. Et h̄ est qđ dicit (Faciet pentimemerim tibi terni zc)

semipentimemeris antepentimemeris prolonget

Semi. vel ante. preit. pduceturqz secundi

supple syllaba

dotare

Prima pedis. vt in hoc poteris cōpredere vltu

Quasi dicat qđ semipentimemeris l antpentimemeris fit pducēdo pma syl

g i

Prothesis
Syncope
Epenthesis siue
pleonasmus siue
epetasis
Apocopa
Paragoge

Systola

Ectasis

De speciebz ectasis que sunt q̄ttuor. z vocant cesure. qđ pma dicit Pentimemeris.

Secūda dī semipentimemeris vel antepentimemeris

Regule notabiles

Tercia dicitur
heptimemera

labā secūdi pedis q̄ naturalit̄ breuis erat. vt poteris p̄phendē in h̄ p̄su
In scāsiōe em̄ dicim⁹ Prima pedis in h̄ poteris p̄phēdere p̄su.
supple syllaba talem figuram facit

Quarti pma pedis heptimemerim tibi format
supple syllabam ostendit

Producēdo breuē versus hoc denotat iste

¶ Dicit vltim⁹ q̄ heptimemeris sit breuem. producēdo in p̄ncipio quar
ti pedis. vt iste p̄sus denotat. In scāsiōe em̄ dicim⁹ Producēdo bre
uem versus hoc denotat iste.

Quarta dicitur post
heptimemeris

talem figuram supple pedis
Postheptimemerim dat quinti syllaba prima.
supple syllabam

Curtā producēs: sicut versus habet iste

¶ Quasi dicat. q̄ postheptimemeris sit breuem. producēdo in p̄ncipio
quinti pedis. sicut iste p̄sus habet id est manifestat. sic sc̄z Curtā p̄
ducens sicut versus habet iste.

illius figure postponatur

Altera cesure species si subiiciatur

illis literis dictio sp̄ dēōnis

¶ Vel vocali vox. cui⁹ littera prima

supple est sp̄ dēōnib⁹ interemptio vocalis vel m

Vocalis vel m. nec in his collisio fiet

est exemplum

¶ Utinam populū hunc saluet gratia christi

¶ Positis p̄ncipalib⁹ speciebus cesuris. nūc ponit min⁹ p̄ncipales. Et
dicat autor q̄ alia sp̄s cesure est (si vox. i. dictio) cui⁹ prima l̄ra est vox
calis) subiiciatur huic l̄re m. vel vocali. nec in his dēōnib⁹ ideo fiet col
lisio. i. q̄ non abiciat aliqua dictarū litterarū. Exemplum habet in litte
ra (¶ Utinam populū hūc rē) Cum d̄r. o utinam. ecce illa dictio o
finit in vocalem. et sequēs dictio. sc̄z utinam incipit a vocali. Cum p̄o
dicat (populū hūc) Ecce li populū terminat in m. et sequēs dictio
sc̄z hūc incipit a vocali. et neutra ipsarū abiciat. immo remanēt in
versu vt p̄r (¶ Utinam populū hūc saluet gratia christi.

supple aliq̄ sp̄. in duas syllas talis figura nuncupat̄
Syllaba diuiditur. et diuersis vocatur

pro aule

est exemplum

Aulai in medio libabāt poti la bacchi

¶ Dicit q̄ si vna syllaba diuidit̄ in duas. tūc diuersis vocatur id est
nominatur. Exem. lum pater in littera (Aulai in medio libabant po
aule bacchi) ubi aulai ponitur pro aule.

Dieresis

De diereſi et ſynereſi

ſupple vocales talem figuram

Si iunges plures, dic ſynereſim tibi ſactam

id eſt iſta eadem figura

ſic dicta

Hec eadē ſpecies dicatur epſynalœpha

Synereſis

Fixerat eripedem ceruam, vir et eneus eſto

¶ Synereſis ſit q̄ due vocales in eadem dōne poſite in vnā eaz co-
gunt, vt di pro di. Et iſta figura d̄ alio noīe epſynalœpha. 7 ſit quā-
do due ſyllabe in vnā cōglutinantur, vt pr̄ in exēplo tere? (Fixerat er-
pede? (pro aenpedem, i. vocalē (vir 7 eneus) p aeneus, i. dur? vel crude-
lis. Hec autē figura eſt cōrraria dyereſi, de qua dictū eſt

talis figura abijcit remouet talem figuram
Ellipſis nectat m. perimit ſynalœpha vocalē

Tu populū alme de? ſaluasti a morte redēptor

¶ Ellipſis eſt cōſonantium cum vocalibz aſpere cōcurrētium in diuerſ
dōmbz quedā difficilis ac dura colluſio. vt (Tu populū alme de? 7c)
Aliud exemplum in Virgilio. Lirtoza multum ille 7 terris ſactar? et
alto. In ſcanſiōe collidiſ iſta littera m. cum ſua vocali. 7 etiam illa vo-
calis e abijcit. Synalœpha eſt per interemptionē concurrētium in di-
uerſis dōmbz inter ſe vocalium lubrica quedā 7 leuis colluſio. vt (ſal-
uaſti a morte redemptor) Aliud exemplū. Carthago italiā contra.

vicioſe ſc̄z p̄cedentes figure

vitande

Viles ſunt iſte p̄ cunctis, et renuende

¶ Dicit q̄ iſte figure ſc̄z ecclipſis 7 ſynalœpha (ſunt viles 7 renuēde)
id eſt euitande p̄ omnibz alijs figuris

ſupple p̄dictarum figurarum

nominari

Syntheſis iſtarum ſolet vtraq; ſepe vocari

Syntheſis

¶ Dicit q̄ vtraq; p̄dictaz duarū figurarū (ſolet ſepe vocari), i. noīari
(Syntheſis) Et d̄ a ſyn q̄ eſt con. 7 crasiſ mixtio. q̄ſi cōmixtio ſraz. ſ.
cōſonantiū quantū ad ellipſim. 7 etiā vocaliū quantū ad ſynalœphā
non t̄m dōnes quantitatem ſyllabarum

Non ſolū voces, ſed tempora ſepe vident?

Boetis

interſini in verſibus

Elidi metris, velut hic, vale inquit iolla

¶ Dicit q̄ nō ſolum voces ſeu littere elidūtur id eſt abijciūtur in me-
tris, ſed etiam tempora. vt hic (vale inquit iolla) Nam illa ſyllaba lo,
cum ſit longa duo tempora debet habere, ſed non habet niſi vnum cū
breuis efficiat. Et iſta figura dicitur boetis

talis figura

locatur

Dicitur anticheſis, ſi littera ponitur vna

g ij

Anticheſis

Regule notabiles

- locare supplētrām pro illi
- Donere cū debes aliam. sic dicimus olli**
Antithesis est lra p lra posita. vt cū dicim⁹ olli p illi. Ponit etiā ibi o p i. Et hoc fii causa maioris sonoritatis. magis em sonat o q̄ i talem figuram formabis litteram vnam
- Metathesē** **Metathesim facies si trāspōnas elemētum**
Si dicas teucere cum debes dicere teucer
Metathesis est trāspōitio litteraz in alienum locunt. nulla tamen lra ex dōne sublata. vt si dicas (teucere cum debes dicere teucer) et est propriū nomē viri. Atō hic teucer. grō hui⁹ teuceri. illius figure
- At te vitari debent species metaplasmi**
illa figura tantūmodo
- Sed pētimmeri solūmodo nos decet vti**
Hic ponit cautelam quantum ad vsū quarundā figuraz. Et dē q̄ spēs metaplasmi (de quib⁹ supradictū est) debēt vitari a te. Sed solūmodo nos decet vti penthimmeri. de qua dictū est
- Spncopa.** **Spncopa cum fiet veterum vestigia serues**
talis figura antiquoz modum teneas
Hic dē q̄ si volumus vti spncopa debemus seruare vestigia veterz. hoc est debemus cōmittere dictam figuram in dictionib⁹ in quib⁹ veteres cōmiserunt vel in similib⁹.
- De spēbus schematis.** **At spē s̄ schema p̄lepsi⁹ zeugma s̄ p̄lepsi⁹**
illa figura
- sp. species schematis
Est et hypozeufis anadiplosis epianalepsis
sp. species schematis
- Est et epizeufis et anaphorica paranomeon**
illam figuram adiungas illam figuram
- Et schekonomaton addis et homoi eleuton**
sp. sunt spē s̄ schematis adiungis illā figuram
- Et paranomasia polysynthetō addis ⁊ hpmos**
affocias illam figuram simul illam figuram adiūgis
- Augis homoproton his p̄icqz polyp̄roton addis**
sp. species schematis nominanda
- Ultima dialyton vel asyntheon ē vocitāda**
Super⁹ dē cū ē de spēbz metaplasmi excusantib⁹ barbarissimū nūc dicē dū ē de spēbz schematis excusantib⁹ solocissimū. Schema nō desinit cū

De speciebus schematis

sit equiuocū sed diuīdūt scz in schema lereos z in schema diāneos. Pā
mā ptinet ad grāmaticos. reliquū vero ad oratores Species schema
tis sunt. xvij. que numerātur in littera.

i. primo sumit ordinanda illa figura

P̄sumit q̄ sunt suprema locanda p̄lephs

video filios consanguineos

Cerno ducentos hinc natos hincq; nepotes

P̄olephs.

Hic Au. in spēali determinat de figuris q̄s enumerauit. Et p̄mo de
p̄lepsi. Et est scēdū q̄ duplex ē p̄lephs scz p̄structiōis z locutiōis. De
primo tractauit i caplo de regimie nti. hic vō determinat de p̄lepsi locu
tionis. Et dī q̄ p̄olephs p̄sumit. i. p̄mo sumit ea q̄ sunt locāda sup̄ez
ma. i. vltimate ordināda. Item p̄lephs fin Donatum est p̄sumptio
rez ordie sequitaz. vt Int̄a reges ingēti mole latinos zc. p̄cedūt ca
stris. Vel cū id qd postea accidet ante tēp̄ assignat. vt Montē sacz
arx auentinū inſedit qui postea sacer dicit̄ est q̄ illi plebs inſederat.
Hoc etiā ptz in exēplo autoris (Cerno ducēros hinc natos zc)

talis figura supple supposita

Zeugma sit i verbo si plurima clausuris vno

Hymnus chris̄te tibi. tibi laus. tibi gloria detur

zeugma

Zeugma silt est duplex scz p̄structiōis z locutiōis. De p̄mo dictū ē
in caplo de regimie nti. Sed zeugma locutiōis sit qñ plura supposita
vni p̄bo attribuitur. vt Hymn⁹ chris̄te tibi. tibi laus. tibi gl̄ia detur.
Donat⁹ dī. zeugma ē vni⁹ p̄clusio diuersis clausul⁹ a p̄e p̄iūctā. Et ē
triplex scz. p̄tozeugma. z est qñ p̄bū vniū p̄ponit ad qd sequētes sēsus
cōferant. vt viciat pudorē libido. timorē audacia rōem amētia. Veros
zeugma ē cum p̄bū vniū in medio loco sensuū positū reperit. vt troius
gena iterpres diuū qui numia p̄bebi. Qui tripodas clarū lauros q̄ sis
dera sentis. Et volucz liguas z p̄p̄etis oīa penē. Hypozeugma ē qñ
cū vno p̄bo plēs sensus claudūtur. vt diuitie inuidiā p̄t gloriā parāt.

i. diuersas orōnes iungit illa figura

Clausulas dissimiles ligat vna voce sylephs

In te chris̄te salus. in te sunt premia nostra

Sylephs

Syleph ē dissimiliū clausulaz p̄ vniū p̄bū p̄glutinata p̄cep⁹. vt in lra.
In te chris̄te sal⁹ zc. Aliud exēplū. Iā p̄t eneas z iā troiana iunēt. Cō
ueniūt. Et differt syleph a zeugmate. qz i zeugmate ē p̄iuga apta cōtrū
ad cōgruitatē. s; i sylepsi nō. Et h; fieri plurib; modis. vt statim patebit.
sp. nomie sociatum p̄bū plurale numeri

Cū collectiuo iunctū plurale sylephim

dicunt sp. grāmatici est exemplum

Assignāt aliqui. plebs ista parāt equitare

g iij

Regule notabiles

congrua sp. in singulari numero

Sed magis est propa pstructio. plebs parat ire

**Dicit qd aliq assignat sylepsim qñ ple scz pñ iungit cum noie colle
ctiuo. vt ista plebs parat eqtare. Deinde phibet nobis tale pstructio
ne dices. Sed constructio e magis pna cum dñ. plebs parat ire
talis figura pro pli numero locat frs numeris**

Est sylepsis ubi p multis ponitur vnus

i. multis militibus circūdatus

Vt cū dicis. adest rex multo milite cinctus

**Dicit qd sylepsis etiā est qñ nūer⁹ frs ponit p nūero pli. vt cū dicis
adest rex multo milite cinct⁹. ibi multo milite ponit p multis militib⁹
attribuit talis figura supposito plura apposita**

Hypozeus

Reddit hypozeus persone plurima verba

sp. homies purget

Vni. nos mundet. nos ornet gratia christi

**Hypozeus est figura zeugmati cōtraria. vbi diuersa pba in singu
lis clausulis adiungunt vni psonae. vt regē adijt. regis memorat nomē
qz genusqz. ponit etiam exemplū in littera
talis figura dōnis duplicatio**

Anadiplos

Fiet anadiplosis verbi geminatio. quando

initium i. clausule sequentis sp. clausule

Principiū clausule fit idem cum fine prioris

Ruminis istorum caret alter. alter abundat

**Anadiplosis fit qñ eadē dictio q est i fine prioris clausule reperit in
principio. vt ptz i exēplo auctoris. Ruminis istorz zc (Geminatio pbi). i.
dōnis (fiat anadiplosis. qñ pncipiū clausule sequētis (fit idē cū fine p
oris) clausule. Exēpli. vt sequit pulcherrim⁹ astur. astur equo vidēs
clausulis initium talis figura diuersis idem**

Anaphora

Clausis principiū anaphora plurib⁹ vnum

sp. peccatis sp. christianos

Christus mundauit. christus nos purificauit

**Anaphora est repetitio eiusdē verbi p principia plurū clausulaz vt
versui. vt ptz in tra (Christ⁹ mūdauit. christ⁹ nos purificauit) Aliud
exemplū. Gnate mee vires mea magna potētia sol⁹. Gnate pñs sum
mi zc. Vel anaphora fit cū loquutio nō pueniēter mōdēs aliud refert
occulre. vt Sz antea itē cōtrauere pauci in qbo carolina de qua q bre
uissime potero dicam. de qua supple cōuentione
format talis figura**

epanaleps.

Principio si nem facit epanalepsis eundem

^{antea} ^{iam}
Nobis grata prius. nō sunt mō congrua nobis.

Epianalepsis est qñ pñcipiū clausule est idem cū fine. vt ptz in lra.
Nobis grata prius nō sunt mō congrua nobis ibi nobis ponit in pñcipio ⁊ in fine clausule. Aliud exemplū. Ante etiam sceptrz dictati rez
 gis heu fugaces posthume Labunt anni.

eiuse talis figura duplicatio dōnis
Uni? est epizeuris geminatio verbi

denotantis sp. significatū est exemplum
Significatū idem. me me petit vltio digna

Epizeuris est eiuse verbi geminatio in eodem vsu sine aliq dilatio
 ne. Aliud exemplū. De me adsum qui feci in me cōuertite ferrū. Ali
 ud exemplū Virgilij. Si sic iuuat ire sub vmbrias
 dōnes quasi siles sp. voces significātes

Voces pene pares. que sunt diuersa norātes
 faciunt illam figuram est exemplum

Dant paranomasiā. nō curat vera s; era

Paranomasia fit cum dōne iterata mutata lra vel syllā sit noie di
 uersa vñ mur fectioe. vt hic (nō curat vera s; era) Aliud exēplū. Incep
 tio ē amentū band amantū. Vel paranomasia fit cū pcedēti noi aut
 nomē aut vbum p denominationē annectit. vt pugna pugnata est.

eadem pñcipium dōnes cōiuncte seruantes
Principiū simile voces iuncte retinentes

faciunt illam figuram est exemplum
Dant paranomeon. vim vitat virgo virilem

Paranomeon fit qñ eiuse syllabis ples dōnes ichoant. vt h. vim vi
 tat vgo virilē. Aliud exē. Sachina multa minar minar maria muris
 equali cōiunctione dōnes adiuncte

Junctura simili voces multe sociate

faciunt talem figuram exemplum

Dant schesionomaton. ombone repellit ombo
 est exemplum est simile exemplū

Pes pede reprimit. enhsq; retundit ense

Schesionomaton ē multitudo noim pñcipioz qdā habitu copulādi
 vt h. ombone repellit ombo. pes pede pñcipiū. enhsq; retundit ense Ali
 ud exēplū. Parla man? peligna cohors. festina viz vis. Vel schesio
 nomaton est cū in sentētiāz pñcipiū ples ponit antonomasie vt armi
 potēs tritonia virgo facit talem figuram

Clausula totalis tibi format homoptoton vno

g iij

**Epizeuris
vel epimoe**

**Parano
masia.**

**Parano
meon**

**Schesiono
maton**

**Homopto
ton.**

Regule notabiles

Homoptoton.

posita

est exemplum

Casu cōtenta. tristes flentes lachrymantes

Homoptoton est cum plura idē significātia in vna orōne ponunt
vt tristes flentes lachrymantes. Et dicit alio noie sūt cadens
pro qñ dictiones

Cum plures voces sub fine tenentur eodem

talis figura

sp. in fine

Homoteleuton

Homoteleuton erit. huic carmina cōsona subdis

sp. carmina

supple carmina

Atq; leonina simul et caudaria iunges

Homoteleuton est cum plures voces seu dōnes tenentur sub eodē
fine. i. sūt terminātur. vt puella horrida bella. Et huic figure subdunt
carmina cōsona in medio in fine. 2 carmina leonina. 2 carmina cauda
ria. scz richini in qb tenet consonātia finalium syllabar
diuersos talis figura

Polypoton.

Per varios casus distincta polypoton implet

i. orō integra

sp. figura

Clausula. littoribus contraria littora. fluctus

rogo

contrarios

Fluctib? esse precor. populis pplas inimicos

Polypton ē multitudo eorundē noim varietate casuū diffictorū
vt precor littora esse cōtraria littorib? fluctus cōtrarios fluctib?.

Hymnos

Longa tenēs seriem cōstructio dicitur hymnos.

Principio celum ac terras camposq; liquētes

Lucentēq; globum lune titaniaq; astra

Spiritus intus alit est virgilius tibi testis

Dicit auctor q hymnos est series cōtinuate orōnis. tenorem suū vsq;
q ad ultimā seruās. Et ponit exemplū virgilij. Principio celum ac ter
ras camposq; liquentes. Lucentēq; globum 2c:

varias

talis pars orationis

sociat

Diuerfas voces cōiunctio plurima iungit

**Polysyn
theton.**

Si polysyntheton est materq; paterq; neposq;

Polysyntheton est orō nera iūctiōib?. vt pz i tertu. vt materq; ne
posq; vel Athamasq; thoasq; pelidesq; neoptolem? pimusq; machao
cōiunctione adiungitur

Cum fine iunctura varie voces sociantur

Dialyton facient. rex miles plebs negat illud

Dialyton siue **asyncheton** ē figura supiori p̄traria. Fit em̄ qñ varie
dēones sine iunctioibz ad inuicē sociant. vt p̄z hic (Rex miles plebs
negat illud) Aliud exēplū. Ferre citi flāmas date tela ipellite remos
ille figure

Dialyton.

Ultra tropi species metaphora metonymia

**De specie-
bus tropi**

Antonomasia catachresis vel metalepsis

Onomatopoeia vel epitheton et homoeufis

Synecdoche vel periphrasis simul allegoria

iungis illam figuram p̄cis talis figura iuncta
Adis hyperbaton his. et hyperbole fit sociata.

Dicto de figuris excusantibz barbarismum ⁊ solocismū. sequit nūc
videre de figuris excusantibus vicia annera que quidem cōtinentur
sub tropo. Et est tropus sermo a p̄cipali ⁊ naturali significatiōe trās
latus ad aliquam similitudinē exornāde orōnis grana. Cui⁹ tredecim
sunt species quas Alexander enumerat in littera

p qñ equalis
Cum res est alijs similis p nomine nomen

Est exemplum
Ponitur. vt cū fit homo simplex dicit⁹ agnus

talis figura
Debet metaphora dici translatio talis

**Metapho-
ra.**

Hic autor ponit p̄mā spēm tropi que d̄r metaphora. Et ē metapho-
ra rez. verbozqz translatio a p̄pā ficatiōe ad ipropriā p̄ similitudinē. deco-
ris aut nēcitatis. aut emphaseos grā. Verbi grā. Est aliq̄s simplex et
dicū illum hoīem esse agnū p̄ similitudinē. qz agnus d̄r esse simplex p̄pter
ei⁹ innocentia. Metaphora fit sex modis. P̄mo ab aīali ad aīale. vt hic.
Tiphyn aurigam celeres fecere carine. Ab agitore em̄ ad gubernato-
rē trāstulit. Secdo ab inaīali ad inaīale. vt pelag⁹ tenuerē rates. p̄ na-
uitorates dixit. Tercio ab aīali ad inaīale. vt Ar. p̄cutercello mirar⁹
vertice mōtis. Pro catumie p̄rice dixit. q̄ est aīaliū t̄m. Quarto ab in-
aīali t̄m ad aīale. vt si t̄m pectore robur cōspicias. a ligno em̄ ad hoīem
trāstulit. Quinto ab eo qd̄ p̄cedit ad id qd̄ sequit. vt spem vultu simu-
lar. p̄leticiam q̄ puenit ex spe. Sexto ab eo qd̄ sequit id qd̄ p̄cedit. vt
Heriteqz expectet p̄mia palme. p̄ p̄tute ex q̄ palina. p̄cedit. Et d̄us-
plex metaphora scz reciproca. ⁊ vni⁹ p̄tis. Reciproca metaphora est q̄
facile cōuertit p̄r vt altū mare. celūqz p̄fundū. Possum⁹ em̄ p̄uertē scz
altum celū mareqz p̄fundū. Vni⁹ partis metaphora est que cōuertit
non potest. vt germinare vites. fluctuare segetes. volitare nubes. In
istis em̄ rebus germina fluctus et alas non inuenimus.

Regule notabiles

Catarches

talis figura

Fit catarchesis. ubi sub nomine res aliena

Est exemplum

Signatur sic pisce carens piscina vocatur

Catarchesis est usurpacio nomis alieni. vt piscina est loc⁹ piscium nihilomin⁹ interdum sumitur pro loco piscib⁹ carente. dum tamen sit aquosus. Aliud exemplum. vt patricida qui fratrem vel uxorem occidit. cum ille pprie est patricida qui patrem occidit

precedente

talem figuram

Metaleph.

Pro preeunte sequēs positiū faciet metalepsim. Ut cum significas annos dic per tot aristas

Metalepsis ē dictio gradatim pges ad id qd ondit (vt cū fcas annos tot paristas. In qlibet em anno pducunt aristae. 7 ideo p tot aristas. tot annos significas. Aliud exemplū. vt spelūcis abt idit atris. ab atris em nigre itelligunt. a nigris tenebrose. 7 p hoc in preceptis pfūde multos inuenimus illius figure

Metonymia.

Plures esse modos reperimus metonymie

pro qñ

.i. ecōuerso

Cum p contēto: quod cōtinet: aut viceuerſa

locatur

.i. ecōuerso

Ponitur. aut factor p facto vel retrouerte

Metonymia est dictio ab vna ppria significatiōe ad aliam ppriam trāslata. Et fit sex modis. Primo cum ponit continēs pro cōtento. vt nec pateras libate iouis. pateras p vino. Secūdo cum ponit contentum pro cōtīnēte. vt crateres magnos statuūt 7 vina coronāt. vina p crateres. Tercio cum ponit inuētor vel dominās p inuēto seu subiecto. vt sine cerere 7 baccho friget venus. p sine pane 7 vino. Quarto cum ponit inuēctum vel subiectum p inuēctore vel domināte. vt vinū precemur pro bacchum. Quinto cum ponit efficiēs p effectu. vt mestumq; timorem. qui mestum faciat. Sexto cū ponit effectū p efficiēte. vt si melior remis. infert em velocitatē que p remos fit.

talis figura

excessus

Antonomasia

Antonomasia solet excellētia dici

.i. nomen pprie qualitatis

Si proprium taceas nomē ponens generale

hoc nomen proprium

Sc dauid infnuas nomē dicendo propheta

Antonomasia est significatio vice nomis posita. vt saturnia iuno. Et fit trib⁹ modis. scz ab aio. vt magnanimusq; anchiliades p eneeas. A corpe. vt atq; his aligez dictio affat amorem. p cupidine. Et ab eg

De antonomasia

trinsecis deōnibus. vt infelix puer atq; impar cōgressus achilli. p infelix troilus. Antonomasia fit qñ nomē cōmune ponit pro p̃prio. vt cū dīcīm? p̃pheta itelligim? dauīd. Et hoc fit vt excellentiā denotem?

Si iungas propriū vocī rem significanti

talis figura

Est exemplum

Sit epirethyon. vt si dicas tristia bella

Epirethyon est p̃posita distinctio p̃prio noi aut om̃adi. aut destruedi. di aut iudicadi cā. Om̃adi. vt dia camilla. Destruedi. vt scelerūq; iue tor. vltices. Iudicandi. vt larissēus achilles. Et fit triū modis. Primo ab aio. vt pius eneeas. 2 p̃ceptor diuū mezentī. Scdo a corpe. vt pulcher iuli. 3 leta venus. Tercio extrinsec? 3 hec in plures spēs diuisa est. Aut a loco. vt itac? vltices. Aut ab actu. vt enea nutrit caletia. Aut ab euentu. vt insula diues opum teneos

sp̃. aliquam

integrō. itotū p parte

Si partem sumas pro toto vel viceversa

talem figuram

Est exemplum

Synecdochen facies dicens hec ē caput alba

Synecdoche ē scatio plenī itellec? cū pl? minusve p̃nūcias. Fit em̃ si partē sumas p toto. vt puppels tue pubels tuoz. a puppib? em̃ na ues. et a pube oēs socios fecit. aut eōuerso vt ingēs a frice pont? per ingēs pars ponti. Duplex ē synecdoche. scz cōstructionis 3 locutionis. Synecdoche cōstructionis p̃nūet sub schemate. 3 est species aniptro sis. De synecdoche locutionis hic loquitur

talem figuram

fungas

Onomatopeiam facies si nomie sumas

De sonitu tratra. sic sus scrophia dicitur esse

Onomatopeia est nomē fictū vel de sonitu tractū. vt tinnit? aeris. clangor tubaz. Sic etiā sus dī esse scrophia a sonitu quē facit. sic etiam rīnīnabulū 3 taratanta dicta sunt a sonitu

Periphrasis circumloquū de iure vocatur

in placōe verbor

describere cōgruam

Cum verbis curas attollere rem tibi gratam

Aut in re turpi verbis non turpibus orī

Periphrasis ē numerosior dictionū in diuersa rei scatio p̃gregario p̃boz ambitū rē describēs. Et fit duobz modis. Primo om̃ade rei cā que pulcra ē. vt venustatē splēdide poucat. vt Enā p̃ma nouo sparge bar lumine terras. Tironi croceū linquēs auroa cubile. Poterat em̃ dicē Jā lucebat. vel dies orī enat. Scdo vitāde rei cā que turpis ē. vt Fecit itatē circūcū deuiter vt placidumq; petiuit. Cōtūgus effusus gre mio p membra. sopozi. His em̃ p̃bis cōcul. cum ostēdit.

Epitheton

Synecdoche.

Onomatopeia.

Periphrasis

Regule notabiles

Hyperbole

Transcēsus veri manifestus hyperbole fiet

Altra ferit sonus armorū. clangorq; tubarū

¶ Autor dicit q; hyperbole est transcēsus manifestus id est excessus (ver) id est veritatis. Et fit vel causa augēdi. vt nūc candidior. vel minuendi vt testudine tardior ibat.

dictionum

faciet

talem figuram

hyperbatō

Vocum turbat? formabit hyperbaton ordo

Hui? sunt

Synthesi huic themelisis ac hystherologia subsūt.

quiq; spēs.

His et anastrophā vult pariter parēthesis addi

¶ Hyperbaton est verborū transgressio quendā ordinem perturbās Lūius species sunt quinq; scz hystherologia vel hysteron proteron. Synthesis. themelisis. anastrophā. parenthesis.

talis figura

vocari

Hysteron et proteron solet hystherologia dici

scz hystherologia

debitum ordinem

variat

Hec fit cum rectam seriem sentētia mutat

Est exemplum

Hi cererem correre parāt et frangere saxa

¶ Hystero. proteron vel hystherologia fit qñ mutat ordo snie cū recta serie pborū. vt prīm h exēplo (Hi cererē rē) Nā prius frāgē seu moles re debēt cererē r granum q; correre seu decoq̄re. Aliud exēplū. **Do-** res mitis r mentia conder. pus em̄ mentia cōdunt. deinde leges r ant.

talis figura

i. sermo

Synthesis

Synthesis est omni confusa locutio parte

secunda.

Est exemplum

Nos virtute lauat qui labē criminis ornat

¶ Synthesis ē obscurz hyperbaton ex oī pte pfusum. vt prīm illo exēplo (Nos p̄tute lauat rē) Est em̄ ordo ille. qui lauat labem criminis ornat nos p̄tute. Aliud exemplū **T**ris nothus abreptas in saxa latētia torquet. Saxa vocāt itali medijs que in fluctib; aras. Quorū ordo ē. **T**ris scz naues abreptas nothus torquet in saxa. Que scz saxa in his medijs fluctib; latētia itali vocant aras.

talem figuram

in duas partes

diuisa

Tercia the

malis.

Dat themahim binas in partes dictio setta

Est horee regio septem subiecta trioni

¶ Themahis est vni⁹ dēonis sectio vna dēone vel plurib; intersectis vt prīm textu (Est horee regio septem subiecta trioni) Ecce septentriōnī est vna dictio que diuisa est.

De Synthesi

Dicitio: si subicit: cum sit precedere digna

talis figura Est exemplum

Fiet anastrophe sic. **surgit mare litorea contra**

Anastrophe ē pboz tātūmō pposter^o ordo. vt (surgit mare litorea)
Ecce illa ppo (pra) deberet pponi suo casuali. z postponit suo casuali
i. clausula sclausulam interponis

In clausa clausam si comiscas alienam

talis figura prelia

Inde parathesis est princeps. qz bella parantur

inimici satellitibz defendit

Hostes: milicibz urbes premunit et armis

Parathesis ē in spoliata ozo diuerse snie vt prz i lra Princeps (qz bella ini
nātur hostes) milicibz urbes pmunit z armis. Aliud exēplū. Aeneas
(neqz patri^o pstitē mētē) Passus aōz rapidū ad naues pmittit achate
significat sp. significatum

Cum designatur aliud qz clausula signat

talis figura scz allegorie

Allegoria datur septem species dabis illi

iste figure

He sunt antiphrasis charientissimos et enigma.

Atqz parcemia sarcasmos et ironia

Ancisimos tandem poictis fit socianda

Allegoria ē tropus p similitudinē vel cōtrarium qua aliud signifi
catur qz dicitur. vt laterem lauans. aerem verberans id est temp^o per
dens vel inutiliter expēdēs. Huius species enumerat autor in litte
ra. et subsequenter declarat.

prima spēs allegorie i. cōtrarium sensum

Antiphrasis sermo signās cōtraria dictis

i. densum nemus lucefcit

Sic lucum dices quia raro luce nitefcit

Antiphrasis est dictio ecōtrario significās. vt bellum qsi mīme bo
nu. lucus qsi mīme lucēs vel raro lucefcit. parca eo q mīme pareit
talis figura i. dura prolatio pbozum

Est charientissimos cū pfero dura relatu

Gratius. hinc hamon nomen traxisse videtur

Charientissimos est de quo dura relatu gratius pferitur aliq. vt cū
interrogam^o. Nunquid nos quesierit aliqs. respondeat bona salus
vel fortuna. ex quo intelligit neminem nos quesierisse

**Quarta a
nastrophe.**

**Quita
renthesis**

**Allegorie
h? sunt sep
te species**

**Prima an
tiphrasis**

**Scda cha
rentissimos.**

Regule notabiles

Tercia enigma ^{i. non manifesta sententia} **Obscurus sermo quasi mirandus fit enigma** ^{talis figura}
^{Est exemplum}

Patrem progenies occidit matris in aluo

Quam mater genuit generauit filia matrē

¶ Enigma est obscura sententia per occultam similitudinem rerum. ut (Patrem progenies etc.) Et de beato thoma cantuariensi intelligit. Nam ipse erat pater aliarum progenies pro humana occidit cum predicante in aluo matris scilicet ecclesie (Quam mater genuit) Per matrem significat aquam in glaciem conuertere et ex eadem rursus effluere

Quarta paremie

Si preponatur prouerbis publica dices

^{talem figuram}

Esse paremiam lupo est sermone sub isto

¶ Paremia est accommodata rerum temporibusque puerbium. Rebus ut aduersus stimulum calcitra. i. superbis resistere. Temporibus ut lupo est in fabula id est tace. Erunt enim aliqui de aliquo fabulantes et supponentes quidam odiosi eis. ut sermo retrahat alter eorum dicat hoc puerbium lupus est in fabula. quod etiam communiter vsitatur

^{talis figura}

Quinta sarcasmos

Sarcasmos solet hostilis derisio dici

^{iuuante serie loquendi}

Auxiliante modo dicendi significata

¶ Sarcasmos est plena odio atque hostilis derisio (Auxiliante modo dicendi scilicet). i. cum talis derisio fit cum modo. ut hic. Est agros et quibus bello troiane petisti. Desperam metire iacces. Aliud exemplum de euangelio. Alios saluos fecit. seipsum non pro saluum facit. Strenuus est descenderat nunc de cruce et credemus ei. Item Deus quos percussisti gladio mortui sunt. cum hoc dicitur alicui qui neminem gladio percussit. Sarcasmos est figura quam committimus mordendo aliquem in sermone. et huic contraria est antisarcasmos

^{dictiones i. verbis} ^{talem figuram}

Sexta ironia

Per voces dictis contraria dant ironiam

¶ Ironia est oratio propter sensum in contrarium reddens pronuntians. Guitare ad iura. ut hic nunc et metui lectum euertere parentis. Et dicitur iron quod est eleuare. quia in sermone ironico eleuamus vultum et gestum. Aliud exemplum Egregia vero laude et spolia ampla referis. Tuus puerus tuus immas natus et memorabile nomen. Una dolo diuina si semina vita duorum est

Urbane ludens verbis non concitus ira

^{illam figuram}

Septima antisarcasmos

Antisarcasmos facies. hircos mulgere laboras

De speciebus allegorie

Antisimos ē multiplicis p̄tutis figura. Antisimos em̄ vocat̄ quies qđ rustica simplicitate caret. ⁊ faceta s̄aris vrb̄anitate expositū est. vtz hic (hircos mulgere laboras) qđ tñ valet sicut nihil facis. Ecce pulcz exēplū antisimos Bauus ⁊ mceuus fuerūt duo poete paz sc̄etes et multū odiebāt p̄gillū. Virgili⁹ em̄ hoc paruipendēs voluit eos vrb̄a ne deludere. ⁊ tō p̄posuit ista duo carmina. Qui bauū non odit amet tua carmina mceui. Atq; idē iungat vulpes ⁊ mulgeat hircos. Quali dicat qđ vtriusq; carmina vilia erāt ⁊ tñ facit qui sequit̄ ea quantū qui iūgit vulpes ⁊ mulget hircos. Itē antisimos est cū dī. fili mulieris vltro vtz rapiētis. i. fili⁹ mētric⁹ dicit salue o nate. Itē Apls. Utinā ⁊ ab scindant qui vos p̄turbāt. Et ē antisimos tria figura de sarcasmos

talis figura

sp̄. minus notam

Est et homozeusis quādo rem significabis

sp̄. re magis nota

sp̄. p̄ similitudinem

Et alia cui rem possis conferre priorem

sp̄. res

sp̄. rem

Que sit nota minus p̄ eam que notior extat

iste figure

Tres species icon parabola subsunt.

Homozeusis est min⁹ note rei p̄ similitudinē ei⁹ (que magis est nota demonstratio. Hui⁹ sunt tres species. scz icon parabola. ⁊ paradigma. Subsequēter declarat easdem species.

eodem

p̄pationē facit talem figuram

In simili genere: qui compar: efficit icon

sp̄. figura antiquoz

talis figura

Hec solet ex vsu qñq; parabola dici

Icon est p̄sonaz inter se vel eoz (que p̄sonis accidūt) comparatio. vt Os humerosq; deos filis. Interpretat̄ icon imago. Et nota qđ in exēplo p̄dicto fit cōparatio enee ad deum in pulchritudinē. Aliud exēplū. Et dīm⁹ gloriā ei⁹ quasi vni genit̄ia patre. Item neq; nubent neq; nubent. neq; ducēt vtroz. neq; em̄ vltra mori potuerūt. equales em̄ angelis sunt. Hec figura ex vsu dici solet parabola.

Sed dici poterit de iure parabola. si quis

i. in pares p̄pationem facit

Inter dissimiles res compar. vtrputa semen

i. s̄bum dei

i. qđ cecidit in terram bonam

Est euangelii quod nutriuit bona terra

i. cecidit super lapidem

i. cecidit inter sp̄inas

Quod petra suscepit. qđ spine detinuerūt

homozeus.

Prima iconicalmos l' caratipro.

Secunda parabola

Regule notabiles

Parabola est rex dissimiliū ꝑꝑatio (reputa semen ꝛc) hoc ē exēplū
 Silitudo exēpli ꝑꝛ. si ꝑbum dñi ꝑꝑꝛtū in corde boni viri nutrit. hoc
 est fructificat. et in corde mali viri nō. Sed ꝑ silitudinē clarius ostēdit
 hoc. Semen ꝑꝑat euāgelio siue ꝑbo dei. bona terra opat bono corꝑi.
 petra ꝑꝑat malo cordi. Aliud exemplū. At veluti magno in ꝑꝑlo cum
 sepe coorta ē seditio. Et pabola fit octo modis. Primo ꝑ habitus. vt q
 lis in eurore ripis. aut ꝑ iuga cynthi exercet diana choros. Tercio ꝑ colo
 re vt Indum sanguineo veluti violauerit oestro. Si q̄s ebur. Quar
 to ꝑ vocem. vt q̄lis nugitus fugit cū saucius arā Taurus. Quinto ꝑ
 energiā vt In segerem veluti cū flāma furentibꝫ austris Incidit. Ser
 to ꝑ altitudinē. vt Qualis aerē liquētia flumina circum. Siue padꝛi ri
 pis. Septimo ꝑ effectū. vt sic funere ꝑmo. Artonite pariere domus.
 cū corꝑa nondū conclamato iacēt. Octauo ꝑ silitudinē z veritatē vt
 non sic aggeribꝫ ruptis cum spumeis amnis Exit.

talem figuram .i. primo cōparationē facit postea

**Tercia pa
radigma**

Hic paradigma facit q̄ primū cōparat et post

Assignat simile. domini sunt semina verbum

sp̄. sunt

.i. que non habet deuotionem

Spine diuitie. mens arida petra vocatur

Paradigma est enarratio exempli hortātis z deterrētis. Et fit qñ ꝑ
 mo fit ꝑꝑatio. et postea ꝑ talem silitudinē illa talis ꝑꝑatio declarat. vt
 ꝑꝛ in lra. Nam facta ē mētio de semine de spinis z de petra. z postea il
 li termini declarant hoc mō. Semina sunt ꝑbū dei. spine sunt diuitie
 tpales. petra est mens arida. Et fit ꝑ modū hortātis vt hic. Antenōz
 potuit medijs elapsus abiuit. Illyricos penetrare sinꝫ ꝛc. Aliud exē
 plum. vt Helias erat filius nobis passibilis. z oꝛōne orauit vt nō plue
 ret sup terrā. z nō pluuit. Item in euāgelio. Respicite volatilia celi que
 nō serunt neqꝫ metūt neqꝫ cōgregant in horrea. sꝫ pater vester celestis
 pascit ea. Aut ꝑ modum deterrētis. vt hic Aut nō sic phrygius pene
 trat lacedemonia. Ledeāqꝫ helenā troianas vexit ad vbes. Aliud ex
 emplū habet in euāgelio. In illa hora q̄ fuerit in tecto z vasa eiꝫ in do
 mo nō descēdat tollere illa z qui in agro sūt nō redeat retro

sp̄. prepositiua seruans scationē .i. ꝑꝑōnis

**Prothefios
paralange.**

a Iterius vox vna tenēs vim prepositiue

talis figura

Vt supra ꝑꝛo de fit prothefiosparalange

Executo singulatiu de figuris scōm ordinē Donati. hic ꝑsequitur
 de quibusdā figuris q̄ ꝑnt retorqueri diuersimode ad ꝑdictas. Dicit
 ergo qꝫ ꝑꝛthefiosparalange est vniꝫ ꝑꝑōnis. ꝫ altera positio. vt supra ꝑ
 de. vt in Virgilio. Multa sup ꝑꝛimo. .i. de ꝑamo. In ꝑ int. vt accepit
 eū in vlnas suas. .i. int vlnas. Bñdicta tu i mulieribꝫ. .i. inter mulieres.

De prothesios paralāge

et sic de alijs. Et dicitur a prothesis quod est propositio. et paralāge mutatio quod
si mutatio propositio in propositum
pro quod denotat

Cum plus significas dicēs minus. hec tibi fiet.

illa figura affirmando .i. duplex negatio
Liptora. fit sub ea firmando negatio bina

Liptora est cum minus dicitur et plus sciamus. ut mihi iussa capescere fas
est. Vel fit quod due negationes faciunt unam affirmationem. ut nonnunquam le-
gi. i. multoties legi. Et huiusmodi per negationem magis affirmatio suam. ut
non mediocriter conturbat animus meus. i. valde perturbat animus meus
talem figuram

Describendo locū topographiam faciemus

Topographia est loci propria descriptio. ut in Ouidio. Et similes aduncos
modice falcas in arcus. Aliud exemplum. Et in specu tenebras notissima
fama. insula. Est et alia figura dicta topographia. et est loci ficta descriptio
Est in secessu loco loci insula portus. Efficit obiectu lateat etc.
ut talis figura

Chronographia solet certum describere locū

Chronographia est temporis descriptio. ut in Ouidio. Namque sub auro-
ra dormitare lucerna. Tempore quo cerni somnia sua solent etc. Et dicitur a chro-
nos. i. tempus. et graphos scriptura. Aliud exemplum. Tempus erat quo
prima quies mortalibus egris. Incipit etc.

sp. res .i. ecouerso
Si dicatur agens patiens res vel viceuerfa

pro vel equali
Sive modo simili tibi fit couersio facta

illa figura .i. bucce pflauerunt fistulam
Fiet hypallagium. perflauit fistula buccas

Hypallagium est ordo sine cum verbis mutat. Fit enim quod agens ponit
pro patiente vel ecouerso. ut patet in ista (pflauit fistula buccas). i. bucce p-
flauerunt fistulam. Aliud exemplum. Dare classibus austros. per classes austris
faciens talem figuram

Personarum noua formans dat prosopopeia

Prosopopeia est noue persone fictio. Fit enim quod res animata et rationale loquitur
ad reanimata vel ecouerso. vel quod rationale loquitur ad irrationale vel ecouerso
p. sone non prout dispositus talis figura

sp. persone scilicet in conficiendis epistolis
Absenti sermo directus apostropha fiet

Sic loquor absenti scripto dum mitto salutem

Astrophra est sermōis a persona ad personam directio. Et sic fit. ut si fa-
ly j

Liptora.

**Topogra-
phia**

**Hypalla-
gium**

prosopopeia

**Apostro-
pha**

Regule notabiles

etius fuerit sermo de aliq in psona tertia. z postea dirigat ad eundem i
scda psona. vt *Hec te tua pluria panthu labante pietas. neapollinis*
terit. *Huius* etia exēpla pluria repies i autoribz z in lris missiuis
sp. nomen .i. nomē substantiū mutatum

Est adiectiū substantiuo resolutum

Endiadis. .i. bñ in adiectiū talem figuram facio
Aut ecōuerso. sic endiadim tibi forma

Armatumqz virum designo per arma virūqz

Armatqz viro decet arma virūqz notare

Endiadis ē adiectiū in substantiū vel substantiū i adiectū pmuta
tio siue resolutio. vt in Virgilio. *Arma virūqz cano. z in lra. Armatū*
qz virū zc. Et fit duobz modis scz cōiunctim z disiunctim. Cōiunctim
fit qñ adiectiū z substantiū simul ponūtur. vt in lra (vt armatū virū)
Disiunctim fit qñ solum adiectiū ponit vel substantiū.

.i. extra pncipale ppositum discurret

Echasis Extra materia describēs vana vagatur

sp. grāmatici sic dictam

Autor et hāc plures echasim dīcere figuram

Echasis ē qdā euagatio materie. vel ē digressio qdā a pncipali ma
teria. vt apd georgica Virgilij i tēpestatis descripiōe apparet. Sz no
ta qd hec figura nihil vñ nisi reuertat ad ppositū suū si fiat pulchra ē
talis figura cōmittitur substantiū

Emphasis Emphasis efficitur si supum proprietatem

notificans locas adiectiū

Designās ponis. obi decet mobile poni

dico manifeste pro est scelerat

Sic loquor exp̄sse dicēs dau? est scel? ipsum

Emphasis ē expressiua locutio. Et fit cū volētes exp̄mere aliqd acci
dens vtinur noie substantiū p adiectiū significāre illud accades ad
maiorē expressiōē. vt si ponat scelus p scelerato. vt dauus ē ipm scel?
id est ipse dauus est scelerat? z nō est aliū sicut ipse

talis figura resoluens pcedentia

ephereges. Est epheregesis exponēs dicta priora

Epheregesis est succincta expositio pcedentiū. vt hic *Legerat huius*
amor nomē titulūqz libelli. Et hoc fit ad exp̄mendū sniam intentā
pro qñ rāces .i. male talem figuram

Euphonia Cum retices quod turpe sonat dices euphonia

Circuit hec. et reliquie dant religioqz

Enphonia ē bona sonoritas i dōe p̄siderata. vt i hac dōe (circule)
et nō circumit (reliquie) z nō relliq̄e (religio) z nō relligio (meridies) z
talīs figura sp̄. suppositū (nō meoidies)

Dicit esse lepos hmo direct? ad vnū

Lepos

dōne plis numeri est exemplum
Utens plurali. velut hic nostis bene presul

Lepos interpretat vrbānitas loquēdi. Et est lepos ad vnā psonam
pluralis nomen sermōis directio. vt pr̄z in lra (Nostis bene p̄sul. i. pla
tus. Hec figura inuenta est causa honoris.
pro tali accitē locare

Pro numero numerum. p̄ casu ponere casum.

talīs figura discōuenientia
Sic facit antithesis. inter se dissōna iungēs
frequenter locari

Antithesis

Sepius audiui temp? pro tempore poni

Ludere ludebant ad ludēdumq; vocabāt

id est vnum temp? ponit pro alio

In pphetijs mutātur tempora sacris

Antithesis ē accitīs p̄ accidēte positio. Et sit qñ casus ponit p̄ cas
su. vt Urbē quā statuo vīa ē. Numer? p̄ nūero inquārū resultat ipso
p̄ietas p̄structibilitū. vt turba ruūt. Vel alit. vt multo milite. i. mult?
militibz. Tps p̄ tpe. Vñ h̄glt. Exaudin gemit? p̄ exandiebat. Et i
p̄phetijs ponit p̄teritū p̄scm p̄ futuro. vt in Daniele. Affuit hirc? ab
aqlone zc. vbi ponit affuit. p̄ adent. z h̄ sit cā maioris certitudis
per talem figurā correspondēt

Verba per antitheton respondēt vltima primis

Antithetō,

Sunt daniel noe iob castus rectorq; maritus

Antitheton. put sumit in h̄ loco ē subsequētū ad p̄cedētia reductio
vt cū singula singul? correspondēt. vt pr̄z in lra (Sūt daniel zc) Last? re
ducit ad li daniel. rector ad noe. marit? ad Job. Sit etiā antitheton cū
fr̄ia fr̄is opponūt. vt ap̄s Quidiū p̄ metamorphoseos. Frigida pu
gnabāt calidis. humētia siccis. Doliā cū duris. sine p̄odē h̄ntia p̄od?
id est respōsum dans opponenda

Respondēs ad ea tibi que sunt obijciēda

cōmittis talem figuram queratur
Das antipophoram: cum nil tñ obijciatur

**Antipo
pharia**

Antipophara ē tacite obiectōi plara m̄sio. vt hic sonat lra. Exēplū
habet i Outorio. Dia nāq; tuo sentor te q̄re ramisso Rertulerat nato
nestor at ille mibi. Aliud exēplū. Nihil mibi rekrabas. attñ ipse veni.

h h

Regule notabiles

- Anticlasia.** ^{contrarios} ^{talis figura} Sensus oppositos notat anticlasia eodē
 Verbo non obsto sed toto posse resisto
 ¶ Anticlasia ē sentētie p̄trarie i orōne cōtinua positio. vt p̄tz in l̄ra (nā
 obsto. s̄z toto posse resisto) Erōz ab anti qđ est p̄tra. z clasis snia.
 cū sermone permutat talis figura sententiam
- Antimetabola** Cum verbis vertit antimetabola sensum
 Non ut edas viuas. s̄z edas ut viuere possis
 ¶ Antimetabola est in orōne cōtinua sermōis cum snia p̄mutatio. vt
 p̄tz in l̄ra. Nō vt edas viuas. sed vt viuere possis edas
 i. loquit aliquid aliquando sp̄. quod famur
- apophipisis** Incipim⁹ faci quicqz quādoqz. sed illud
 voluntarie cessamus interrumpimus
 Vltro desinimus. intercipimusqz tacēdo
 exigit talis figura
 Vult apophipisis dici defectio talis
 ¶ Apophipisis i coloribz rhetoracis vocat p̄cissio. Apophipisis ē sen-
 tētie p̄ orōnem interceptio. Et fit qñ incipim⁹ faci quicqz z vltro. i. vo-
 luntarie (desinim⁹ illud) qđ intercipim⁹ tacendo illud. vt i hoc exemplo
 Theretij. Ego ne illam. q̄ illū que me. q̄ me nō. hoc ē ne illā digner ad
 uerū meo. q̄ illum p̄posuit mibi. que me spernit. q̄ me nō suscepit beri.
 Aliud exemplū. Nunqđ ego recolo que tu. s̄z dicere nolo
 talis figura vno locare aliud
- Euphonismos** Euphonismos erit p̄ verbo ponere verbū
 Exultat domini laudem mea lingua superni
 ¶ Euphonismos ē positio p̄bi pro p̄bo. Unde p̄s. Exultauit lingua
 mea iusticiam tuam. i. cum exultatione decantauit. Etiam patz in l̄ra
 (Exultat domini laudem)
 id est accidens variat talis figura
- synepthetis.** Contingens verbi mutat synepthetis. ecce
 i. vna creata s̄z eua sp̄. mulieres
 Unica facta fuit mulier. q̄ sunt modo plures
 variatio i. n̄m modū loquēdi
- Illā sed in nostz mutatio non venit vsum**
 ¶ Synepthetis ē accitns p̄mutatio in orōne diuersa. Et sic duabz mo-
 dis p̄mo qñ fit p̄mutatio numeroz. vt p̄t. in l̄ra (Unica mulier scā
 fuit q̄ sunt mō p̄les. z p̄tinet sub hylep̄s. Secdo qñ fit p̄mutatio p̄sona
 rū vt hic (Dñi ē sal⁹ z sup̄ p̄plm tuū b̄dictio tua) Et hec sp̄s reouat

apostrophā. Nota q̄ hac figura nō licet nob̄ uti. iō dē ista s̄m n̄m
 .i. due spēs ista figura

Dicuntur bine species hec synthefis esse

sp. q̄ dicta est. sp. illud accūs mntamus

Scilicet hec et ea qua psonā variamus

Nobis parce deus nostros lauet ille reatus

Quali dicat q̄ synthefis fit duob̄ modis. ut dicim⁹ ante. Construe
 (spēs synthefis dicunt⁹ esse bine. sc̄ hec) supple de q̄ dictū est i p̄cedētib̄
 p̄lib̄ (et ea qua). i. p̄ quā (variā). i. mutā (personā. ut p̄zibi) (No
 bis parce de⁹. nostros lauet ille reat⁹) Ecce p̄mo in sc̄da p̄sona loquit⁹
 mur cum dicim⁹ parce. Deinde in tertia cum dicim⁹ lauet

erigit talis figura sp. paucis significare

Vult oligopomenon ex dictis plura notare

.i. cognita relatione

narrare

**Oligopo
menon**

Nota sermone sic plura decet memorare

incendit filiū regis sc̄ helenā vxorē sp. p̄ vim illū viz mas
 sc̄ carnal⁹ troianoz regē menelai ad bellū gnamimū

Vit amor paridem. nuptā rapit. armat atridē.

Vindicta. sc̄ inter grecos templū .i. post q̄ troia capta fuerit suc
 et troianos palladis cendit ⁊ fundit⁹ euertit

Ultio pugnatur. fit machina. troia crematur

Oligopomenon est sub paucis p̄bis multoz p̄phensio. ut p̄z i tex
 tu. in quo p̄ duos p̄culos tota h̄storia troiana p̄phendit. Aliud exē
 plum. Dors mala. mors intus mal⁹ actus. mors foris vltus. Tum
 ba. puella. puer. lazarus ista notant

declarans talis figura

.i. ignota .i. pereque ignota

Exponēs erit homophofis nō nota per equa

incognita

est et exemplum

homophofē

Vel magis ignota. dic alchitrop esse cauillā

Que tenet allibadam cum valdagora sociatā.

Homophifis ē expositio ignoti p̄ magis vel eque ignotū. ut cum q̄
 rit. quid ē palmito as are. r̄ndet p̄taro as are. vel q̄n p̄ grecū exponit
 latinū. ut iterrogādo qd̄ sit hō. ⁊ r̄ndeat antropos. Idē est i exēplo lre
 Pro cui⁹ euidētia notandū. q̄ i astrolabio sunt qdā rabule ad modū
 ligni vel lapidis dispoſire. q̄z vna ē allibada. ⁊ alia valdagora q̄ ad in
 uicē cōiuncte sunt mediāre cauilla. q̄ dicit alchitrop

multonēs plata repert .i. sacra scriptura

Sepe prius dicta geminat tibi theologia

h̄ i q̄

Epimone.

Regule notabiles

Epimoneq; notat hec si repetitio fiat
Ut quod dicitur. sic certius esse proberur
Expectando dauid expectans sic geminauit

¶ Epimone est eiusdem dēonis repetitio imediata. vt Amē amen dī
 co vobis. Et sic reducit ad epizēsum. Alij dicūt q epimone fit qñ dī
 etio nō tota reperit. s; principiū tñ. vt ps. Expectans expectaui dñm.
 Hec figura multū reperit in sacra scriptura. Ideo dē theologia gemi
 nat tibi sepe prius dicta) Et hoc fit vt illud qd. dicit sic. pbeť esse certi
 us. Deinde ponit exemplū dauid dicētis. Expectādo dauid rē. Ali
 ud exemplū Cantās cantabo. laudans laudabo

alique

associantur

.i. deo

**Antropos
patos.**

Si que sunt hominis assignātur deitari

talīs figura supple est

Antropospatos est sic sepe dei legis iram

¶ Antropospatos est cum humane res ascribunt deo (sic tu legis se
 pe dei irā. vt in ps. Dñe ne in furore tuo arguas me neq; ira tua cor
 riplas me. Irasci em̄ et furere spectat ad hoies. et nō ad deum.

**Homopa
thion**

Si sint res aliquę concordī federe nere

Id quod inest vni reliquam dices operari

Sic linguam cordi concordem dicē meditari

De homopachion istam dicē esse figuram

¶ Homopachion vel homopachion est attributio vni⁹ p̄prietatis al
 teri vt innuit lra. Cōstrue igit sic (Si aliquę res sunt nere). i. cōiuncte
 (concordī federe) ad opationē aliquā (tu dices reliquā). i. alterā earū
 (opari id qd inest vni ipsaz rez. Deinde exemplificat dicēs (Sic lin
 guam cordi cōcordem rē) Lingua em̄ et cor sunt cōiuncte concordī fe
 dere. nam lingua proferre habet cor vero meditari. Si ergo attribuo
 p̄prietatem cordis lingue vel ecōuerso p̄mitto p̄dictam figuram. vt di
 cendo. lingua mea meditatur et cor loquitur

confirmatum

valeat

seruandum

Nil reor assernū quod nō queat esse tenēdum

notaui

vales

sequi

Pluraq; signaui que nō debes imitari

¶ Quę igit mod⁹ sciēdi in scia demonstrata. hinc est q autor finit⁹
 p̄positum. et cōcludēs docet modū intelligēdi ea q dixit. Et q; triplex ē
 grāmarica s; p̄ceptiua. p̄missiua. et phibitiua. ideo cōcludēs se excusat
 p̄ceptiua p̄cepisse. p̄missiua p̄misisse. et phibitiua phibuisse. Cōstrue.

De homopathion

(nil reor assertū). i. cōfirmatū in isto ope (qđ nō queat esse tenēdum)
 Et sic (Nil reor esse tenendū qđ nō queat esse assertū). i. pfirmatū
 per autores seu aliquos autorū

talem libz pte auxiliare compleui

Docinale dei virtute iuuare peregi

grāz actiones

o pater

saluator

Grates reddo tibi genitor deus et tibi chris̃te

.i. fili

.i. o spūsancte

Nate dei deus. atq; tibi deus halit? alme

Quas tres psonas in idem credo deitatis

¶ Quia non est opus rectum cui? deus non est finis et initium. h̃ au-
 tor cognoscēs regratiatur deo patri. deo filio. et deo spiritui sancto. a q̃
 incipit. per quem mediāuit. et in quo opus suū debite cōsummauit
 Construe ergo sic Ego (peregi) id est expleui (virtute dei) que est ipse
 deus (iuuante) id est auxiliāte. Est em̃ deus omnium bonoz causa p-
 se. Unde o (genitor deus) ego (reddo tibi gratias) id est gratias. Et o
 (chris̃te nate dei deus) reddo tibi grates (atq; pro et. o (halitus alme
 deus) id est o spūsancte deus reddo tibi grates (Quas tres psonas)
 scz patris et filij et spūsancti. ego (credo i idem deitatis) id est vnā essen-
 tiam diuinitatis. Ach diceret quas tres personas ego credo esse vnū.
 licet alia pe- sona sit patris. alia filij. alia spūsancti. Qui quidē soli deo
 tenemur gratiaz actiones reddere. vt nos deducat per gratum prin-
 cipium et aptum medium ad finem felicissimū.

**Alexandri grāmatici due partes: ter-
 cia videlicet et quarta finiunt feliciter.
 Impresse Dauentrie per me Richar-
 dum pafraet. Anno dñi. M. cccc. xviij.
 Decimanona Augusti.**

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. Some words like "completo" and "quod" are visible.]

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

